

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Plán ÚSES pro ORP Příbram

A. TEXTOVÁ ČÁST

POZEMKOVÉ ÚPRAVY, KRAJINNÁ EKOLOGIE

AGERIS s.r.o, Jeřábkova 5, 602 00 Brno; tel.: +420 545 240 921; e-mail: info@ageris.cz; www.ageris.cz

Objednatel:

město Příbram
Tyršova 108, 261 19 Příbram

Zhotovitel:

Společnost pro zpracování plánu ÚSES pro ORP Příbram

Reprezentant společnosti:

AGERIS s.r.o.
Jeřábkova 1848/5, 602 00 Brno

Zodpovědný projektant:

RNDr. Jiří Kocián

Technická spolupráce:

Svatava Poláková

Obsah

1. Úvod, popis struktury díla	5
2. Charakteristika přírodních podmínek.....	7
2.1. Geomorfologické poměry	7
2.2. Geologické poměry	7
2.2.1. Regionálně geologické členění.....	7
2.2.2. Hydrogeologické členění	8
2.3. Pedologické poměry	8
2.4. Klimatické poměry.....	9
2.5. Hydrologické poměry	9
2.6. Biogeografické a geobiocenologické poměry	10
2.6.1. Základní členění	10
2.6.2. Bioregiony	10
2.6.3. Biochory	11
2.6.4. Skupiny typů geobiocénů	18
2.6.5. Popis jednotlivých skupin typů geobiocénů	20
3. Popis aktuálního stavu přírody a krajiny	29
3.1. Celkový charakter a využití krajiny	29
3.2. Kostra ekologické stability.....	29
3.3. Negativní vlivy lidské činnosti	30
4. Popis existujících přírodních hodnot území a jejich potenciálu pro vymezení ÚSES ..	31
4.1. Přírodní hodnoty území.....	31
4.1.1. Zvláště chráněná území	31
4.1.2. Natura 2000	31
4.1.3. Významné krajinné prvky	33
4.1.4. Přírodní biotopy	33
4.2. Potenciál přírodních hodnot pro vymezení ÚSES	34
4.2.1. Potenciál pro vymezení přírodního ÚSES	34
4.2.2. Potřeba vymezení antropogenně podmíněného ÚSES	34
4.2.3. Potřeba vymezení unikátních biocenter	35
5. Popis postupu revize a aktualizace ÚSES v zájmovém území	36
6. Přehled a zhodnocení dosud zpracovaných dokumentací ÚSES	38
6.1. Typy dokumentací ÚSES.....	38
6.2. Přehled zpracovaných dokumentací ÚSES	39
6.2.1. Samostatné dokumentace ÚSES	39
6.2.2. Územně plánovací dokumentace	40
6.2.3. Dokumentace komplexních pozemkových úprav	43
6.3. Zhodnocení zpracovaných dokumentací ÚSES	44
6.3.1. Samostatné dokumentace ÚSES	44
6.3.2. Územně plánovací dokumentace	51
6.3.3. Dokumentace komplexních pozemkových úprav	51
6.3.4. Shrnutí zhodnocení.....	54
6.4. Přehled dokumentací a jejich vyhodnocení dle území jednotlivých obcí.....	55

7. Analýza vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci.....	56
7.1. Zásady územního rozvoje Středočeského kraje	56
7.2. Územně plánovací dokumentace obcí	57
7.3. Vyhodnocení biogeografické reprezentativnosti vymezení biocenter v územně plánovací dokumentaci.....	68
7.3.1. Nadregionální biocentra.....	68
7.3.2. Regionální biocentra	68
7.3.3. Lokální biocentra.....	71
7.4. Biogeografická reprezentativnost dle biogeografických jednotek	72
7.4.1. Obecné principy hodnocení reprezentativnosti	72
7.4.2. Reprezentativnost vymezení pro bioregiony	73
7.4.3. Reprezentativnost vymezení pro typy biochor a STG	73
7.4.4. Závěry hodnocení	85
7.5. Shrnutí analýzy	87
8. Revize a aktualizace – popis výsledného Plánu ÚSES, přehled provedených změn	89
8.1. Základní zásady koncepce.....	89
8.2. Nadregionální ÚSES	90
8.2.1. Celková koncepce.....	90
8.2.2. Přehled vymezených nadregionálních biokoridorů	91
8.2.3. Přehled provedených změn ve vymezení nadregionálního ÚSES	92
8.3. Regionální ÚSES	92
8.3.1. Celková koncepce.....	92
8.3.2. Přehled vymezených regionálních biocenter	93
8.3.3. Přehled vymezených regionálních biokoridorů	96
8.3.4. Přehled provedených změn ve vymezení regionálního ÚSES	101
8.4. Místní ÚSES.....	104
8.4.1. Celková koncepce.....	104
8.4.2. Popis větví místního ÚSES.....	105
8.4.3. Interakční prvky.....	120
8.4.4. Přehled provedených změn ve vymezení místního ÚSES	121
8.5. Označení skladebných částí ÚSES	123
9. Návrh managementu	124
10. Potenciální rizika a ohrožení	125
11. Závěr	126
12. Použité podklady	127

PŘÍLOHA: Analýza a návrh změn řešení ÚSES pro jednotlivé obce

1. Úvod, popis struktury díla

Předmětem díla „Zpracování plánu ÚSES pro ORP Příbram“ (dále většinou jen „Plán ÚSES“) je vytvoření jednotné koncepce vymezení územního systému ekologické stability (ÚSES) všech zastoupených hierarchických úrovní a zpřesnění vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES při zajištění koordinace s ostatními funkcemi území a vzájemné provázanosti řešení uvnitř i vně řešeného území, to vše podle platné Metodiky vymezení územního systému ekologické stability z roku 2017 (dále jen „Metodika vymezení ÚSES“).

Plán ÚSES bude sloužit jako podklad pro územně plánovací činnost, pro projekty systému ekologické stability, provádění pozemkových úprav, zpracování lesnických a vodohospodářských dokumentů a jiných dokumentů ochrany a obnovy krajiny.

Řešeným územím je část správního území obce s rozšířenou působností (ORP) Příbram mimo území Chráněné krajinné oblasti (CHKO) Brdy o celkové rozloze 62 275 ha (tj. 78 % rozlohy celého správního území ORP Příbram).

Jedním z podstatných výsledků Plánu ÚSES je stanovená plocha stanovišť, která jsou podporována s cílem zlepšit stav jejich zachování, jež činí 3 114 ha.

Plán ÚSES sestává celkem z pěti částí:

- a) Textová část
 - Úvod, popis struktury díla
 - Charakteristika přírodních podmínek
 - Popis aktuálního stavu přírody a krajiny
 - Popis existujících přírodních hodnot území a jejich potenciálu pro vymezení ÚSES
 - Popis postupu revize a aktualizace ÚSES v zájmovém území
 - Přehled a zhodnocení dosud zpracovaných dokumentací ÚSES
 - Analýza vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci
 - Revize a aktualizace – popis výsledného Plánu ÚSES, přehled provedených změn
 - Návrh managementu
 - Potenciální rizika a ohrožení
 - Závěr
 - Použité podklady
- b) Tabulková část
 - Soupis všech skladebných částí ÚSES v zájmovém území a jejich základní charakteristiky
 - Přehled všech zpracovaných dokumentací ÚSES v zájmovém území
 - Přehled platné územně plánovací dokumentace a proběhlých pozemkových úprav v zájmovém území
- c) Mapový výstup
 - Analytická mapa – aktuálně platné vymezení ÚSES podle územně plánovací dokumentace v zájmovém území a v bezprostředně navazujícím území, zvláště chráněná území, lokality Natura 2000; měřítko 1 : 10 000; podklad – Základní mapa ČR 1 : 10 000
 - Návrhová mapa – Plán ÚSES – vymezení skladebných částí ÚSES, biogeografické členění území; měřítko 1 : 10 000; podklad – katastrální mapa a ortofoto
 - Rozdílová mapa – vymezení skladebných částí ÚSES dle Plánu ÚSES a aktuálně platné vymezení ÚSES podle územně plánovací dokumentace, vymezení změnových lokalit; měřítko 1 : 10 000; podklad – katastrální mapa a ortofoto; tabulka (soupis) navržených změn
- d) Datová část a projekt GIS
 - Data Plánu ÚSES ve formátu ESRI shapefile s vyplněnou atributovou tabulkou ve struktuře dle datového modelu územně analytických podkladů ORP Příbram
 - Mapová část Plánu ÚSES (analytická mapa, návrhová mapa a rozdílová mapa) v prostředí ESRI ArcGIS
- e) Fotodokumentace a záznamy z terénního průzkumu
 - Fotografie s popisy, datací a lokalizací

- Záznamy z terénních průzkumů se soupisem navštívených lokalit, datem návštěvy a popisem průzkumu

2. Charakteristika přírodních podmínek

2.1. Geomorfologické poměry

Zájmové území přísluší do následujících geomorfologických jednotek (Demek, Mackovčín a kol., 2006):

Provincie:	Česká vysočina
Soustava:	Česko-moravská soustava
Podsoustava:	Středočeská pahorkatina
Celek:	Benešovská pahorkatina Blatenská pahorkatina
Soustava:	Poberounská soustava
Podsoustava:	Brdská podsoustava
Celek:	Brdská vrchovina

Nepravidelně členitá dělicí linie mezi oběma zastoupenými soustavami prochází zájmovým územím celkově ve směru jihozápad-severovýchod. Větší část zájmového území na jihovýchod od této linie patří k Česko-moravské soustavě a menší část území na severozápad od popsané linie náleží k Poberounské soustavě.

Do geomorfologického celku Benešovská pahorkatina patří přibližně jihovýchodní polovina zájmového území, s výrazným výběžkem až k jeho západní hranici v prostoru Rožmitálu pod Třemšínem.

Blatenská pahorkatina zasahuje v malé míře do jihozápadní části řešeného území, v prostoru Hvozdňan.

K Brdské vrchovině náleží většina partií v severozápadní polovině zájmového území, při severozápadním okraji spíše členitých a poněkud vyvýšených (podcelek Brdy), v širším pásu v prostoru Příbrami a jejího širšího okolí relativně plošších a níže položených (podcelek Příbramská pahorkatina).

Georeliéf většiny zájmového území má charakter členité pahorkatiny až ploché vrchoviny, v nejplošších partiích území v jeho severovýchodní části (od Příbrami směrem k Dobříši) až ploché pahorkatiny, a naopak v nejčlenitějších partiích území v jeho severní části (průlomové údolí Litavky) a na severozápadním okraji až členité vrchoviny. Nadmořská výška se pohybuje v rozpětí cca 270 m (hladina vodní nádrže Slapy na východním okraji území) až 754 m (vrchol kopce Štěrbina v Hradeckém hřebeni jihozápadně od Rožmitálu pod Třemšínem).

2.2. Geologické poměry

2.2.1. Regionálně geologické členění

Z pohledu regionálně geologického členění jsou v zájmovém území zastoupeny následující jednotky (<http://mapy.geology.cz/>):

Soustava:	Český masiv - krystalinikum a prevariské paleozoikum
Oblast:	moldanubická oblast (moldanubikum)
Region:	magmatity v moldanubiku
Oblast:	středočeská oblast (bohemikum)
Region:	ostrovni zóna středočeského plutonu Barrandien
Soustava:	Český masiv - pokryvné útvary a postvariské magmatity
Oblast:	kvartér

V případě oblasti kvartér nejsou jednotlivé regiony rozlišovány.

Uvedené geologické jednotky jsou v území rozloženy do řady různě velkých dílčích, navzájem se prolínajících ploch.

Region magmatity v moldanubiku je dominantně zastoupen v širokém pásu zájmového území od jeho jižního až po severovýchodní okra (v prostoru Březnice a východně až jihovýchodně od Příbrami a Rožmitálu pod Třemšínem). Reprezentován je regionální jednotkou středočeský pluton s dominujícími granity a granodiority.

Region ostrovní zóna středočeského plutonu je zastoupený v jižní části zájmového území regionálními jednotkami rožmitálský ostrov (zpevněné sedimenty v prostoru Rožmitálu pod Třemšínem – břidlice, prachovce, droby) a v malé míře i mírovický ostrov (vulkanity a zpevněné sedimenty – ryodacity, prachovce, pískovce, slepence, břidlice).

Horniny regionu Barrandien budují většinu severozápadní poloviny zájmového území, ale vyskytují se různě významně i v polovině jihovýchodní. Zastoupeny jsou regionální jednotky proterozoikum Barrandienu (vulkanity – ryolity, ryodacity, bazalty, tufy aj.) a především paleozoikum Barrandienu (zpevněné sedimenty a méně vulkanity – slepence, pískovce, droby, arkózy, prachovce, břidlice, ryolity aj.).

Rozsáhlé plochy v nižších polohách území pokrývají různorodé kvartérní nezpevněné sedimenty zahrnuté do oblasti kvartér. Patří sem nivní usazeniny (podložní štěrky a písky a nadložní hlín) ve dnech údolí vodních toků, sedimenty vodních nádrží (přehradních a rybníků), svahové a smíšené nezpevněné sedimenty různého složení (rozptýleně v různých částech území), případně sprašové hlíny (na severovýchodním okraji území u Kotenčic). Nezanedbatelné je rovněž zastoupení antropogenních nezpevněných sedimentů v podobě hald, odvalů, výsypek a jiných navážek, především jako stop po těžbě nerostných surovin (ve zvýšené míře v prostoru města Příbrami a jeho blízkého okolí).

2.2.2. Hydrogeologické členění

Z pohledu hydrogeologického členění jsou v zájmovém území zastoupeny 3 hydrogeologické rajóny základní vrstvy (<https://heis.vuv.cz/>), všechny s puklinovou propustností hornin:

- rajón 6230 Krystalinikum, proterozoikum a paleozoikum v povodí Berounky – zasahuje významně do severní, severozápadní až střední části území (včetně Příbrami a jejího nejbližšího okolí); vyznačuje se puklinovou propustností hornin;
- rajón 6250 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy – zasahuje do severní až severovýchodní části území (severovýchodně až východně od Příbrami); vyznačuje se puklinovou propustností hornin;
- rajón 6320 Krystalinikum v povodí Střední Vltavy – přísluší do něho přibližně jižní polovina a dále východní část území.

2.3. Pedologické poměry

Dle Půdní mapy v měřítku 1 : 1 000 000 (Mapový server České geologické služby – <http://mapy.geology.cz/>) se v zájmovém území nacházejí půdy následujících typů:

- kambizemě modální mesobazické – dominantně v severovýchodní polovině území, v menší míře ale též v jeho střední a jižní části;
- kambizemě dystrické – na menších plochách ve výše položených partiích území v jeho severní až střední části;
- kambizemě s rankery a litozeměmi – ve svazích údolí Vltavy ve východní části území a v údolí Litavky v severní části území;

- pseudogleje s kambizeměmi oglejenými – dominantně v jihozápadní polovině území, v menší míře ale též v jeho střední a severní části.

2.4. Klimatické poměry

Dle Mapy klimatických oblastí Československa (Quitt, 1971), zasahují do zájmového území:

- mírně teplá klimatická oblast MT11 – vyznačuje se dlouhým, teplým a suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem a krátkou, mírně teplou a velmi suchou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky; do zájmového území zasahuje pouze na jeho severovýchodním okraji (v prostoru Obor);
- mírně teplá klimatická oblast MT10 – je charakterizovaná dlouhým, teplým, mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem a krátkou, mírně teplou, velmi suchou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky; zasahuje do severovýchodní až severní části zájmového území;
- mírně teplá klimatická oblast MT7 – je charakterizovaná normálně dlouhým, mírným a mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírným jarem a mírně teplým podzimem a normálně dlouhou, mírně teplou, suchou až mírně suchou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky; spadají do ní dílčí partie zájmového území v jeho severní, východní a jižní části;
- mírně teplá klimatická oblast MT5 – vyznačuje se normálně dlouhým až krátkým, mírným až mírně chladným a suchým až mírně suchým létem, normálním až dlouhým přechodným obdobím s mírným jarem a podzimem a normálně dlouhou, mírně chladnou a suchou zimou s normálním až krátkým trváním sněhové pokrývky; jsou do ní zařazeny rozsáhlejší partie ve střední, západní a jižní části zájmového území a menší plochy v severní části území;
- mírně teplá klimatická oblast MT3 – vyznačuje se krátkým, mírným až mírně chladným a suchým až mírně suchým létem, normálním až dlouhým přechodným obdobím s mírným jarem a podzimem a normálně dlouhou, mírnou až mírně chladnou, suchou až mírně suchou zimou s normálním až krátkým trváním sněhové pokrývky; zasahuje do západní až jihozápadní části zájmového území.

2.5. Hydrologické poměry

Celé zájmové území je součástí povodí Labe v úmoří Severního moře.

Dle internetového serveru Výzkumného ústavu vodohospodářského TGM (<http://heis.vuv.cz/>) je zájmové území rozděleno mezi následující povodí:

Povodí 1. řádu	1	Labe
Povodí 2. řádu	1-08	Otava a Vltava od Otavy po Sázavu
Povodí 3. řádu	1-08-04	Lomnice a Otava od Lomnice po ústí
	1-08-05	Vltava od Otavy po Sázavu
Povodí 2. řádu	1-11	Berounka od Úslavy po ústí
Povodí 3. řádu	1-11-04	Litavka a Berounka od Litavky po Loděnici

Do povodí Lomnice a Otavy od Lomnice po ústí patří většina jižní poloviny zájmového území (Rožmitálsko a Březnicko). Hlavním tokem je zde Skalice (na horním toku zvaná též Vlčava, levostranný přítok Lomnice), protékající Rožmitálem i Březnicí. K relativně významnějším tokům patří i Mlýnský potok (pravostranný přítok Skalice) a Hrádecký potok (levostranný přítok Skalice). Jihozápadní exklávou řešeného území protéká Lomnice (krátký úsek jejího horního toku v návaznosti na území CHKO Brdy a Plzeňského kraje).

Do povodí Vltavy od Otavy po Sázavu náleží většina východní poloviny zájmového území. Hlavním tokem je Vltava, jejíž původní koryto je ovšem v zájmovém území v celém rozsahu

zatopeno vodami údolních nádrží vltavské kaskády (vodní nádrže Orlický, Kamýk a Slapy). Dalším významnějším tokem je Kocába (levostranný přítok Vltavy).

K povodí Litavky a Berounky od Litavky po Loděnici přísluší podstatné partie v severní polovině zájmového území. Hlavním tokem je zde Litavka (pravostranný přítok Berounky).

2.6. Biogeografické a geobiocenologické poměry

2.6.1. Základní členění

Základní biogeografická diferenciacie území vychází z publikací Biogeografické regiony České republiky (Culek, M., Grulich, V., Laštůvka, Z., Divíšek, J., Masarykova univerzita, Brno, 2013) a Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., AOPK ČR, Praha, 2005).

Celé řešené území se nachází v hercynské biogeografické podprovincii patřící do biogeografické provincie středoevropských listnatých lesů. Jde o území s převažující typickou hercynskou biotou, vázanou především na oblasti souvislejšího výskytu krystalických (vyvřelých a přeměněných) hornin a jejich zpevněných i nezpevněných sedimentárních pokryvů.

2.6.2. Bioregiony

Základní informace

Biogeografické podprovincie se obecně člení do biogeografických regionů neboli zkráceně bioregionů. **Biogeografický region (bioregion)** je nejnižší individuální jednotkou biogeografického členění krajiny, zahrnující charakteristickou mozaiku nižších jednotek - biochor a skupin typů geobiocenů.

Z hlediska územního systému ekologické stability jsou bioregiony základními jednotkami pro vymezování reprezentativních nadregionálních biocenter a rámcovými jednotkami pro hodnocení reprezentativnosti a funkčnosti regionálního ÚSES.

Zastoupené bioregiony

Do řešeného území zasahují celkem 4 bioregiony:

- bioregion 1.20 Slapský;
- bioregion 1.29 Blatenský;
- bioregion 1.41 Plánický;
- bioregion 1.44 Brdský.

K jednoznačně nejvýznamněji zastoupenému a poměrně rozsáhlému **Slapskému bioregionu** (republikový kód 1.20) náleží výrazná většina plochy řešeného území (vyjma proměnlivě širokého pruhu podél jeho severních, severozápadních, západních až jihozápadních okrajů). V rámci řešeného území zaujímá bioregion plochu cca 490,8 km², tj. cca 78,8 % jeho výměry. Uvedená plocha zároveň tvoří cca 28,67 % celkové výměry bioregionu. Dominuje zde hercynská mezofilní biota třetího až čtvrtého vegetačního stupně, v údolí Vltavy s přechody do druhého vegetačního stupně. Kontaktní zóna s Brdským bioregionem (při úpatí Brd) má v rámci bioregionu poněkud atypický charakter, se zastoupením četných podmáčených plošin.

Blatenský bioregion (republikový kód 1.29) zasahuje svou severní částí do jižní až jihozápadní části řešeného území (přibližně od Pozdyně po Drahenice). Je třetím nejvíce plošně zastoupeným bioregionem v řešeném území (cca 27,1 km², tj. cca 4,4 % výměry řešeného území a zároveň cca 3,6 % celkové výměry bioregionu). Vyznačuje se typickou hercynskou biotou čtvrtého vegetačního stupně, s dominancí acidofilních doubrav.

Nevelký **Plánický bioregion** (republikový kód 1.41) zasahuje do řešeného území zcela nepatrně, a to v prostoru jeho drobné samostatné exklávy v západní části k. ú. Roželov (tvořící nejzápadnější část řešeného území). Je nejméně plošně zastoupeným bioregionem v řešeném území (jen cca 0,03 km², tj. cca 0,005 % výměry řešeného území a stejně tak cca 0,005 % celkové výměry bioregionu). Charakteristická je ochuzená hercynská biota čtvrtého až pátého vegetačního stupně, s vyzníváním alpských migrantů.

Do **Brdského bioregionu** (republikový kód 1.44) patří významné partie řešeného území podél jeho západního, severozápadního a severního okraje, od Hvožďan po Rejkovice a Bukovou u Příbramě. Jde o druhý plošně nejvíce zastoupený bioregion v řešeném území (cca 104,5 km², tj. cca 16,8 % výměry řešeného území a zároveň cca 12,4 % celkové výměry bioregionu). Typická je v něm hercynská biota pátého vegetačního stupně, s vyzníváním alpských migrantů.

2.6.3. Biochory

Základní informace

Bioregiony se člení v nejvyšší typologické biogeografické jednotky – biochory. **Biochora** je typologická, ekologicky heterogenní prostorová jednotka, tvořená typickou prostorovou kombinací skupin typů geobiocénů.

Z hlediska územního systému ekologické stability jsou biochory základními jednotkami pro vymezení reprezentativních regionálních biocenter a rámcovými jednotkami pro hodnocení reprezentativnosti a funkčnosti místního (lokálního) ÚSES.

Zastoupené typy biochor podle bioregionů

Slapský bioregion

V řešeném území je v rámci tohoto bioregionu zastoupeno svými segmenty nebo jejich dílčími částmi celkem 33 typů biochor:

- -3BE Rozřezané plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3BM Rozřezané plošiny na drobách v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3BP Rozřezané plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- 3BR Rozřezané plošiny na kyselých plutonitech 3. vegetačního stupně;
- 3Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. vegetačního stupně;
- -3PP Pahorkatiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3UP Výrazná údolí v neutrálních plutonitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -3ZT Výrazné hřbety na křemencích v suché oblasti 3. vegetačního stupně;
- -4BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- 4BM Rozřezané plošiny na drobách 4. vegetačního stupně;
- -4BP Rozřezané plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4BR Rozřezané plošiny na kyselých plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;

- 4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. vegetačního stupně;
- 4PM Pahorkatiny na drobách 4. vegetačního stupně;
- 4PO Pahorkatiny na neutrálních vulkanitech 4. vegetačního stupně;
- 4PP Pahorkatiny na neutrálních plutonitech 4. vegetačního stupně;
- -4PP Pahorkatiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4PQ Pahorkatiny na pestrých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- 4PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech 4. vegetačního stupně;
- -4PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4PS Pahorkatiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4RP Plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- 4VJ Vrchoviny na bazickém krystaliniku 4. vegetačního stupně;
- -4VJ Vrchoviny na bazickém krystaliniku v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4VP Vrchoviny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4VS Vrchoviny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- 4ZT Hřbety na křemencích 4. vegetačního stupně.

Ze sedmi nevelkých segmentů **typu biochor -3BE** zastoupených ve Slapském bioregionu zasahují do řešeného území pouze dva, a to jen zcela okrajově (0,4 km², tj. asi 2,3 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu) na severovýchodním pomezí území (u Dlouhé Lhoty a Višňové).

Ze třinácti různě velkých segmentů **typu biochor -3BM** zastoupených ve Slapském bioregionu zasahují do řešeného území v jeho severní části dva segmenty. Do většího (a celkově nejrozsáhlejšího) segmentu patří pás území mezi Dubnem a severovýchodním okrajem řešeného území u Dlouhé Lhoty a část území severně od Kotenčic. Menší segment je vymezený v prostoru Bukové u Příbramě a Pičína. Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 17,2 km² = cca 8,2 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze šesti různě velkých segmentů **typu biochor -3BP** zastoupených ve Slapském bioregionu zasahuje do řešeného území v jeho nejvýchodnější části (jihovýchodně od Kamýku nad Vltavou) okrajově třetí největší segment (na ploše cca 0,05 km² = cca 0,4 % rozlohy všech segmentů typu v bioregionu). Potenciální okrajový přesah dalšího segmentu tohoto typu biochory do řešeného území (v levobřeží Slapské přehrady jižně od Vyrstkova) lze považovat za grafickou nepřesnost.

Ze dvou malých segmentů **typu biochor 3BR** zastoupených ve Slapském bioregionu zasahuje do řešeného území svou jihozápadní částí ten větší (1,3 km², tj. asi 20,5 % celkové rozlohy obou segmentů typu) - konkrétně v prostoru Višňové.

Ze šesti různě velkých segmentů **typu biochor 3Do** zastoupených ve Slapském bioregionu se jeden malý nachází v řešeném území v podstatě celý (široce rozevřená údolní partie v prostoru Drásova a Višňové), největší téměř ze ¼ (níže položené plošší partie území v jeho severní části, v prostoru Pičína, Kotenčic, Suchodolu a Občova) a druhý největší cca svou západní 1/5 (v plošších snížených partiích území severovýchodně od Bukové u Příbramě). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 16,6 km² = cca 48,0 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z deseti různě velkých segmentů **typu biochor -3PP** zastoupených ve Slapském bioregionu se jeden středně velký prostírá v řešeném území celý a tři další svými dílčími částmi (souhrnně na 12,9 km², tj. 13,7 % celkové rozlohy všech segmentů typu). Patří do nich významné plochy ve východní části řešeného území, západně a méně i východně od údolí Vltavy (v oblasti Obor, Zduchovic, Velké nad Vltavou a Kamýku nad Vltavou).

Typ biochor -3UJ je ve Slapském bioregionu zastoupený jediným středně velkým segmentem, nacházejícím se na východním pomezí řešeného území, v údolí Vltavy v prostoru kolem hráze údolní nádrže Orlík (v řešeném území na ploše cca 5,0 km² = cca 54,6 % plochy segmentu).

Ze šesti různě velkých segmentů **typu biochor -3UP** zastoupených ve Slapském bioregionu se jeden drobný nachází v řešeném území celý (zaříznuté údolí Líšnického potoka pod Smolotely) a dva nejrozsáhlejší svými dílčími významnými partiemi (v údolí Vltavy při východním pomezí řešeného území, v prostoru údolních nádrží Orlík a Kamýk a pod hrází Kamýku). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 18,0 km² = cca 46,8 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze tří velikostně značně rozdílných segmentů **typu biochor -3UQ** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nachází pouze ten nejmenší, a to celý, v levobřežních partiích údolí Vltavy v prostoru Solenic (1,3 km² = cca 2,6 % celkové rozlohy všech tří segmentů typu v bioregionu).

Z deseti různě velkých segmentů **typu biochor -3VQ** zastoupených ve Slapském bioregionu zasahuje do řešeného území pouze malá část jednoho z menších segmentů, zahrnující hřbet Velké hory a přilehlé dno údolí Jindrovského potoka jihovýchodně až východně od Obor (0,8 km² = cca 1,3 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu).

Každý ze tří drobných segmentů **typu biochor -3ZT** zastoupených ve Slapském bioregionu se alespoň částí své plochy prostírá v řešeném území, a to v jeho severní části, v prostorech nízko položených protáhlých hřbetů. Nacházejí se v něm dva celé segmenty (nízko západně od Suchodolu a mezi Kotenčicemi a Dlouhou Lhotou) a třetí segment cca z 1/2 (mezi Bukovou u Příbramě a Kotenčicemi). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 3,5 km² = cca 83,5 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze tří různě velkých segmentů **typu biochor -4BJ** zastoupených ve Slapském bioregionu zasahují do řešeného území v jeho jižní části dva - největší téměř ze 3/4 (cca mezi Svojsčicemi, Zbenicemi a Bukovany) a středně velký z necelé 1/2 (z východní strany Drahenic a Počapel). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 12,9 km² = cca 54,1 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Všechny čtyři segmenty **typu biochor 4BM** zastoupené ve Slapském bioregionu (tři drobné a jeden rozsáhlejší, se souhrnnou výměrou 41,7 km²) se nacházejí celé v řešeném území, v jeho západní polovině. Náleží do nich rozsáhlé partie krajiny mezi Příbramí a Rožmitálem pod Třemšínem a dále v okolí Rožmitálu a u Bezděkova pod Třemšínem a Vševil.

Z deseti různě velkých segmentů **typu biochor -4BP** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nachází celou ploch pět segmentů a zčásti do řešeného území zasahují další dva segmenty (souhrnně na 47,2 km², tj. 39,8 % celkové rozlohy všech segmentů typu). Zahrnutý do nich jsou partie z různých částí řešeného území - jižně až jihovýchodně od Višňové, široký pruh území od Dolních Hbitů k Milínu, v prostoru Smolotel, v prostoru Hořejan a Starosedlského Hrádku, od Březnice k Hudčicím a k Bezděkovu pod Třemšínem, část území Rožmitálu pod Třemšínem k Zalánům, v prostoru Kozárovic a Zalužan.

Typ biochor -4BQ je ve Slapském bioregionu zastoupený jediným větším segmentem, zasahujícím svým severním výběžkem do jižní části řešeného území, západně od Kozárovic a Zalužan (v řešeném území na ploše cca 2,1 km² = cca 7,7% plochy segmentu).

Ze šesti malých až středně velkých segmentů **typu biochor -4BR** zastoupených ve Slapském bioregionu se jeden malý a jeden středně velký nacházejí v řešeném území celé (severně až severozápadně od Březnice, u Chrástu a Pňovic, a v pruhu území východně až jižně od Příbrami, od Hájų k Tochovicím) a jeden spíše menší přibližně ze 3/4 (v prostoru Drásova a jižně až východně od Višňové). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 18,4 km² = cca 42,0 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Všechny tři menší až středně velké segmenty **typu biochor -4BS** zastoupené ve Slapském bioregionu se nacházejí v jižní polovině řešeného území, v případě největšího z nich s mírným přesahem mimo řešené území (v řešeném území souhrnně na 20,2 km², tj. 98,6 % celkové rozlohy

všech tří segmentů typu). Náleží do nich rozsáhlé partie krajiny severovýchodně, východně až jižně od Březnice, od Cetyně po Hudčice a Drahenice.

Z dvaceti čtyř spíše drobných až středně velkých segmentů **typu biochor 4Do** zastoupených ve Slapském bioregionu se jich třináct zcela nebo téměř zcela nachází v řešeném území a další dva do něho zasahují. Do segmentů typu patří ploché sníženiny v různých partiích řešeného území vyjma východní a nejsevernější části (zejm. na užším Příbramsku, na Rožmitálsku a Březnicku). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 72,6 km² = cca 70,1 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Všech pět různě velkých segmentů **typu biochor 4PM** zastoupených ve Slapském bioregionu (se souhrnnou výměrou 37,4 km²) se nachází kompletně v řešeném území, v jeho severozápadní polovině. Patří do nich rozsáhlé partie krajiny v prostoru Příbrami a na sever a východ od ní a Rožmitálem pod Třemšínem a dále menší území mezi Vysokou u Příbramě, Bohutínem a Lázem.

Ze tří malých segmentů **typu biochor 4PO** zastoupených ve Slapském bioregionu se dva rozkládají v řešeném území, v jeho jihozápadní části, v prostoru Pňovic a Volenic (souhrnně na 5,1 km², tj. 58,3 % celkové rozlohy všech tří segmentů typu).

Ze tří poměrně velkých segmentů **typu biochor 4PP** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nachází jediný a zároveň největší (24,3 km², tj. 38,5 % celkové rozlohy všech tří segmentů typu). Segment je situován ve střední části řešeného území v prostoru Milína a jeho okolí.

Ze sedmi různě velkých segmentů **typu biochor -4PP** zastoupených v Podkrkonošském bioregionu se v řešeném území nacházejí tři segmenty - nejrozsáhlejší (ve východní až střední části území, v prostoru Dolních Hbitů a dále směrem ke Smolotelům a Pečicím) a dva drobné (v jižní až jihozápadní části území, severovýchodně a západně od Březnice). Souhrnná výměra všech tří zastoupených segmentů typu činí 27,4 km² = cca 48,1 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze šesti malých až středně velkých segmentů **typu biochor -4PQ** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nacházejí dva malé segmenty - jeden v severní části území (v pruhu území severně od Příbrami, z východní strany Trhových Dušníků a Kardavce) a jeden naopak v jeho jižní části (ve vyvýšeném pásu území mezi Kozárovicemi a Bukovany). Souhrnná výměra obou zastoupených segmentů typu činí 6,2 km² = cca 21,8 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z pěti různě velkých segmentů **typu biochor 4PR** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nacházejí dva středně velké segmenty - oba blízko sebe v severní polovině území (v převážně zalesněných vyvýšených partiích území východně od Příbrami). Souhrnná výměra obou zastoupených segmentů typu činí 11,0 km² = cca 39,4 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze čtyř rozlohou značně rozdílných segmentů **typu biochor -4PR** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nachází jediný a zároveň nejmenší (1,9 km², tj. 3,8 % celkové rozlohy všech segmentů typu). Segment je situován ve jihozápadní části řešeného území, v prostoru vyvýšeniny Drahyšev severozápadně od Březnice, u Hlubyně.

Typ biochor -4PS je ve Slapském bioregionu zastoupený jediným malým segmentem, nacházejícím se v jižní části řešeného území, v prostoru Počapel (na ploše cca 1,6 km²).

Typ biochor -4RP je ve Slapském bioregionu zastoupený dvěma segmenty - jedním rozsáhlým nacházejícím se kompletně v řešeném území, v jeho jižní až střední části (v prostoru Březnice a většiny jejího okolí a dále směrem k Milínu), a jedním malým situovaným na jižním pomezí řešeného území (z jižní strany Zalužan). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 36,8 km² = cca 98,2 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze čtyř malých segmentů **typu biochor -4UQ** zastoupených ve Slapském bioregionu se tři rozkládají v řešeném území, v jeho východní polovině (v údolí Soudného potoka pod Holušicemi, před zaústěním do vodní nádrže Orlík, v údolí Líšnického potoka před jeho zaústěním do vodní nádrže Orlík a v navazujícím údolí Bohostického potoka pod Bohosticemi, v údolí Vápenického

potoka od luhů po Velkou nad Vltavou. Souhrnná výměra zastoupených segmentů typu činí 6,3 km² = cca 72,6 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Typ biochor 4VJ je ve Slapském bioregionu zastoupený jediným větším segmentem, rozkládajícím se ve východní až jihovýchodní části řešeného území, v členitém území mezi Bohosticemi, Cetyní, Pečicemi, Zbenicemi a Bukovany, ze západní strany údolí Vltavy (na ploše cca 10,4 km²).

Z pěti menších segmentů **typu biochor -4VJ** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nacházejí dva segmenty - oba blízko sebe ve východní části území (z jižní strany Zduchovic a v pruhu území mezi Horní Líšnicí a údolím Vápenického potoka v prostoru Vápenice). Souhrnná výměra obou zastoupených segmentů typu činí 7,5 km² = cca 41,8 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z pěti menších segmentů **typu biochor -4VP** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nacházejí celý nejmenší segment (v jihovýchodní části území, mezi Kozárovicemi a údolím Vltavy s údolní nádrží Orlick) a větší část (cca 2/3 plochy) prostředně velkého segmentu (v severovýchodní až východní části území, z jižní a východní strany Obor). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 5,5 km² = cca 26,6 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze tří různě velkých segmentů **typu biochor -4VS** zastoupených ve Slapském bioregionu se dva (kromě největšího) rozkládají v řešeném území, v jeho východní polovině (v prostoru Bohostic a Cetyně a navazujících, převážně zalesněných hřbetů, a ze západní strany Zduchovic, s protažením směrem k Solenicím. Souhrnná výměra obou zastoupených segmentů typu činí 10,5 km² = cca 46,2 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z osmi malých až drobných segmentů **typu biochor 4ZT** zastoupených ve Slapském bioregionu se v řešeném území nacházejí čtyři segmenty (z toho tři relativně největší), všechny v jeho severozápadní polovině, ve vyvýšených hřbetních partiích v prostoru Příbrami a jejího blízkého okolí. Souhrnná výměra zastoupených segmentů typu činí 6,5 km² = cca 69,1 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Blatenský bioregion

V řešeném území je v rámci tohoto bioregionu zastoupeno svými segmenty nebo jejich dílčími částmi celkem 6 typů biochor:

- -4BP Rozřezané plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- 4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. vegetačního stupně;
- -4PP Pahorkatiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- 4PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech 4. vegetačního stupně;
- -4PS Pahorkatiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně;
- -4RP Plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně.

Ze šestnácti různě velkých segmentů **typu biochor -4BP** zastoupených v Blatenském bioregionu zasahují do řešeného území v jeho jižní a jihozápadní části tři segmenty, vždy pouze okrajově (jižně od Pozdyně, jihovýchodně od Leletic a v největší míře západně od Koupě). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 1,4 km² = cca 0,5 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z deseti různě velkých segmentů **typu biochor -4BS** zastoupených v Blatenském bioregionu zasahuje do řešeného území pouze jeden větší, a to svojí severní částí (4,4 km² = cca 5,6 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu) do prostoru Koupě.

Ze třiceti čtyř drobných až středně velkých segmentů **typu biochor 4Do** zastoupených v Blatenském bioregionu zasahují do řešeného území v jeho jihozápadní části svými výběžky dva největší segmenty (u Pozdyně a u Leletic). Souhrnná výměra územně příslušných partií obou segmentů typu činí 2,1 km² = cca 1,9 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z patnácti různě velkých segmentů **typu biochor -4PP** zastoupených v Blatenském bioregionu se v řešeném území nacházejí téměř celý jeden menší segment (v jižní části území, mezi Koupí, Hudčicemi a Drahenicemi) a cca $\frac{1}{2}$ plochy jednoho drobného segmentu (v jihozápadní části území, mezi Hvoždany a Leleticemi). Souhrnná výměra územně příslušných partií obou segmentů typu činí $3,5 \text{ km}^2 = \text{cca } 6,4 \%$ celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Typ biochor 4PR je v Blatenském bioregionu zastoupený jediným středně velkým segmentem, nacházejícím se na jižním pomezí řešeného území, v prostoru Leletic a mezi Leleticemi, Hudčicemi a Koupí (v řešeném území na ploše $\text{cca } 7,4 \text{ km}^2 = \text{cca } 76,2 \%$ plochy segmentu).

Z jedenácti různě velkých segmentů **typu biochor -4PS** zastoupených v Blatenském bioregionu se v řešeném území nacházejí celý nejmenší segment (v jižní části území, mezi Hudčicemi, Martinicemi a Drahenicemi) a dílčí partie dalšího nevelkého segmentu (v jižní části území, v prostoru Drahenic a jihovýchodně od Koupě). Souhrnná výměra územně příslušných partií obou segmentů typu činí $1,6 \text{ km}^2 = \text{cca } 2,4 \%$ celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze dvanácti různě velkých segmentů **typu biochor -4RP** zastoupených v Blatenském bioregionu zasahuje do řešeného území s určitostí pouze jeden větší, a to přibližně z $\frac{1}{2}$ ($6,6 \text{ km}^2$, tj. asi $5,5 \%$ celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu) do jihozápadní částí území (v prostoru Hvoždán a Pozdyně). Potenciální okrajový přesah nejdrobnějšího segmentu tohoto typu biochory do řešeného území (západně od Pozdyně) lze považovat za grafickou nepřesnost.

Plánický bioregion

V řešeném území je v rámci tohoto bioregionu zastoupen pouze jediný typ biochor:

- 4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. vegetačního stupně.

Ze čtrnácti drobných a středně velkých segmentů **typu biochor 4Do** zastoupených v Plánickém bioregionu zasahuje do řešeného území pouze druhý nejmenší, a to vcelku nepatrně v údolí Lomnice (Smoliveckého potoka) západně od Roželova ($0,03 \text{ km}^2 = \text{cca } 0,06 \%$ celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu).

Brdský bioregion

V řešeném území je v rámci tohoto bioregionu zastoupeno svými segmenty nebo jejich dílčími částmi celkem 14 typů biochor:

- 3Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. vegetačního stupně;
- 3SQ Svahy na pestrých metamorfitech 3. vegetačního stupně;
- 3ST Svahy na křemencích 3. vegetačního stupně;
- 4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. vegetačního stupně;
- 4PO Pahorkatiny na neutrálních vulkanitech 4. vegetačního stupně;
- 4SM Svahy na drobách 4. vegetačního stupně;
- 4SQ Svahy na pestrých metamorfitech 4. vegetačního stupně;
- 4ST Svahy na křemencích 4. vegetačního stupně;
- 4ZT Hřbety na křemencích 4. vegetačního stupně;
- 5Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. vegetačního stupně;
- 5ST Svahy na křemencích 5. vegetačního stupně;
- 5VM Vrchoviny na drobách 5. vegetačního stupně;
- 5ZJ Hřbety na bazickém krystaliniku 5. vegetačního stupně;
- 5ZT Hřbety na křemencích 5. vegetačního stupně.

Ze dvou velikostně rozdílných segmentů **typu biochor 3Do** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nachází téměř celý menší segment ($2,9 \text{ km}^2$, tj. asi $17,6 \%$ celkové

rozlohy obou segmentů typu v bioregionu), a to v údolí Litavky v prostoru Jinců a Čenkova v severní části území.

Ze tří malých až středně velkých segmentů **typu biochor 3SQ** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nachází výrazná většina největšího segmentu (7,4 km², tj. asi 62,1 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu), a to v údolí Litavky a navazujících partiích údolí Ohrazenického potoka v nejsevernější části území, v prostoru Rejkovic, Běřina, Ohrazenic a severní části Jinců.

Ze dvou velikostně rozdílných segmentů **typu biochor 3ST** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nachází většina menšího (středně velkého) segmentu (5,0 km², tj. asi 20,8 % celkové rozlohy obou segmentů typu v bioregionu), a to v údolí Litavky a některých bočních údolích v prostoru Čenkova a Dominikálních Pasek v severní části území.

Z devatenácti různě velkých segmentů **typu biochor 4Do** zastoupených v Brdském bioregionu se tři malé segmenty nacházejí celé v řešeném území a dalších sedm segmentů do něho v různé míře zasahuje. Do segmentů typu patří ploché sníženiny v severní, severozápadní a jihozápadní části řešeného území (zejm. poblíž Jinců, ze západní až severní strany Příbrami a v pásu území od Volenic k západu). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 31,8 km² = cca 13,7 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze čtyř malých segmentů **typu biochor 4PO** zastoupených v Brdském bioregionu zasahuje do řešeného území pouze druhý nejmenší segment, a to vcelku nepatrně v lesním komplexu severozápadně od Vacíkova v jihozápadní části území (0,04 km² = cca 0,6 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu).

Ze dvanácti různě velkých segmentů **typu biochor 4SM** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nacházejí celý jeden malý segment (v jihozápadní části území v prostoru Vševil), skoro celý další malý segment (v jihozápadní části území v prostoru Voltuše a Hutí pod Třemšínem) a dílčí partie dvou dalších malých segmentů (na severním pomezí území, v lesním komplexu severně od Bukové u Příbramě). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 5,5 km² = cca 9,9 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z deseti nevelkých segmentů **typu biochor 4SQ** zastoupených v Brdském bioregionu zasahuje do řešeného území jediný (největší), a to necelou svojí polovinou (2,4 km² = cca 9,8 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu) do severní části území v prostoru Křešína a Ohrazenic.

Ze třinácti většinou malých segmentů **typu biochor 4ST** zastoupených v Brdském bioregionu se jeden segment nachází celý v řešeném území a dalších devět segmentů do něho v různé míře zasahuje (nejvíce v jihozápadní části území, západně od Volenic, dále na západním pomezí střední části území, západně až jihozápadně od Příbrami, a méně i na západním pomezí severní části území, v prostoru Jinců a nepatrně i Ohrazenic, Sádka a Drahlína). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 11,6 km² = cca 30,4 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze třiceti osmi drobných až středně velkých segmentů **typu biochor 4ZT** zastoupených v Brdském bioregionu do řešeného území zasahuje v různé míře osm segmentů, a to především do jeho severní části (protáhlé hřbetní partie nad údolím Litavky v okolí Jinců) a v jednom případě i do blízkosti Příbrami (Dubová hora nad Podlesím, severozápadně od Příbrami). Souhrnná výměra zastoupených segmentů typu činí 11,2 km² = cca 11,7 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze šestnácti různě velkých segmentů **typu biochor 5Do** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nacházejí celý jeden malý segment (v jihozápadní části území, jižně od Rožmitálu pod Třemšínem), skoro celý další malý segment (v jihozápadní části území, severně od Vacíkova) a dílčí partie šesti dalších segmentů na západním pomezí území (v prostorech Roželova, Hutí pod Třemšínem, Bukové, Nepomuku, Zalánů, Lázu a Bohutína). Souhrnná výměra územně příslušných partií segmentů typu činí 16,1 km² = cca 15,9 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Z osmi spíše menších segmentů **typu biochor 5ST** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území s určitostí nachází pouze podstatná část jednoho relativně většího segmentu

(o výměře 4,3 km², tj. asi 12,2 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu), do něhož patří dílčí partie lesního komplexu jihozápadně od Rožmitálu pod Třemšínem (na západním pomezí jihozápadní části území). Potenciální okrajové přesahy dvou dalších segmentů tohoto typu biochory do řešeného území (severně od Roželova a u Oseče) lze považovat za grafickou nepřesnost.

Ze čtyř nevelkých segmentů **typu biochor 5VM** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nachází pouze ten nejmenší, a to v jeho jihozápadní části, v lesním komplexu severně od Roželova a Vacíkova (0,7 km² = cca 5,7 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu).

Z pěti malých segmentů **typu biochor 5ZJ** zastoupených v Brdském bioregionu zasahují do řešeného území pouze malé části dvou segmentů, a to na jeho západním pomezí u Věšína a nepatrně i v lesním komplexu mezi Hutěmi pod Třemšínem a Roželovem. Souhrnná výměra územně příslušných partií obou segmentů typu činí 0,8 km² = cca 9,3 % celkové rozlohy segmentů typu v bioregionu.

Ze třinácti různě velkých segmentů **typu biochor 5ZT** zastoupených v Brdském bioregionu se v řešeném území nachází jeden celý nevelký segment (zalesněný Hradecký hřeben v jihozápadní části území, jihozápadně až jižně od Rožmitálu pod Třemšínem), zaujímající plochu 4,6 km² (tj. cca 5,0 % celkové rozlohy všech segmentů typu v bioregionu). Potenciální okrajové přesahy dalších tří segmentů tohoto typu biochory do západní až jihozápadní části řešeného území (jižně od Oseče, v prostoru Nepomuku a západně od Roželova) lze považovat za grafické nepřesnosti.

2.6.4. Skupiny typů geobiocénů

Základní informace

Skupina typů geobiocénů (STG) je typizovaná, relativně homogenní geobiocenologická jednotka, sdružující soubory geobiocenóz s podobnými trvalými ekologickými podmínkami a na ně vázanou potenciální vegetací.

Z hlediska územního systému ekologické stability jsou skupiny typů geobiocénů základními jednotkami pro vymezování reprezentativních lokálních biocenter a lokálních biokoridorů.

Vzhledem k omezené využitelnosti podkladových materiálů (biochorického členění, lesních map, půdních map, geologických map aj.), nedostatečnému zastoupení jednoznačných biologických indikátorů v krajině a často výraznému ovlivnění přirozených stanovištních podmínek lidskými zásahy není možné (bez speciálních podrobných analýz přesahujících možnosti a potřeby tohoto díla) stanovit přesné vymezení jednotlivých STG v území. Veškeré údaje o STG v řešeném území je tedy třeba brát pouze jako orientační, k danému účelu reprezentativního vymezení ÚSES ovšem postačující.

Přehled STG zastoupených v řešeném území

Na základě charakteristik zastoupených typů biochor a odvozených stanovištních podmínek lze v řešeném území předpokládat výskyt především následujících STG:

2 A-AB 1	Querceta pineta humilia superiora (Zakrslé borodoubravy vyššího stupně)
2 AB-B 1-2	Querceta humilia superiora (Zakrslé doubravy vyššího stupně)
2 BD 1-2	Ligustri-querceta humilia superiora (Zakrslé doubravy s ptačím zobem vyššího stupně)
2 A (2)3	Querceta fagina (Doubravy s bukem)
2 AB 3	Fagi-querceta (Bukové doubravy)
2 B 3	Fagi-querceta typica (Typické bukové doubravy)
2 B 3x	Carpini-querceta typica (Typické habrové doubravy)
2 BD 3	Fagi-querceta tiliae (Lipové bukové doubravy)

3 A 1-2	Pineta quercina (Dubobory)
3 AB-B 1-2	Querci-fageta humilia (Zakrslé dubové bučiny)
3 BD-D 1-2	Corni-querceta fagi (Dřínové doubravy s bukem)
3 A (2)3	Fageta-quercina (Bučiny s dubem)
3 AB 3	Querci-fageta (Dubové bučiny)
3 B 3	Querci-fageta typica (Typické dubové bučiny)
3 BC 3	Querci-fageta aceris (Javorové dubové bučiny)
3 BD 3	Querci-fageta tiliae (Lipové dubové bučiny)
3 C 3	Tili-acereta (Lipové javořiny)
3 A-AB 4	Betuli-querceta roboris superiora (Březové doubravy vyššího stupně)
3 B-BD (3)4	Tili-querceta roboris fagi (Lipové doubravy s bukem)
3 BC-C (4)5a	Fraxini-alneta inferiora (Jasanové olšiny nižšího stupně)
3 BC-C(B-BD) 5b	Alneta superiora (Olšiny vyššího stupně)
4 A 1-2	Pineta lichenosa (Lišejníkové bory)
4 AB-B 1-2	Fageta humilia (Zakrslé bučiny)
4 BD-D 1-2	Fageta tiliae humilia (Zakrslé lipové bučiny)
4 A 2-3	Querci-pineta (Dubové bory)
4 A 3	Fageta quercino-abietina (Dubojedlové bučiny)
4 AB 3	Fageta abietino-quercina (Jedlodubové bučiny)
4 B 3	Fageta typica (Typické bučiny)
4 BC 3	Fageta aceris (Bučiny s javorem)
4 BD 3	Fageta tiliae (Lipové bučiny)
4 C 3	Tili-acereta fagi (Bučiny s javorem)
(3)4 AB (3)4	Abieti-querceta roboris-piceae (Smrkové jedlové doubravy)
(3)4 B-BC(BD) (3)4	Abieti-querceta roboris-fagi (Jedlové doubravy s bukem)
4-5 BC 4(5a)	Fraxini-alneta aceris superiora (Javorové jasanové olšiny vyššího stupně)
4-5 BC-C (4)5a	Fraxini-alneta superiora (Jasanové olšiny vyššího stupně)
4 (A)AB 5b	Betuli-alneta superiora (Březové olšiny vyššího stupně)
4 (B)BC-C 5b	Alneta superiora (Olšiny vyššího stupně)
5 A 1-2	Pineta piceosa inferiora (Smrkové bory nižšího stupně)
5 A-AB(B) 1-2	Abieti-fageta humilia (Zakrslé jedlové bučiny)
5 A 3	Fageta piceoso-abietina (Smrkojedlové bučiny)
5 AB 3	Abieti-fageta (Jedlové bučiny)
5 AB-B(BC) 3(4)	Fagi-abieta (Bukové jedliny)
5 B 3	Abieti-fageta typica (Typické jedlové bučiny)
5 A 4(6)	Piceeta abietina sphagnosa inferiora (Rašeliníkové jedlové smrčiny nižšího stupně)
5 AB-B 4	Abieti-piceeta equiseti inferiora (Přesličkové jedlové smrčiny nižšího stupně)
5 (A)B-BC 5b	Picei-alneta (Smrkové olšiny)

V popisech některých typů biochor v publikaci Biogeografické členění České republiky, II. díl, je uváděn výskyt ještě dalších ekotopů charakterizovaných kódy používanými u STG (tzv. geobiocenologickou formulí), dosud však jako STG nepopsaných. V případě řešeného území jde jednak o tzv. kontinentální (xerickou) variantu některých STG normální hydrické řady ve 3. a 4. vegetačním stupni (v přirozeném stavu s předpokládaným vyšším zastoupením dubu letního, jedle bělokoré, případně i borovice lesní a smrku ztepilého, a naopak nízkým až nulovým zastoupením buku lesního a dubu zimního) a jednak o ekotopy přirozeného bezlesí – ekotopy skalní a ekotopy vodních ploch (tekoucích i stojatých). Ve vztahu k vymezení ÚSES mají i tyto ekotopy nezanedbatelný význam, a proto je jim v dalším textu věnována odpovídající pozornost.

2.6.5. Popis jednotlivých skupin typů geobiocénů

QUERCETA PINEA HUMILIA SUPERIORA – Zakrslé borodoubravy vyššího stupně – 2 A-AB 1

Přírodní stav: Nezapojená směs výrazně krnicích borovice lesní a dubu zimního, s významným zastoupením břízy bělokore a jeřábu ptačího a z keřů skalníku celokrajného a jalovce obecného. V mezernatém bylinném a mechovém patru převažují acidofilní a oligotrofní xerofyty, charakteristické je zastoupení petrofytů. Typické jsou i relativně větší plochy zcela bez dřevin.

Rozšíření: Potenciálně ostrůvkovitě v místech výchozů kyselého skalního podloží ve výslunných svazích a na ně vázaných mělkých půd v údolích Vltavy a jejích přítoků ve východní části řešeného území a na nízkých hřbetech v severní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3UP a -3ZT ve Slapském bioregionu.

QUERCETA HUMILIA SUPERIORA – Zakrslé doubravy vyššího stupně – 2 AB-B 1-2

Přírodní stav: Rozvolněné porosty krnicího dubu zimního s ojedinělou příměsí břízy bělokore, jeřábu břeku, habru, borovice lesní či jeřábu ptačího, v keřovém patru s jednotlivými keři hlohu, brslenu bradavičnatého, růže šípkové, ptačího zobu, jalovce aj. V bylinném patru dominují oligotrofní druhy, často s xerofilní tendencí.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v místech výchozů skalního podloží ve výslunných svazích a na ně vázaných mělkých půd ve východní a méně i severní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3UJ, -3UP, -3UQ, -3ZT, případně i -3BM, -3PP, -3VQ a -4VJ ve Slapském bioregionu.

LIGUSTRI-QUERCETA HUMILIA SUPERIORA – Zakrslé doubravy s ptačím zobem vyššího stupně – 2 BD 1-2

Přírodní stav: Silně krnicí a mezernaté porosty dubu zimního s ojedinělou příměsí jeřábu břeku, babyky, lípy srdčité, jilmu habrolistého aj., s druhově pestrým keřovým patrem (ptačí zob, brslen bradavičnatý, dřín obecný, svída krvavá aj.). V bylinném patru dominují teplomilné mezotrofní až kalcifilní druhy.

Rozšíření: Potenciálně ostrůvkovitě v místech výchozů bazického skalního podloží ve výslunných svazích a na ně vázaných mělkých půd v údolí Vltavy ve východní části řešeného území, v segmentu typu biochor -3UJ ve Slapském bioregionu.

QUERCETA FAGINA – Doubravy s bukem – 2 A (2)3

Přírodní stav: V hlavní úrovni je dub zimní, v podúrovni a příměsí buku lesního, jeřábu ptačího, břízy bělokore, případně též borovice lesní. Keřové patro není vyvinuto. V podrostu jsou zastoupeny téměř výhradně acidofilní oligotrofní druhy (byliny, mechorosty, lišejníky).

Rozšíření: Ostrůvkovitě na mělkých půdách na silně kyselých zvětralinách skalních hornin ve výraznějších výslunných svazích v údolí Litavky v severní části řešeného území, v segmentu typu biochor 3ST v Brdském bioregionu.

FAGI-QUERCETA – Bukové doubravy – 2 AB 3

Přírodní stav: Dominantní dřevinou je dub zimní, v příměsí s habrem obecným a bukem lesním. Keřové patro není vyvinuto. V bylinném podrostu převažují acidofilní oligo-mezotrofní druhy.

Rozšíření: Na mělkých půdách na kyselých zvětralinách skalních hornin v níže položených výslunných svazích v severní až východní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3ZT a -3VQ ve Slapském bioregionu a 3ST v Brdském bioregionu.

FAGI-QUERCETA TYPICA – Typické bukové doubravy – 2 B 3

Přírodní stav: Ve stromovém patru je hlavní dřevinou dub zimní, v příměsí pravidelně s habrem obecným a bukem lesním, nepravidelnou příměs tvoří též lípa malolistá a jeřáb břek. Z keřů se ojediněle vyskytují svída krvavá, hloh jednobližný, ptačí zob obecný, zimolez pýřitý, líska obecná, brslen bradavičnatý. V bylinném podrostu převažují mezotrofní druhy.

Rozšíření: Zřejmě pouze ve výslunných svazích hřbetu Velké hory při východním okraji řešeného území, v segmentu typu biochor -3VQ ve Slapském bioregionu.

CARPINI-QUERCETA TYPICA – Typické habrové doubravy – 2 B 3x

Přírodní stav: Porosty dubů (zejm. zimního) a habru obecného, patrně zcela bez buku, místy ovšem s příměsí lípy srdčité a jeřábu břeku. Z keřů jsou jednotlivě zastoupeny svída krvavá, hloh jednoblizný, ptačí zob, zimolez pýřitý, líska obecná, brslen bradavičnatý. V bylinném patře dominují mezotrofní druhy trávovitého vzhledu.

Rozšíření: Plošně poměrně hojně ve výslunných svazích ve východní části řešeného území (v údolí Vltavy a jeho blízkém okolí), v segmentech typů biochor -3UQ, -3UJ, -3UP a -3PP ve Slapském bioregionu.

FAGI-QUERCETA TILIAE – Lipové bukové doubravy – 2 BD 3

Přírodní stav: V druhově bohatém stromovém patře převažuje dub zimní, doplněný zejména lípami (malolistou i velkolistou), habrem obecným, javorem babykou, bukem lesním a jeřábem břekem, případně též dalšími druhy dubů (letním a vzácněji i pýřitým). V keřovém patře se střídají ptačí zob obecný, brslen bradavičnatý, svída krvavá, dřín obecný, kalina tušalaj, řešetlák počistivý, hloh jednoblizný, líska obecná, trnka obecná, zimolez pýřitý, případně i klokoč zpeřený. Pro bohaté bylinné patro je charakteristický společný výskyt mezotrofních a kalcifilních druhů.

Rozšíření: Potenciálně na podloží spraší ve výrazně výslunných partiích svahů údolí Kotenčického potoka a Kocáby na severovýchodním pomezí řešeného území, v segmentech typu biochor -3BE ve Slapském bioregionu.

PINETA QUERCINA – Dubobory – 3 A 1-2

Přírodní stav: Krnící mezernaté porosty borovice lesní, s možnou příměsí dubu zimního, břízy bělokoré, jeřábu ptačího, osiky, výjimečně buku. Pro podrost jsou charakteristické stenoekní acidofilní oligotrofy (keříčky, byliny, kapradorosty, mechorosty a lišejníky).

Rozšíření: Ostrůvkovitě v místech výchozů silně kyselého skalního podloží a na ně vázaných mělkých půd v níže položených hřbetních partiích, zejména v severní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3ZT ve Slapském bioregionu a 3ST v Brdském bioregionu, potenciálně i v segmentech typů biochor -3UQ, 4PR, -4PR a -4VS ve Slapském bioregionu a 4ZT v Brdském bioregionu.

QUERCI-FAGETA HUMILIA – Zakrslé dubové bučiny – 3 AB-B 1-2

Přírodní stav: Zakrslé rozvolněné porosty dubu zimního a buku lesního v různém vzájemném poměru, s příměsí břízy bělokoré, jeřábu ptačího, místy i habru, vzácně jedle bělokoré a borovice lesní. Mezi ojedinělými keři je nejběžnější líska obecná. V bylinném patru spoludominují oligotrofní a mezotrofní druhy, často subxerothermofyty.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v místech výchozů skalního podloží a na ně vázaných mělkých půd, rozptýleně v segmentech většiny zastoupených typů biochor suché oblasti 3. a 4. vegetačního stupně v různých partiích řešeného území (ve větší míře pak zejména v segmentech typů biochor -3BM a -3ZT ve Slapském bioregionu, v severní části řešeného území) a dále v segmentech typů biochor 4ZT v Brdském bioregionu, 3BR, 4PR a 4VJ ve Slapském bioregionu a 4PR ve Slapském bioregionu.

CORNI-QUERCETA FAGI – Dřínové doubravy s bukem - 3 BD-D 1-2

Přírodní stav: Rozvolněné a krnící porosty dubu zimního s příměsí buku, lip (srdčité a velkolisté), javorů (babyky, mléče i klenu), habru, vzácně i dubu pýřitého a jeřábu břeku. V druhově pestrém keřové patře jsou zastoupené svída krvavá, hlohy, líska obecná, řešetlák počistivý, zimolez pýřitý, méně i dříšťál obecný, dřín a brslen bradavičnatý. Ve velmi druhově rozmanitém bylinném patře se vyskytuje řada vápnomilných druhů.

Rozšíření: Potenciálně ostrůvkovitě v místech výchozů bazického skalního podloží ve východní části řešeného území (v údolí Vltavy a jeho blízkém okolí), v segmentech typů biochor -3UJ, -3UQ a -4UQ ve Slapském bioregionu.

FAGETA-QUERCINA – Bučiny s dubem – 3 A (2)3

Přírodní stav: Převažuje buk, vtroušený je dub zimní, vzácněji habr obecný, borovice lesní, v mladších stadiích vývoje bříza bělokorá a jeřáb ptačí, výjimečně jedle bělokorá. Keře jsou zastoupené spíše výjimečně (např. krušina olšová, vrba jíva, hloh obecný). V druhově chudém bylinném podrostu převažují oligotrofy.

Rozšíření: Na silně kyselých zvětralinách skalních hornin, zejména ve svazích v údolí Litavky v severní části řešeného území, v segmentu typu biochor 3ST v Brdském bioregionu, případně vzácně i v jihozápadní, střední a severovýchodní části řešeného území v segmentech typů biochor -4BR a -4PR ve Slapském bioregionu.

QUERCI-FAGETA – Dubové bučiny – 3 AB 3

Přírodní stav: Převažuje buk a dub zimní, nepravidelně s příměsí habru, případně lípy malolisté a jedle bělokoré. Keřové patro obvykle chybí. V bylinném podrostu převažují acidofilní oligomezotrofy.

Rozšíření: Jedna z nejhojněji se vyskytujících STG v řešeném území, spoludominantní v jeho níže položených partiích a vázaná na nepodmáčená kyselá stanoviště, s výskytem v segmentech všech zastoupených typů biochor 3. vegetačního stupně (dominantní v segmentu typu biochor 3BR ve Slapském bioregionu, hlavní v segmentech typů biochor 3ST v Brdském bioregionu a -3BM ve Slapském bioregionu a hojně zastoupená též v segmentech typu biochory -3PP ve Slapském bioregionu), většiny zastoupených typů biochor suché oblasti 4. vegetačního stupně (s výjimkou typu biochor -4RP ve Slapském a Blatenském bioregionu) a také typu biochor 4PO ve Slapském a Brdském bioregionu.

QUERCI-FAGETA TYPICA – Typické dubové bučiny – 3 B 3

Přírodní stav: Převažuje buk, s příměsí dubu zimního, případně též s habrem, lípami (malolistou a velkolistou), javory (mléčem a klenem) a jedlí. V málo vyvinutém keřovém patře bývají nejčastěji zastoupené zimolez pýřitý a lýkovec jedovatý. V bylinném podrostu s vysokou pokryvností převažují mezotrofní druhy s dominantní ostřicí chlupatou.

Rozšíření: Plošně hojně zastoupená až spoludominantní STG v níže položených partiích řešeného území, vázaná na nepodmáčená mírně kyselá až neutrální stanoviště, s výskytem v segmentech téměř všech zastoupených typů biochor 3. vegetačního stupně (s výjimkou segmentů typu biochor 3Do ve Slapském a Brdském bioregionu; dominantní v segmentech typů biochor -3BE ve Slapském bioregionu a 3SQ v Brdském bioregionu, hlavní v segmentech typů biochor -3PP, -3VQ, -3UP a -3UQ ve Slapském bioregionu a hojně zastoupená též v segmentech typů biochor 3BR a -3UJ ve Slapském bioregionu), většiny zastoupených typů biochor suché oblasti 4. vegetačního stupně (s výjimkou typů biochor -4BR, -4PR a -4RP ve Slapském a Blatenském bioregionu; přitom v segmentech typů biochor -4PP ve Slapském a Blatenském bioregionu relativně nejvíce zastoupená STG) a také typů biochor 4BM, 4PO a 4VJ ve Slapském a Brdském bioregionu.

QUERCI-FAGETA ACERIS – Javorové dubové bučiny – 3 BC 3

Přírodní stav: Převažují buk a dub zimní, v příměsí habr, javory (mléč, klen), lípy (malolistá i velkolistá), nepravidelně jilmy (habrolistý, horský), jedle bělokorá, jasan ztepilý a třešeň ptačí, z keřů roztroušeně srstka angrešt, zimolez pýřitý, bez černý a lýkovec jedovatý.

Rozšíření: Ostrůvkovitě na zahliněných svahových sedimentech (zejm. v úpatních partiích výrazných údolních svahů) ve východní až severní části území – hojněji v segmentu typu biochor -3UJ v rámci bioregionu 1.36 ve Slapském bioregionu a doplňkově v segmentech typů biochor -3UP, -3BE, -3VQ a -3ZT ve Slapském bioregionu a 3SQ v Brdském bioregionu.

QUERCI-FAGETA TILIAE – Lipové dubové bučiny – 3 BD 3

Přírodní stav: Převažuje buk, hojný je dub zimní, příměs tvoří porůznu dub letní, habr, lípy (srdčitá i velkolistá), třešeň ptačí, javory (mléč, klen i babyka), vzácně i jeřáb břek. Z keřů je vcelku běžná líska. Bylinnému podrostu vévodí mezotrofní druhy, doplněné o některé kalcifilní druhy.

Rozšíření: Ostrůvkovitě na nepodmáčených stanovištích na podloží bazických hornin v severní, východní a jižní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3UP, -4BJ, -4PQ, -3VQ -4BQ, -4PP, -4VJ a -4UQ ve Slapském bioregionu a 3SQ v Brdském bioregionu.

TILI-ACERETA – Lipové javořiny – 3 C 3

Přírodní stav: Různorodá směs javorů (mléče, kleny, příp. babyky), lip (malolisté i velkolisté), jasanu ztepilého, habru, dubu zimního, buku, jilmů (habrolistého, horského), příp. i jedle bělokoré či tisů červeného, z keřů nejčastěji srstka angrešt, zimolez pýřitý, bez černý.

Rozšíření: Vzácně ve vazbě na zahliněné kamenité sutě ve svazích hlubokých údolí Vltavy a některých jejích přítoků ve východní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3UQ a -3UJ ve Slapském bioregionu.

BETULI-QUERCETA ROBORIS SUPERIORA – Březové doubravy vyššího stupně – 3 A-AB 4

Přírodní stav: Dominují duby (letní převládá nad zimním), s příměsí břízy bělokoré, případně osiky, vzácněji břízy pýřité a možná i borovice lesní, bez keřů.

Rozšíření: Místně na kyselém podloží v mírně podmáčených partiích níže položených plochých sníženin, zejména v severní části území, v segmentech typu biochory 3Do ve Slapském a Brdském bioregionu (zde spoludominantní STG).

TILI-QUERCETA ROBORIS FAGI – Lipové doubravy s bukem – 3 B-BD (3)4

Přírodní stav: Převažují dub letní a lípy (srdčitá i velkolistá), v příměsí jsou javory (mléč, klen, příp. i babyka), buk a habr, z keřů jsou charakteristické kalina obecná a bez černý.

Rozšíření: Místně na minerálně bohatším podloží v mírně podmáčených partiích níže položených plochých sníženin, zejména v severní části území, v segmentech typů biochor 3Do a -3BM ve Slapském a Brdském bioregionu (zde spoludominantní STG), relativně významněji i ve východní části území, v segmentech typu biochor -3PP ve Slapském bioregionu.

FRAXINI-ALNETA INFERIORA – Jasanové olšiny nižšího stupně – 3 BC-C (4)5a

Přírodní stav: Dominantními dřevinami jsou olše lepkavá a jasan ztepilý, provázené vrby (bílou a křehkou), vzácněji i topoly (černým a osikou), v podúrovni často se střemchou hroznovitou. V bohatém keřovém patře patří k hlavním dřevinám různé druhy keřových vrb, dále bez černý, brslen evropský, krušina olšová a kalina obecná. Typický je výskyt chmele otáčivého. V bylinném podrostu jsou zastoupeny v pestré skladbě vlhkomilné, mokřadní a mezofilní druhy, převážně s nitrofilní tendencí.

Rozšíření: Ve výrazněji nezastíněných údolních nivách v nejnižších polohách v severní až východní části řešeného území, v segmentech většiny zastoupených typů biochor 3. vegetačního stupně (s výjimkou segmentů typu biochor -3ZT a pravděpodobně i typů -3UP a -3UQ ve Slapském bioregionu).

ALNETA SUPERIORA – Olšiny vyššího stupně – 3 BC-C(B-BD) 5b

Přírodní stav: Nesmíšené porosty olše lepkavé, z keřů krušina olšová, pří. keřové vrby (zejm. popelavá), keřovitá střemcha hroznovitá, kalina obecná, bez černý.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v různorodých terénních depresích se stagnující podzemní vodou v nejnižších polohách v severní až východní části řešeného území, v segmentech většiny zastoupených typů biochor 3. vegetačního stupně, významněji zejména v segmentech typu biochory 3Do ve Slapském a Brdském bioregionu.

PINETA LICHENOSA – Lišejníkové bory – 4 A 1-2

Přírodní stav: Krnící a málo tvárné porosty borovice lesní, s vtroušenými břízou bělokorou a jeřábem ptačím. V bylinném patře jsou zastoupeny acidofilní a oligotrofní druhy.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v místech výchozů silně kyselého skalního podloží a na ně vázaných mělkých půd ve středních polohách v různých partiích řešeného území, relativně významněji pouze v segmentech typu biochor 4ZT ve Slapském a Brdském bioregionu.

FAGETA HUMILIA – Zakrslé bučiny – 4 AB-B 1-2

Přírodní stav: Zakrslé porosty buku lesního s nepravidelnou příměsí dubu zimního, břízy bělokoré, jedle bělokoré, vzácněji i habru a v podúrovni jeřábu ptačího. V bylinném patru spoludominují oligotrofní a mezotrofní druhy.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v místech výchozů mírně kyselého skalního podloží a na ně vázaných mělkých půd, rozptýleně v segmentech většiny zastoupených typů biochor

4. vegetačního stupně v různých partiích řešeného území (ve větší míře pak zejména v segmentech typu biochor 4ZT ve Slapském a Brdském bioregionu).

FAGETA TILIAE HUMILIA – Zakrslé lipové bučiny – 4 BD-D 1-2

Přírodní stav: Rozvolněné porosty zakrslého vzrůstu s převažujícím bukem, příměsí lip (srdčitá i velkolistá) a javorů (mléč a klen), místy i jedle a habru. V bylinném podrostu převažují mezotrofní a kalcifilní druhy, typická je přítomnost slunomilných subxerothermofytů.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v místech výchozů bazického skalního podloží ve středních polohách a níže položených zastíněných svazích ve východní a méně i severní a jižní části řešeného území, v segmentech typů biochor -4VJ, 4VJ, -4BJ, -4PQ a -4UQ ve Slapském bioregionu.

QUERCI-PINETA – Dubové bory – 4 A 2-3

Přírodní stav: Porosty borovice lesní s příměsí dubů (zejm. zimního), s vtroušenými břízou bělokorou a jeřábem ptačím a v podúrovni i smrkem ztepilým. V bylinném patře jsou zastoupeny výhradně acidofilní druhy.

Rozšíření: Potenciálně ostrůvkovitě na podloží minerálně chudých a kyselých hornin ve svahových hřbetech v údolích Vápenického, Líšnického a Bohostického potoka ve východní části řešeného území, v segmentu typu biochor -4UQ ve Slapském bioregionu.

FAGETA QUERCINO-ABIETINA – Dubojedlové bučiny – 4 A 3

Přírodní stav: Porosty s převahou buku lesního, významným zastoupením dubu zimního a jedle bělokoré, případně též s dubem letním, s vtroušenou břízou bělokorou a v podúrovni s jeřábem ptačím. Z keřů bývá jednotlivě zastoupena krušina olšová. V druhově chudém a často málo pokryvném bylinném podrostu dominují acidofilní a oligotrofní druhy.

Rozšíření: Na silně kyselých zvětralinách skalních hornin ve středních polohách v různých partiích řešeného území (vyjma východní a jihovýchodní části) – relativně hojně zastoupená v segmentech typů biochor 4ST, 4ZT, -4BR a 4PR v Brdském, Slapském a Blatenském bioregionu a doplňkově v segmentu typu biochor -4PR ve Slapském bioregionu

FAGETA ABIETINO-QUERCINA – Jedlodubové bučiny – 4 AB 3

Přírodní stav: Ve stromovém patře je hlavní dřevinou buk lesní, v příměsí s jedlí bělokorou a většinou též s dubem zimním, případně i letním, s vtroušenou břízou bělokorou a v podúrovni s jeřábem ptačím. Ojedinelé chudé keřové patro tvoří bez červený (hroznatý). V bylinném podrostu jsou zastoupeny především oligotrofní druhy.

Rozšíření: Jedna z nejhojněji se vyskytujících STG v řešeném území, spoludominantní v jeho středních partiích a vázaná na nepodmáčená kyselá stanoviště, s výskytem v segmentech všech zastoupených typů biochor 4. vegetačního stupně (dominantní či hlavní v segmentech typů biochor 4PR, -4BR, 4PM, -4BS, -4BQ, -4PR, -4VS, 4ZT, -4PS a -4PQ ve Slapském bioregionu, 4PR, -4BS a -4PS v Blatenském bioregionu a 4ST a 4ZT v Brdském bioregionu a hojně zastoupená též v segmentech typů biochor 4BM, -4RP, 4PP, -4BP, -4UQ, 4PO, 4VJ, -4VJ, -4BJ, -4PP a -4VP ve Slapském bioregionu, -4RP, -4BP a -4PP v Blatenském bioregionu a 4SQ, 4PO a 4SM v Brdském bioregionu) a doplňkově také v segmentech typů biochor 3ST v Brdském bioregionu a -3UQ ve Slapském bioregionu.

FAGETA TYPICA – Typické bučiny – 4 B 3

Přírodní stav: Bukové porosty, často s příměsí jedle bělokoré, jednotlivě též s javory (mléčem a klenem), lípami (malolistou a velkolistou) a jilmem horským. Z keřů bývají nejčastěji zastoupené zimolez pýřitý a lýkovec jedovatý. V bylinném podrostu s vysokou pokryvností převažují mezotrofní druhy.

Rozšíření: Plošně patrně nejhojněji se vyskytující STG v řešeném území, dominantní v jeho středních partiích a vázaná na nepodmáčená mírně kyselá až neutrální stanoviště, s výskytem v segmentech téměř všech zastoupených typů biochor 4. vegetačního stupně (s výjimkou segmentů typu biochor 4Do ve všech zastoupených bioregionech; dominantní či hlavní v segmentech typů biochor 4VJ, 4PP, -4RP, 4PO, -4BJ, -4VP, -4VJ, 4BM a -4BP ve Slapském bioregionu, -4RP a -4BP v Blatenském

bioregionu a 4SM, 4SQ a 4PO v Brdském bioregionu a hojně zastoupená též v segmentech typů biochor 4PM, -4BS, -4BQ, 4PQ, -4UQ, -4VS, -4PP, 4PR, -4BR, -4PR a -4PS ve Slapském bioregionu a -4PP, 4PR a -4PS v Blatenském bioregionu) a dále též v segmentech typů biochor 3SQ a 5VM v Brdském bioregionu a -3UJ, -3UQ, -3ZT a -3BP ve Slapském bioregionu.

FAGETA ACERIS – Bučiny s javorem – 4 BC 3

Přírodní stav: Převažuje buk, často s příměsí jedle, vždy též v různé míře javory (mléč, klen), lípy (malolistá i velkolistá), jilm horský a jasan ztepilý, z keřů ojediněle zimolez obecný, bez černý a červený a lýkovec jedovatý.

Rozšíření: Ostrůvkovitě, ale vcelku běžně na zahliněných svahových sedimentech v segmentech většiny zastoupených typů biochor 4. vegetačního stupně v různých částech řešeného území a též ve výrazně stinných polohách zařízeníých údolí v segmentech typů biochor -3UJ a -3UP ve Slapském bioregionu ve východní části území.

FAGETA TILIAE – Lipové bučiny – 4 BD 3

Přírodní stav: Převažuje buk, příměs tvoří lípy (srdčitá i velkolistá) a javory (mléč a klen), místy i jedle a habr, z keřů nejběžněji lýkovec jedovatý. V bylinném podrostu převažují mezotrofní druhy, doplněné o některé kalcifilní druhy.

Rozšíření: Maloplošně až ostrůvkovitě na nepodmáčených stanovištích na podloží bazických hornin ve středních polohách v severní, východní a jižní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3UP, -4BJ, 4VJ, -4VJ, -4PQ, -4BQ, -4PP a -4UQ ve Slapském bioregionu a 4SQ v Brdském bioregionu.

TILI-ACERETA FAGI – Lipové javořiny s bukem – 4 C 3

Přírodní stav: Druhově pestré porosty javorů (mléče a klenu), lip (velkolisté i srdčité), jasanu ztepilého, jilm horského, buku, vzácněji jedle bělokoré, v podúrovni místy s habrem či vzácně tisem červeným. V keřovém patře bývají hojné bezy (černý a hroznovitý), srstka angrešt, zimolez pýřitý.

Rozšíření: Vzácně ve vazbě na zahliněné kamenité sutě ve výrazně stinných svazích ve východní části řešeného území, v segmentech typů biochor -4VJ, 4VJ a -3UQ ve Slapském bioregionu.

ABIETI-QUERCETA ROBORIS-PICEAE – Smrkové jedlové doubravy – (3)4 AB (3)4

Přírodní stav: Hlavními dřevinami jsou dub letní a jedle bělokorá v různém poměru, s pravidelnou příměsí smrku ztepilého, břízy bělokoré, osiky a jeřábu ptačího, někdy též buku lesního, dubu zimního a břízy pýřité. Z keřů se nejčastěji vyskytuje krušina olšová. V bylinném podrostu se vyskytují především oligotrofní druhy, často vlhkomilné.

Rozšíření: Na vlhčích mírných svazích a v mírně podmáčených partiích plochých sníženin na kyselém podloží ve středních polohách v různých částech řešeného území (vyjma nejvýchodnějších partií) – dominantně v segmentech typu biochor 4Do ve všech zastoupených bioregionech, méně významně až doplňkově v segmentech typů biochor 4PR, -4PR, -4PS, 4PM, -4BS, -4BR a -4BQ ve Slapském bioregionu, 4PR, -4PS, -4BS v Blatenském bioregionu a 4ST v Brdském bioregionu.

ABIETI-QUERCETA ROBORIS-FAGI – Jedlové doubravy s bukem – (3)4 B-BC(BD) (3)4

Přírodní stav: Hlavními dřevinami jsou dub letní, jedle bělokorá a buk lesní v různém poměru, s možnou příměsí lip, javorů, dubu zimního, habru, jasanu ztepilého, vzácněji i smrku ztepilého. Z keřů se nejčastěji vyskytují bezy (černý a červený), v bylinném podrostu převažují mezotrofní druhy, z nichž je řada závislých na zvýšené půdní vlhkosti.

Rozšíření: Na minerálně bohatším podloží vlhčích mírných svahů a mírně podmáčených partií plochých sníženin ve středních polohách v různých částech řešeného území (v severní části spíše výjimečně), relativně významněji v segmentech typů biochor -4RP a 4PP ve Slapském a Blatenském bioregionu, doplňkově v segmentech typů biochor -4BP, -4PP, 4BM, 4PO a 4VJ a -4PQ ve Slapském bioregionu, -4BP a -4PP v Blatenském bioregionu a 4PO v Brdském bioregionu.

FRAXINI-ALNETA ACERIS SUPERIORA – Javorové jasanové olšiny vyššího stupně – 4-5 BC 4(5a)

Přírodní stav: V druhově bohatém stromovém patře tvoří základní kombinaci olše lepkavá, jasan ztepilý a javor klen, porůznu doplněné vrbou křehkou, lípou velkolistou, jilmem horským, střemchou hroznovitou, jeřábem ptačím, olší šedou, ojedinele bukem lesním, smrkem ztepilým a jedlí bělokorou. Z keřů jsou běžné bez červený, zimolez pýřitý, kalina obecná, srstka angrešt, jíva aj.. V bylinném podrostu převládají mezofilní druhy s nitrofilní tendencí.

Rozšíření: Maloplošně až ostrůvkovitě v mírně vyvýšených částech potočních niv a ve dnech sevřených údolích drobnějších vodních toků, rozptýleně v celém řešeném území.

FRAXINI-ALNETA SUPERIORA – Jasanové olšiny vyššího stupně – 4-5 BC-C (4)5a

Přírodní stav: Dominantní dřevinou je olše lepkavá, provázená jasanem ztepilým a vrbou křehkou, někdy též jednotlivým smrkem ztepilým či olší šedou, v podúrovni často se střemchou hroznovitou a jeřábem ptačím. V bohatém keřovém patře patří k hlavním dřevinám krušina olšová, kalina obecná, bez červený (hroznatý) a různé druhy keřových vrby. V bylinném podrostu jsou zastoupeny v pestré skladbě vlhkomilné, mokřadní a mezofilní druhy, převážně nitrofilní.

Rozšíření: Plošně v údolních nivách středních a vyšších poloh v celém řešeném území, v segmentech téměř všech zastoupených typů biochor 4. a 5. vegetačního stupně (s výjimkou segmentů typů biochor 4ZT ve Slapském a Brdském bioregionu a 5ZJ a 5ZT v Brdském bioregionu), a také ve výrazně zastíněných údolních nivách v nižších polohách ve východní části řešeného území, v segmentech typů biochor -3UP a -3UQ ve Slapském bioregionu.

BETULI-ALNETA SUPERIORA – Březové olšiny vyššího stupně – 4 (A)AB 5b

Přírodní stav: Dominantní dřevinou je olše lepkavá, provázená břízou bělokorou, břízou pýřitou a osikou. V keřovém patře patří k hlavním dřevinám krušina olšová a křovité vrby. V bylinném podrostu je celá škála oligotrofních mokřadních druhů.

Rozšíření: Ostrůvkovitě na prameništích a trvale podmáčených stanovištích se stagnující nebo jen pomalu tekoucí podzemní vodou na minerálně chudém a kyselém podloží, v různých částech řešeného území, relativně významněji přítom v segmentech typu biochor 4Do ve všech zastoupených bioregionech.

ALNETA SUPERIORA – Olšiny vyššího stupně – 4 (B)BC-C 5b

Přírodní stav: Nesmíšené porosty olše lepkavé, z keřů krušina olšová, příp. keřové vrby (zejm. popelavá), keřovitá střemcha hroznovitá, kalina obecná, bez černý.

Rozšíření: Ostrůvkovitě v částech údolních niv a jiných terénních depresích se stagnující podzemní vodou na živinami bohatém podloží, v různých částech řešeného území, relativně významněji přítom v segmentech typu biochor 4Do ve všech zastoupených bioregionech.

PINETA PICEOSA INFERIORA – Smrkové bory nižšího stupně – 5 A 1-2

Přírodní stav: Mezernaté a často málo tvárné porosty borovice lesní, s příměsí smrku ztepilého, břízy bělokoré, jeřábu ptačího a výjimečně i jedle bělokoré a buku lesního. V podrostu převažují mechy a lišejníky, doplněné acidofilními bylinami.

Rozšíření: Potenciálně ostrůvkovitě v místech skalních výchozů minerálně chudých a kyselých hornin a na ně vázaných mělkých půd v segmentu typu biochor 5ZT v Brdském bioregionu v jihozápadní části řešeného území (na Hradeckém hřebeni jihozápadně až jižně od Rožmitálu pod Třemšínem).

ABIETI-FAGETA HUMILIA – Zakrslé jedlové bučiny – 5 A-AB(B) 1-2

Přírodní stav: Porosty málo vzrůstného a často netvárného buku lesního s příměsí smrku ztepilého a ojedinele i jedle bělokoré, v rozvolněných partiích s jeřábem ptačím. V bylinném podrostu převládají zpravidla druhy oligotrofní nad mezotrofními, typické jsou kapradorosty.

Rozšíření: Ostrůvkovitě na skalách a skalnatých hřbetech v segmentech typů biochor 5ST a 5ZT v Brdském bioregionu v jihozápadní části řešeného území (na Hradeckém hřebeni jihozápadně až jižně od Rožmitálu pod Třemšínem).

FAGETA PICEOSO-ABIETINA – Smrkojedlové bučiny – 5 A 3

Přírodní stav: Ve stromovém patře je hlavní dřevinou buk lesní, v příměsí s jedlí bělokorou a smrkem ztepilým, v relativně vysychavějších partiích někdy i s borovicí lesní, v podúrovni s vtroušeným jeřábem ptačím. Ojedinelé chudé keřové patro tvoří bez červený (hroznatý). V bylinném podrostu jsou zastoupeny výhradně oligotrofní druhy.

Rozšíření: Na silně kyselých zvětralinách skalních hornin v nejvyšších polohách řešeného území v jeho jihozápadní části, v segmentech typů biochor 5ZT a 5ST v Brdském bioregionu.

ABIETI-FAGETA – Jedlové bučiny – 5 AB 3

Přírodní stav: Porosty buku lesního a jedle bělokoré s pravidelnou příměsí smrku ztepilého, v podúrovni s jeřábem ptačím. Z keřů se ojedinelé vyskytuje bez červený. V bylinném podrostu s typickou nízkou pokryvností jsou zastoupeny druhy oligotrofní a mezotrofní.

Rozšíření: Plošně nejvýznamnější STG nejvyšších poloh řešeného území v jeho jihozápadní až západní části, vázaná na nepodmáčená kyselá stanoviště hřbetních a svahových partií – převládající STG v segmentech typů biochor 5ST a 5ZT v Brdském bioregionu, významně zastoupená též v segmentech typů biochor 5VM a 5ZJ v Brdském bioregionu.

FAGI-ABIETA – Bukové jedliny – 5 AB-B(BC) 3(4)

Přírodní stav: Porosty mírně převažující jedle bělokoré a buku lesního s příměsí smrku ztepilého a v živnějších partiích i javoru klenu. Keřové patro není vyvinuto. V bylinném podrostu jsou zastoupeny druhy s různými nároky na živiny a vláhu.

Rozšíření: Na mírně vlhkých stanovištích v plošších partiích nejvyšších poloh řešeného území v jeho jihozápadní až západní části, v segmentech typu biochory 5Do v Brdském bioregionu.

ABIETI-FAGETA TYPICA – Typické jedlové bučiny – 5 B 3

Přírodní stav: Bučiny s téměř rovnocenným zastoupením jedle bělokoré a s nepravidelnou příměsí smrku ztepilého, javoru klenu a vzácněji i jilmu horského. Z keřů bývají roztroušeně zastoupené bez červený (hroznatý), zimolez černý a lýkovec jedovatý. V bylinném podrostu převažují mezotrofní až heminitrofilní druhy ve více vrstvách, hojně jsou kapradnorosty.

Rozšíření: V minerálně dobře zásobených partiích svahů nejvyšších poloh řešeného území v jeho jihozápadní až západní části – převládající STG v segmentech typů biochor 5ZJ a 5VM v Brdském bioregionu, doplňkově zastoupená též v segmentu typu biochor 5ZT v Brdském bioregionu.

PICEETA ABIETINA SPHAGNOSA INFERIORA – Rašeliníkové jedlové smrčiny nižšího stupně – 5 A 4(6)

Přírodní stav: Hlavními dřevinami jsou smrk ztepilý a jedle bělokorá, místy s příměsí borovice lesní, v podúrovni s jednotlivě vtroušenými břízou pýřitou a jeřábem ptačím. Keřové patro chybí. Druhově chudé bylinné patro tvoří oligotrofní a acidofilní druhy, snázející zamokření (zejm. rostliny trávovitého vzhledu a mechorosty).

Rozšíření: Potenciálně v periodicky zamokřených, minerálně velmi chudých a silně kyselých partiích plochých sníženin nejvyšších poloh řešeného území v jeho jihozápadní až západní části, v segmentech typů biochory 5Do a 5ST v Brdském bioregionu.

ABIETI-PICEETA EQUISETI INFERIORA – Přesličkové jedlové smrčiny nižšího stupně – 5 AB-B 4

Přírodní stav: Hlavními dřevinami jsou jedle bělokorá a smrk ztepilý, jednotlivě vtroušen může být buk lesní. Keřové patro chybí. V bylinném podrostu se vyskytují oligotrofní až mezotrofní vlhkomilné druhy (hojně např. trávovité).

Rozšíření: Poměrně hojně v periodicky zamokřených, minerálně slabě i dobře zásobených partiích plochých sníženin a mírných svahů nejvyšších poloh řešeného území v jeho jihozápadní až západní části – převládající STG v segmentech typu biochory 5Do v Brdském bioregionu, s doplňkovým zastoupením v segmentu typu biochor 5ZT v Brdském bioregionu.

PICEI-ALNETA – Smrkové olšiny – 5 (A)B-BC 5b

Přírodní stav: Dominantní dřevinou je olše lepkavá, provázená smrkem ztepilým rostoucím zejména na drobných terénních vyvýšeninách, případně olší šedou, v příměsi s břízou bělokorou, břízou pýřitou a jeřábem ptačím. V keřovém patře patří k hlavním dřevinám krušina olšová, zimolez černý a vrba ušatá. V bylinném podrostu je celá škála oligotrofních až heminitrofilních vlhkomilných, mokřadních a mezofilních druhů.

Rozšíření: Na prameništích a trvale podmáčených stanovištích podél vodních toků se stagnující nebo jen pomalu tekoucí podzemní vodou v nejvyšších polohách řešeného území v jeho jihozápadní až západní části, především v segmentech typu biochory 5Do v Brdském bioregionu.

3. Popis aktuálního stavu přírody a krajiny

3.1. Celkový charakter a využití krajiny

Aktuální charakter krajiny řešeného území určují především terénní podmínky (zejm. proměnlivá členitost georeliéfu) a s nimi související historicky utvářené způsoby využití. Hodnotit ho lze různými způsoby.

Příkladem základního rámcového hodnocení může být typologické členění krajiny obsažené na mapovém serveru <http://geoportal.gov.cz/arcgis/services> (mapový server CENIA) a zahrnující kombinace rámcových sídelních krajinných typů, rámcových typů způsobů využití území a rámcových krajinných typů dle reliéfu. Do zájmového území zasahují následující krajinné typy:

- typ 3L2, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno L lesní krajinu a číslice 2 krajinu členitých pahorkatin a vrchovin Hercynica – patří sem lesní komplex východně od Příbrami (k Višňové a Oborám), část lesního komplexu v severní části zájmového území (u Bukové u Příbramě) a část lesního komplexu v jihovýchodní části zájmového území (mimo jeho partie v údolí Vltavy)
- typ 3L13, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno L lesní krajinu a číslo 13 krajinu výrazných svahů a skalnatých horských hřbetů – patří sem partie lesního komplexu v členitém území v severní části zájmového území (v údolí Litavky a navazujících svahových a hřbetních polohách);
- typ 3L15, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno L lesní krajinu a číslo 15 krajinu zaříznutých údolí – patří sem partie lesního komplexu v údolí Vltavy v jihovýchodní části zájmového území (část údolí s vodní nádrží Orlík);
- typ 3M2, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno M lesozemědělskou krajinu a číslice 2 krajinu členitých pahorkatin a vrchovin Hercynica – patří do něho většina zájmového území, s největšími souvislými plochami v jeho střední části;
- typ 3R2, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno R rybníční krajinu a číslice 2 krajinu členitých pahorkatin a vrchovin Hercynica – patří k němu nevelké plošší partie zájmového území v jeho jižní části se zvýšenou koncentrací rybníků (okraje bělčicko-blatenské rybníční soustavy u Hvožďan a Pozdyně a menší rybníční soustava u Těchařovic a Zbenic);
- typ 3U0, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno U urbanizovanou krajinu a číslice 0 krajinu bez vylišeného reliéfu – patří sem souvisle urbanizovaný prostor města Příbrami;
- typ 3Z2, kde číslice 3 značí vrcholně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno Z zemědělskou krajinu a číslice 2 krajinu členitých pahorkatin a vrchovin Hercynica – přísluší do něho dílčí partie zájmového území s minimálním zastoupením lesů v jeho jižní, jihozápadní a severovýchodní části (na Březnicku, Rožmitálsku, u Zalužan a Kozárovic a od Příbrami směrem k Dobříši);
- typ 5L2, kde číslice 5 značí pozdně středověkou sídelní krajinu Hercynica, písmeno L lesní krajinu a číslice 2 krajinu členitých pahorkatin a vrchovin Hercynica – zasahuje z oblasti svého souvislého výskytu na území CHKO Brdy do některých partií v západní části zájmového území (zejm. západně od Příbrami a jižně až jihozápadně od Rožmitálu pod Třemšínem).

3.2. Kostra ekologické stability

Prvky kostry ekologické stability (ekologicky významné segmenty krajiny – EVSK) tvoří mozaiku v současné době ekologicky relativně nejstabilnějších lokalit trvalé vegetace v krajině, bez ohledu na vzájemné vztahy a vazby. Mají zásadní význam pro ÚSES, neboť obvykle vytvářejí základní stavební kameny jeho tvorby.

Součástí kostry ekologicky stability zájmového území jsou v první řadě plochy zvláště chráněných území, evropsky významných lokalit a registrovaných významných krajinných prvků (viz dále).

Dalším zdrojem pro vymezení ekologicky cenných lokalit v zájmovém území je mapování biotopů, původně prováděné v letech 2001 – 2005 pro účely vytváření soustavy Natura 2000 a téměř v celém území aktualizované v následujících letech (2007 – 2020).

Z významných přírodních biotopů jsou v zájmovém území podstatněji zastoupeny:

- biotopy křovin K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny, méně K1 Mokřadní vrby, K2.1 Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplav,;
- lesní biotopy L2.2 Údolní jasanovo-olšové luhy, L3.1 Hercynské dubohabřiny, L4 Suťové lesy, L5.4 Acidofilní bučiny, L6.5 Acidofilní teplomilné doubravy, L7.1 Suché acidofilní doubravy, méně i L5.1 Květnaté bučiny, L7.2 Vlhké acidofilní doubravy a L8.1 Borekontinentální bory;
- mokřadní a pobřežní biotopy M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod, M1.7 Vegetace vysokých ostřic, méně M1.5 Pobřežní vegetace potoků;
- skalní biotopy S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin;
- luční biotopy T1.1 Mezofilní ovsíkové louky, T1.4 Aluviální psárkové louky, T1.5 Vlhké pcháčové louky, T1.6 Vlhká tužebníková lada, T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky, méně T1.3 Poháňkové pastviny, T2.3 Podhorské a horské smilkové trávníky, T3.4 Širokolisté suché trávníky, T3.5 Acidofilní suché trávníky, T5.5 Acidofilní trávníky mělkých půd;
- vodní biotopy V1 Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod, V4 Makrofytní vegetace vodních toků.

Soubor uvedených zastoupených přírodních biotopů vytváří soustavu aktuálně se vyskytujících přírodně cenných ekosystémů v řešeném území. Z uvedených formačních skupin biotopů jsou plošně nejrozšířenější biotopy lesní a luční. Pro většinu zastoupených přírodních biotopů je přítom charakteristický fragmentární výskyt, rozsáhlé souvislé plochy se soustavami přírodních biotopů jsou spíše výjimkou.

3.3. Negativní vlivy lidské činnosti

V rámci zájmového území lze specifikovat řadu negativních vlivů lidské činnosti na přírodu a krajinu. K zásadnějším negativním vlivům patří:

- změněná druhová skladba výrazné většiny lesních porostů ve prospěch jehličnatých kultur;
- výskyt a šíření invazních druhů rostlin – např. křídlatek či akátu;
- málo šetrné způsoby zemědělského obhospodařování (nadměrné používání chemických přípravků, nevhodné technologie a termíny prací, nadměrné velikosti nedělených půdních bloků, necitlivý přístup k maloplošným krajinným prvkům);
- znečištění vodních toků vlivem splachu ze zemědělsky obhospodařovaných pozemků (příp. i díky vypouštění odpadních vod);
- nadměrné stavy zvěře způsobující rozsáhlé škody v lesních porostech;
- existence migračních bariér na vodních tocích (přehrad, hrází rybníků a jezů);
- negativní vlivy rybníkářství (nadměrné obsádky ryb, nadměrná eutrofizace rybníků);
- pozůstatky po těžební činnosti (odvaly, haldy a jiné navážky);
- zástavba narušující krajinný ráz – stožáry, průmyslové stavby, zemědělské stavby, nevhodná obytná zástavba (nevhodné polohy, urbanistické i architektonické ztvárnění), nevhodné úpravy staveb pro rekreaci;
- příležitostné nelegální ukládání odpadů.

4. Popis existujících přírodních hodnot území a jejich potenciálu pro vymezení ÚSES

4.1. Přírodní hodnoty území

4.1.1. Zvláště chráněná území

V řešeném území se v současnosti nachází 12 maloplošných zvláště chráněných území (MZCHÚ), z toho 1 přírodní rezervace (PR) a 11 přírodních památek (PP):

- PR Kuchyňka (k. ú. Pičín) – jeden z posledních zbytků přirozených lesních ekosystémů Brd s charakteristickými druhy květeny a zvířeny; výměra cca 21,0 ha;
- PP Bezděkovský lom (k. ú. Bezděkov pod Třemšínem) – opuštěný lom s jezírkem, přechodně zaplavované plochy, mozaika bezlesí v různých stadiích sukcese – biotopy ohrožených a zvláště chráněných druhů obojživelníků, plazů a rostlin; výměra cca 2,0 ha;
- PP Bohostice (k. ú. Bohostice, Cetyně) – biotop silně ohroženého zvláště chráněného druhu motýla – modráska bahenního; výměra cca 8,5 ha;
- PP Březnice - Oblouček (k. ú. Martinice u Březnice) – populace silně ohroženého zvláště chráněného druhu kuňky ohnivě; výměra cca 16,9 ha;
- PP Dražská Koupě (k. ú. Koupě) – populace silně ohroženého zvláště chráněného druhu kuňky ohnivě; výměra cca 8,7 ha;
- PP Jablonná - mokřad (k. ú. Horní Hbity) – mokřadní biotop s výskytem kuňky ohnivě a dalších zvláště chráněných a vzácných druhů obojživelníků; výměra cca 13,0 ha;
- PP Louky u Drahlína (k. ú. Drahlín) – biotopy silně ohrožených zvláště chráněných druhů motýlů – modráska očkovaného a modráska bahenního na dvou samostatně vymezených lokalitách; výměra cca 13,0 ha;
- PP Na horách (k. ú. Křešín) – ochrana stanovišť polopřirozených suchých trávníků a křovin na vápnitěm podloží a pionýrské vegetace silikátových skal a zvláště chráněných druhů rostlin koniklece lučního, vstavače obecného a jalovce obecného; výměra cca 4,9 ha;
- PP Rožmitál pod Třemšínem (k. ú. Bezděkov pod Třemšínem, Rožmitál pod Třemšínem) – biotopy zvláště chráněného druhu čolka velkého; výměra cca 54,1 ha;
- PP Rybník Vočert a Lazy (k. ú. Hvoždany, Pozdyně) – soustava dvou rybníků a mělké vodních nádrže s hojným výskytem kuňky ohnivě a dalších zvláště chráněných a vzácných druhů obojživelníků; výměra cca 23,0 ha;
- PP Velký Raputovský rybník (k. ú. Leletice, Vacíkov) – populace čolka velkého, kuňky ohnivě a dalších obojživelníků a stanoviště přirozených eutrofních vodních nádrží, bezkolencových luk na vápnatých rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách a přechodových rašeliništ a třasovišt; výměra cca 12,0 ha;
- PP Vinice (k. ú. Běřín) – cenný stratigrafický profil tzv. jineckého kambria, s bohatým nálezem kambrické fauny (zejm. trilobitů); výměra cca 42,4 ha.

Uvedená MZCHÚ mají stanovena ochranná pásma, buď ze zákona (o konstantní šíři 50 m), nebo zřizovacím předpisem (o různé podobě).

4.1.2. Natura 2000

Ptačí oblasti

Do jihovýchodní části řešeného území (k. ú. Bohostice, Holušice u Kozárovic, Kamenná u Bohostic, Kozárovice, Těchnice, Vystrkov, Zbenické Zlakovice) významně zasahuje ptačí oblast

CZ03111034 Údolí Otavy a Vltavy. Předmětem ochrany jsou dva ptačí druhy – kulíšek nejmenší a výr velký a jejich biotopy.

Evropsky významné lokality

V řešeném území se nachází 17 evropsky významných lokalit (EVL) zařazených do národního seznamu:

- EVL CZ0210043 Hradec a Kuchyňka (v řešeném území k. ú. Buková u Příbramě, Pičín) – předmětem ochrany jsou dva typy přírodních stanovišť (bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* a lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklicích); celková výměra cca 151,7 ha (z toho v řešeném území jen menší část – jeden ze tří samostatně vymezených segmentů, převážně v překryvu s plochou PR Kuchyňka);
- EVL CZ0210044 Na horách u Křešína (k. ú. Křešín) – předmětem ochrany jsou tři typy přírodních stanovišť (z toho jeden prioritní - polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích s význačným výskytem vstavačovitých); výměra cca 4,7 ha (více méně v překryvu s plochou PP Na horách);
- EVL CZ0212001 Březinský rybník (k. ú. Hvoždany) – předmětem ochrany jsou jeden typ přírodních stanovišť (oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh jiných oblastí, s vegetací tříd *Littorelletea uniflorae* nebo *Isoëto-Nanojuncetea*) a jeden rostlinný druh (puchýřka útlá); výměra cca 4,1 ha;
- EVL CZ0212010 Hvoždanské Háje (k. ú. Hvoždany) – předmětem ochrany je jeden rostlinný druh (puchýřka útlá); výměra cca 3,1 ha;
- EVL CZ0213008 Bezděkovský lom (k. ú. Bezděkov pod Třemšínem) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (čolek velký); výměra cca 1,1 ha (převážně v překryvu s plochou stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213013 Březnice - Oblouček (k. ú. Březnice, Martinice u Březnice, Počaply u Březnice) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (kuňka ohnivá); výměra cca 17,1 ha (více méně v překryvu s plochou stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213017 Dražská Koupě (k. ú. Koupě) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (kuňka ohnivá); výměra cca 8,4 ha (více méně v překryvu s plochou stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213064 Rožmitál pod Třemšínem (k. ú. Bezděkov pod Třemšínem, Rožmitál pod Třemšínem) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (čolek velký); výměra cca 56,9 ha (převážně v překryvu s plochou stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213066 Rybník Vočert a Lazy (k. ú. Hvoždany, Pozdyně) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (kuňka ohnivá); výměra cca 23,0 ha (více méně v překryvu s plochou stejnojmenné PP; dílčí nepatrné přesahy vně řešeného území);
- EVL CZ0213078 Trhovky (v řešeném území k. ú. Těchnice) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (sysel obecný); celková výměra cca 17,7 ha (z toho v řešeném území jen nepatrná část);
- EVL CZ0213082 Velký Raputovský rybník (k. ú. Leletice, Vacíkov) – předmětem ochrany jsou dva živočišné druhy (čolek velký a kuňka ohnivá); výměra cca 10,5 ha (převážně v překryvu s plochami stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213777 Bohostice (k. ú. Bohostice, Cetyně) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (modrásek bahenní); výměra cca 5,5 ha (převážně v překryvu s plochou stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213789 Jablonná - mokřad (k. ú. Horní Hbity) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (kuňka ohnivá); výměra cca 12,9 ha (více méně v překryvu s plochou stejnojmenné PP);
- EVL CZ0213817 Obecnický potok (k. ú. Lhota u Příbramě, Obecnice, Oseč) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (mihule potoční); výměra cca 1,1 ha;
- EVL CZ0214040 Louky u Drahlína (k. ú. Drahlín) – předmětem ochrany jsou dva živočišné druhy (modrásek bahenní a modrásek očkovaný); výměra cca 12,6 ha (více méně v překryvu s plochami stejnojmenné PP);

- EVL CZ0214041 Niva Kotelského potoka (k. ú. Hutě pod Třemšínem, Nepomuk pod Třemšínem, Rožmitál pod Třemšínem, Starý Rožmitál, Věšín) – předmětem ochrany jsou čtyři typy přírodních stanovišť (z toho jeden prioritní – smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy) a jeden živočišný druh (mihule potoční); výměra cca 186,8 ha (větší část vně řešeného území, v CHKO Brdy)
- EVL CZ0313140 Závišínský potok (v řešeném území k. ú. Hvoždany, Leletice, Roželov, Vacíkov, Voltuš) – předmětem ochrany je jeden živočišný druh (vranka obecná); celková výměra cca 30,8 ha (z toho v řešeném území jen cca 3,6 ha);

Vymezení uvedených EVL jsou dány jejich zákresy v přílohách k nařízení vlády č. 318/2013 Sb. (o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit) v mapách měřítek 1 : 10 000 až 1 : 50 000. Jde tedy pouze o vymezení orientační, s nejednoznačnými hranicemi.

4.1.3. Významné krajinné prvky

V řešeném území jsou ze zákonem č. 114/1992 Sb. taxativně vyjmenovaných významných krajinných prvků (VKP) zastoupeny lesy, vodní toky, rybníky, údolní nivy a v malé míře i rašeliniště. Možnost přesné identifikace těchto obecně vyjmenovaných VKP je ztížena absencí jednoznačného legislativního výkladu pojmů les, vodní tok, rybník, údolní niva, rašeliniště.

Kromě taxativně vyjmenovaných VKP se v území nachází 9 VKP registrovaných dle § 6 zákona č. 114/1992 Sb.:

- VKP Černé bláto (k. ú. Višňová) – luční enkláva v lesním komplexu s početnou populací silně ohroženého a chráněného hořce hořepníku a s výskytem na něho vázaného modráska hořcového;
- VKP Lada pod Květnou (k. ú. Příbram) – lokalita se zachovanými střídavě vlhkými až podmáčenými lučními biotopy, s regionálně mimořádně vysokým výskytem vzácných a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů (zvonečník hlavatý, kosatec sibiřský, upolín evropský, prstnatec májový, modrásek, očkovaný, modrásek bahenní, chřástal polní aj.);
- VKP Lado u Lazeckého mlýna (k. ú. Lazec) – podmáčená nivní louka s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů (kosatec sibiřský, upolín evropský, prstnatec májový, bledule jarní, zmije obecná, ještěrka živorodá);
- VKP Les Koráb (k. ú. Březové Hory) – lokalita veřejné zeleně s charakterem lesa až lesoparku (převážně březový háj);
- VKP Mateřídoušková step Brod (k. ú. Brod u Příbramě) – zachovalé zbytky krátkostébelné stepi s velmi bohatou faunou xerothermního hmyzu (především motýlů);
- VKP Motýlí step Pichce (k. ú. Dubno) – mozaika stepních, křovinných a mokřadních biotopů s bohatou faunou motýlů, obojživelníků, plazů a ptáků;
- VKP Motýlí vrch Ferdinandka (k. ú. Příbram) – stepní lokalita s bohatou faunou motýlů (včetně řady vzácných druhů);
- VKP Pastvina u Bukovan (k. ú. Bukovany u Kozárovic) – bývalá obecní pastvina s pestrou směsí travních a křovinných biotopů, s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin (vstavač kukačka, vemeník dvoulistý);
- VKP Trvalý travní porost v Orlově (k. ú. Orlov) – lokalita s výskytem silně ohrožených druhů rostlin - hořce hořepníku a všivce mokřadního.

4.1.4. Přírodní biotopy

Zastoupení přírodních biotopů v řešeném území je popsáno výše v kapitole 3.2 Kostra ekologické stability.

4.2. Potenciál přírodních hodnot pro vymezení ÚSES

4.2.1. Potenciál pro vymezení přírodního ÚSES

Z uvedených MZCHÚ, EVL a registrovaných VKP mají významný potenciál pro vymezení přírodního ÚSES především lokality lesního charakteru – PR Kuchyňka, EVL CZ0210043 Hradec a Kuchyňka, případně PP Běřín a lesní části PP a EVL CZ0213064 Rožmitál pod Třemšínem a EVL CZ0214041 Niva Kotelského potoka. Využitelnost ostatních lokalit MZCHÚ, EVL a registrovaných VKP pro vymezení přírodního ÚSES je výrazně determinována jejich předmětem ochrany. Vzhledem ke skutečnosti, že jde vesměs o lokality, kde je z pohledu předmětu ochrany žádoucí záměrné blokování přirozeně probíhající sukcese, jejich využitelnost pro přírodní ÚSES s cílovými lesními ekosystémy je minimální či přímo nežádoucí.

Ze zastoupených přírodních biotopů jsou pro vymezení přírodního ÚSES zásadní lesní biotopy. Lesy jsou hlavní formační skupinou odpovídající požadovaným cílovým ekosystémům přírodního ÚSES ve smyslu Metodiky vymezování ÚSES. K nim mohou porůznu přistupovat i jiné přírodní biotopy, které samostatně netvoří cílové ekosystémy přírodního ÚSES, které však mohou v rámci přírodního ÚSES tvořit doplněk hlavních cílových ekosystémů.

Pro konkrétní využitelnost mapovaných lesních a případných dalších přírodních biotopů pro vymezení přírodního ÚSES je kromě samotné existence biotopů a jejich plošného rozsahu důležitá rovněž jejich poloha v krajině, a to zejména z pohledu jejich funkční propojitelnosti s jinými stávajícími či potenciálními přírodními lesními biotopy v rámci shodných či podobných stanovištních podmínek. V každém případě je přítomnost stávajících přírodních lesních biotopů v krajině jedním z nejdůležitějších faktorů ovlivňujících lokalizaci a vymezení skladebných částí přírodního ÚSES.

4.2.2. Potřeba vymezení antropogenně podmíněného ÚSES

Z výše popsaných přírodních hodnot mají pro vymezení antropogenně podmíněného ÚSES podstatný význam především luční biotopy (včetně ploch uvnitř MZCHÚ, EVL a registrovaných VKP). Výskyt lučních biotopů (resp. biotopů formační skupiny Sekundární trávníky a vřesoviště) je zásadní pro rozhodování o potřebách či reálných možnostech vymezení antropogenně podmíněného ÚSES s cílovými lučními ekosystémy, případně s antropogenně podmíněnými mokřadními ekosystémy. K nim pak mohou porůznu přistupovat i jiné typy přírodních nelesních biotopů (zejm. mokřadních a pobřežních), případně i drobnějších fragmentů či linií lesních biotopů.

S ohledem na mapované spektrum přírodních lučních biotopů a na jejich rozložení v řešeném území lze konstatovat, že potenciál stávajících přírodních biotopů pro vymezení antropogenně podmíněného ÚSES je v řešeném území poměrně vysoký. Podobně jako v případě přírodního ÚSES zde ovšem hraje důležitou roli skutečnost, nakolik jsou stávající přírodní luční biotopy funkčně propojitelné s jinými stávajícími či potenciálními přírodními lučními (či jinými nelesními) biotopy v rámci shodných či podobných stanovištních podmínek. Z tohoto pohledu je situace obecně nejpříznivější v souvisle odlesněných údolních nivách, především podél relativně delších a větších vodních toků – zde zároveň je podstatné, jak velké části údolních niv (absolutně i relativně) se nacházejí v zastavěných územích sídel.

Z uvedených popisů stávajících přírodních hodnot, jejich potenciálu pro vymezení antropogenně podmíněného ÚSES a z obecně platných principů vymezování ÚSES dle Metodiky vymezování ÚSES vyplývají pro potřebu vymezení antropogenně podmíněného ÚSES následující hlavní zásady:

- v předmětném území se nacházejí alespoň fragmentárně stávající přírodní nelesní biotopy stejného nebo příbuzného typu vhodné pro vytvoření funkčně ucelené větve antropogenně podmíněného ÚSES (typicky např. soustavy lučních, mokřadních, příbřežních a případně i vodních biotopů v nivách vodních toků);
- v předmětném území není potřebné vymezit přírodní ÚSES (přírodní ÚSES pro totožná stanoviště je vymezený či vymezitelný v jiných partiích segmentů daného typu biochory), nebo

přímo není žádoucí vymezit přírodní ÚSES (zejm. v lokalitách se stávajícími přírodními nelesními biotopy s významným výskytem na ně vázaných vzácných a ohrožených druhů a populací rostlin a živočichů);

- v předmětném území je potřeba vymezit skladebné části ÚSES s ohledem na hlavní cíle a principy vymezování ÚSES (např. ekostabilizační funkce v zemědělské krajině, patřičná hustota sítě ÚSES apod.)

Konkrétní potřeba vymezení antropogenně podmíněného ÚSES je výsledkem uplatnění kombinace uvedených zásad. Uvedené zásady navíc nevyklučují možnosti alternativního vymezení větví přírodního či antropogenně podmíněného ÚSES, případně i v některých případech kombinace vymezení skladebných částí přírodního a antropogenně podmíněného ÚSES v rámci jedné funkční větve (typicky u nivních větví ÚSES zahrnujících i vodní tok s břehovými porosty).

4.2.3. Potřeba vymezení unikátních biocenter

V Metodice vymezování ÚSES jsou unikátní biocentra definována jako biocentra tvořená přírodními, přirozenými, či antropogenně podmíněnými, ale přírodě blízkými ekosystémy, které jsou v dané biogeografické jednotce zvláštní, výjimečné, a jejichž vznik a existence jsou podmíněny specifickými ekologickými podmínkami. Dalším specifickým znakem unikátních biocenter v rámci ÚSES je fakt, že nevyžadují propojení biokoridory s jinými biocentry (propojení nejsou pro fungování těchto biocenter nutná, případně mohou být propojení pro jejich funkčnost přímo nežádoucí).

Ve smyslu uvedené definice lze jako přírodní biotopy vhodné pro vymezování unikátních biocenter chápat ty biotopy, které se v řešeném území vyskytují vzácně a které jsou zároveň vázány na vzácněji zastoupené ekotopy. Vzácnost zastoupení ekotopů je přitom třeba posuzovat v rámci příslušných biogeografických jednotek, nikoliv v rámci řešeného území (typicky např. prostřednictvím procentuálního zastoupení odpovídající skupiny typů geobiocénů v rámci příslušného typu biochory).

V rámci řešeného území nelze posoudit potenciál přírodních biotopů pro vymezení unikátních nadregionálních biocenter (rámcem pro posouzení je celá biogeografická podprovincie) ani pro vymezení unikátních regionálních biocenter (rámcem pro posouzení jsou celé bioregiony)

Potenciál přírodních biotopů pro vymezení unikátních přírodních lokálních biocenter je posuzován v rámci jednotlivých typů biochor. V Metodice vymezování ÚSES je definována potřeba vymezovat reprezentativní lokální biocentrum pro každou skupinu typů geobiocénů, která je v daném typu biochory v bioregionu zastoupena na celkové rozloze alespoň 6 ha a zároveň se podílí alespoň 2 % na rozloze všech segmentů příslušného typu biochory v bioregionu. Z toho druhotně vyplývá, že pro vymezování unikátních přírodních lokálních biocenter připadají v úvahu ekotopy těch skupin typů geobiocénů, které se v daném typu biochory vyskytují na menší ploše a zároveň mají menší relativní podíl na celkové rozloze všech biochor daného typu v příslušném bioregionu (pokud ovšem nejde o skupiny typů geobiocénů, které jsou i přes své nízké zastoupení definovány jako reprezentativní).

V případě unikátních antropogenně podmíněných lokálních biocenter ze znění Metodiky vymezování ÚSES žádná přesněji stanovená pravidla nevyplývají. Potenciál pro vymezení takových biocenter je tedy otázkou odborného posouzení jednotlivých konkrétních situací. Obecně lze konstatovat, že pro vymezení unikátních antropogenně podmíněných lokálních biocenter jsou vhodné dostatečně rozsáhlé lokality se stávajícím zastoupením mimořádně cenných přírodních nelesních biotopů, funkčně nepropojitelné s jinými lokalitami stejného nebo obdobného charakteru.

Na základě uvedeného nevyplývá v řešeném území potřeba vymezování unikátních přírodních lokálních biocenter.

Striktní potřebu vymezení unikátních antropogenně podmíněných lokálních biocenter nelze stanovit. Pro možnost vymezení takových biocenter se nabízejí především výjimečně zastoupené dostatečně rozsáhlé lokality stepního charakteru s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů – konkrétně zejména plochy PP Na horách v k. ú. Křešín a registrovaných VKP Motýlí step Pichce v k. ú. Dubno a Pastvina u Bukovan v k. ú. Bukovany u Kozárovic.

5. Popis postupu revize a aktualizace ÚSES v zájmovém území

Práci na tvorbě Plánu ÚSES (revize a aktualizace ÚSES v zájmovém území) lze v zásadě rozdělit do následujících kroků:

1. Shromáždění podkladových materiálů a jejich vyhodnocení z hlediska využitelnosti pro řešení ÚSES

Soupis použitých podkladů je uveden v závěrečné části této textové zprávy. Vedle obecně platných legislativních a metodických materiálů k zásadním podkladům patří především platná a aktuálně rozpracovaná územně plánovací dokumentace, dokumentace proběhlých komplexních pozemkových úprav, zpracované dokumentace ÚSES v zájmovém území, biogeografické členění ČR, mapování biotopů, údaje o zvláště chráněných územích, evropsky významných lokalitách a registrovaných významných krajinných prvcích, aktuální ortofoto snímky, vybraná data územně analytických podkladů (zejm. technická a dopravní infrastruktura).

Součástí vyhodnocení bylo:

- vyhodnocení aktuálního stavu přírody a krajiny,
- vyhodnocení reprezentativnosti vymezení biocenter ve vztahu k biogeografickému členění,
- vyhodnocení migračních tras a přírodních bariér + vyhodnocení vhodnosti trasování biokoridorů a větví ÚSES,
- vyhodnocení vhodnosti území se stávajícími přírodními hodnotami pro skladebné části ÚSES, vyhodnocení řešeného území z hlediska potřeby vymezení větví antropogenně podmíněného místního ÚSES a unikátních lokálních biocenter,
- vyhodnocení návazností vymezení ÚSES v zájmovém území na vymezení v sousedních územích,
- vyhodnocení zjištěných nedostatků, střetů, metodických chyb apod.

2. Vytvoření pracovního návrhu revize vymezení ÚSES

Na základě analýzy podkladových materiálů a biogeografických poměrů území byla vytvořena pracovní verze návrhu revize vymezení ÚSES, s různými variantami řešení – vymezení biocenter a trasy biokoridorů.

3. Terénní šetření a pořízení fotodokumentace

Pracovní návrh revize vymezení ÚSES byl prověřen v terénu. Při terénních šetřeních byl ověřován aktuální stav přírody a krajiny v prostorech potenciálních ploch ÚSES. V rámci terénních šetření byly pořízeny fotodokumentace a stručné záznamy z průzkumů.

4. Vytvoření úplného návrhu Plánu ÚSES v zájmovém území

Na základě terénních šetření byl upraven pracovní návrh revize vymezení ÚSES do úplné podoby řešení pro jeho projednání.

Součástí úplného návrhu je celková koncepce řešení revize ÚSES a vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES všech hierarchických úrovní, včetně navrhovaných změn oproti stávajícímu vymezení. Při návrhu bylo třeba odpovídajícím způsobem uplatnit všechny základní principy vymezování ÚSES. V případě aktualizace vymezení skladebných částí ÚSES byly odborně zdůvodněny změny oproti platnému vymezení v ÚPD obcí či kraje, aby je bylo možné projednat s dotčenými orgány státní správy.

5. Projednání návrhu Plánu ÚSES a jeho oponentura

Projednání návrhu Plánu ÚSES zahrnuje více dílčích kroků. V prvním kroku byl předložen úplný návrh Plánu ÚSES objednateli. Objednatel zpracoval k návrhu připomínky. Na základě připomínek objednatele byl návrh Plánu ÚSES aktualizován a předložen jednak odborně způsobilé osobě (Ing. Boleslavu Jelínkovi, autorizovanému projektantovi ÚSES) ke zpracování oponentního posudku, a jednak dalším orgánům státní správy (Ministerstvu životního

prostředí, Krajskému úřadu Středočeského kraje a příslušným orgánům sousedních ORP) k vyjádření.

6. Vyhotovení finální podoby díla

6. Přehled a zhodnocení dosud zpracovaných dokumentací ÚSES

6.1. Typy dokumentací ÚSES

Do analýzy byly zahrnuty všechny aktuálně směrodatné podklady zabývající se vymezením ÚSES v řešeném území.

Ve vyhlášce ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb. se hovoří pouze o dvou typech dokumentací ÚSES – o plánech sloužících k vymezení ÚSES (§ 2) a o projektech sloužících k vytváření ÚSES (§ 4). Skutečnost je ovšem daleko složitější, neboť dokumentací a podkladů obsahujících ÚSES vzniká celá řada typů. V zásadě lze všechny typy dokumentací a jiných podkladů obsahujících ÚSES členit na:

- samostatné dokumentace a podklady ÚSES;
- jiné dokumentace a podklady obsahující ÚSES.

Samostatné dokumentace ÚSES jsou takové dokumentace, kde je ÚSES jediným hlavním předmětem řešení, což vyplývá obvykle i z názvu příslušných dokumentací.

Primární samostatné dokumentace ÚSES obsahující vymezení skladebných částí ÚSES všech hierarchických úrovní ÚSES byly pro jednotlivé části řešeného území zpracovány v 90. letech 20. století. Tyto dokumentace vznikaly relativně živelně a nemají ani jednotné označení ani jednotnou formu zpracování. V názvech dokumentací se jako označení jejich typu zpravidla objevuje buď slovo "generel" nebo slovo "plán". Významový rozdíl mezi těmito slovními označeními je nulový. Vždy jde o základní oborový dokument tehdy příslušného orgánu ochrany přírody (okresního úřadu), poskytující podkladová vymezení skladebných částí ÚSES pro zapracování do územně plánovací dokumentace, případně do dokumentací pozemkových úprav.

Vzhledem ke skutečnosti, že řešení ÚSES v původních generelech či plánech ÚSES v průběhu let stále více zastarávala, vyvstala potřeba řešení v nich obsažená aktualizovat, k čemuž došlo dosud pouze v části řešeného území. V roce 2007 vznikla dokumentace "Aktualizace a prostorová revize územního systému ekologické stability města Příbram", zpracovaná výhradně pro správní území města Příbrami (jako podklad pro tehdejší aktualizaci územního plánu). V letech 2008 a 2009 vznikly dvě dokumentace tzv. revizí generelů místního územního systému ekologické stability – Příbramsko I (pro správní obvody obcí Buková u Příbramě, Pičín, Kotenčice, Suchodol, Dlouhá Lhota, Občov, Drásov, Dubenec a Dubno) a Příbramsko II (pro správní obvody obcí Lazsko, Lešetice, Milín, Narysov, ostrov, Radětice, Těchařovice, Třebsko, Vrančice a Vysoká u Příbramě).

Primární samostatnou koncepční dokumentací nadregionální a regionální úrovně ÚSES zpracovanou pro území celé republiky je "Územně technický podklad regionálních a nadregionálních územních systémů ekologické stability České republiky" z roku 1996.

Jako podklad pro vymezení skladebných částí nadregionální a regionální úrovně ÚSES v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje vznikla v roce 2009 dokumentace "Regionální a nadregionální úroveň ÚSES na území Středočeského kraje - studie územních systémů ekologické stability".

Jiných dokumentací obsahujících ÚSES je vícero typů. Z nich podstatné jsou především ty dokumentace, které se na vymezení ÚSES podílejí aktivním způsobem a zpřesňují či mění vymezení ÚSES oproti podkladovým materiálům a zároveň zvyšují závaznost jeho vymezení. Zásadními typy takovýchto dokumentací jsou především územně plánovací dokumentace (ÚPD) a dokumentace komplexních pozemkových úprav (KoPÚ) s vymezením ÚSES v plánech společných zařízení (PSZ).

6.2. Přehled zpracovaných dokumentací ÚSES

6.2.1. Samostatné dokumentace ÚSES

- Generel místního systému ekologické stability, Katastr: Nepomuk, Buková, Záběhlá (Ing. Přemek Štipl + Ing. Radomil Klíma, říjen 1992) – dále jen "Generel ÚSES Nepomuk"
- Generel místního územního systému ekologické stability Hluboš, Kardavec (Ing. Zuzana Šulcová, Studio S, Praha, říjen 1992) – dále jen "Generel ÚSES Hluboš"
- Generel M - SES Trhové Dušníky, Pičín, Buková, Kotečnice (Ing. Helena Buršíková, Acer, Praha, říjen 1992) – dále jen "Generel ÚSES Pičín"
- Místní systém ekologické stability, katastrální území: Suchodol, Líha, Občov, Generel řešení (Ing. Ladislav Slanec, Dobříš, říjen 1992) – dále jen "Generel ÚSES Suchodol"
- Generel lokálního územního systému ekologické stability k.ú. obcí: Drahlín, Obecnice, Oseč, Lhota u Příbrami, Podlesí, Lazec, Orlov, Kozíčín, Vysoká u Příbrami, Narysov, Tisová, Bohutín (Konsorcium MGM, Mladý - Gaudník - Malý, Praha, listopad 1992) – dále jen "Generel ÚSES Příbram-západ"
- Generel lokálního systému ekologické stability Brdská vrchovina, kat. území - Hoděmyšl, Vranovice, Láz, Nesvačily (Agroprojekt Plzeň s.p., Plzeň, prosinec 1992) – dále jen "Generel ÚSES Brdská vrchovina"
- Plán místního systému ekologické stability, Katastr: Sádek, Bratkovice, Dominikální Paseky Ohrazenice, Jince, Křešín (Ing. Přemek Štipl, Ústav pro hospodářskou úpravu vojenských lesů a statků Olomouc, září 1993) – dále jen "Plán ÚSES Jince-jihozápad"
- Plán místních územních systémů ekologické stability v k. ú. Bubovice, Hudčice, Martinice, Drahenice, Počáply, Strážiště (Ing. Helena Buršíková, Acer, Praha + Ing. Zuzana Šulcová, Studio S, Praha, říjen 1993) – dále jen "Plán ÚSES Březnice-jih"
- Generel lokálního systému ekologické stability okres Příbram k.ú. Brod, Bytíz, Dubenec, Dubno, Háje, Konětopy, Lešetice, Příbram (východní část), Zavržice, Zdaboř, Žežice (MGM Mladý-Gaudník-Malý spol. s r. o., Praha, listopad 1993) – dále jen "Generel ÚSES Příbram-východ"
- Generel místního systému ekologické stability, Katastr: Čenkov, Běřín, Rejkovice (Ing. Přemek Štipl, Ústav pro hospodářskou úpravu vojenských lesů a statků Olomouc, říjen 1994) – dále jen "Generel ÚSES Jince-severovýchod"
- Místní systém ekologické stability v katastrálních územích Tochovice, Modřovice, Strýčkovy, Chrást, Třebesko, Hořejany (Ing. Helena Buršíková, Acer, Praha, listopad 1994) – dále jen "Místní ÚSES Tochovice"
- Generel lokálního ÚSES pro katastrální území Milín, Rtišovice, Myšlovice, Těchařovice, Lazsko, Vrančice, Ostrov, Kamenná, Stěžov, Radětice, Palivo (Ing. Ivan Dejmal, Ivan Plicka studio, Praha, listopad 1994) – dále jen "Generel ÚSES Milín"
- Generel lokálních systémů ekologické stability v k.ú. DI. Lhota, Drásov, Obořiště a Lhotka, Svaté Pole a Budínek (Ing. Eliška Hájová, CSc., Ing. Václav Šmrha, Jana Dolejšová, Praha, 1994) – dále jen "Generel ÚSES Obořiště"
- Generel místního systému ekologické stability Bohostice (Ing. Václav Škopek, EKOSERVIS - Výzkumné středisko krajinné ekologie, České Budějovice, červenec 1995) – dále jen "Generel ÚSES Bohostice"
- Generel místního systému ekologické stability, Katastr: Hutě, Hvoždany, Leletice, Pozdyně, Roželov, Vacíkov, Věšín, Voltuš (Ing. Přemek Štipl, červenec 1995) – dále jen "Generel ÚSES Rožmitál-jihozápad"
- Generel místního systému ekologické stability Kozárovice (Ing. Václav Škopek, EKOSERVIS - Výzkumné středisko krajinné ekologie, České Budějovice, červenec 1995) – dále jen "Generel ÚSES Kozárovice I"
- Generel místního systému ekologické stability Solenice (Ing. Václav Škopek, EKOSERVIS - Výzkumné středisko krajinné ekologie, České Budějovice, srpen 1995) – dále jen "Generel ÚSES Solenice"

- Lokální územní systém ekologické stability pro katastrální území Tušovice, Nestrašovice, Starosedelský Hrádek, Bor u Březnice, Březnice, Horčápsko, Přední Poříčí a Koupě (Ing. Vladimír Michalec, MM consult, Praha + Ing. David Tomek, Z-PROJEKT, Praha, říjen 1995) – dále jen "Lokální ÚSES Březnicko"
- Lokální územní systém ekologické stability pro katastrální území Drsník, Smolotely, Dol. Líšnice, Cetyně, Pečice, Pečičky, Zbenice, Bukovany, Chrašnice, Kletice a Svojšice (Ing. Vladimír Michalec, MM consult, Praha, říjen 1995) – dále jen "Lokální ÚSES Pečice"
- Generel místního systému ekologické stability pro katastrální území: Dolní Hbity, Horní Hbity, Jablonná, Kamýk nad Vltavou, Káciň, Lipiny, Luhy, Nečín, Nepřejov, Obory, Třetí, Větrov, Višňová, Zduchovice (MGM Mladý-Gaudník-Malý spol. s r. o., Praha, listopad 1995) – dále jen "Generel ÚSES Dolní Hbity"
- Generel ÚSES pro katastrální území Kozárovice, Zalužany na okrese Příbram (KZT s.r.o., Praha, listopad 1995) "Generel ÚSES Kozárovice II"
- Generel lokálních systémů ekologické stability v k.ú. Rožmitál pod Třemšínem, Starý Rožmitál, Skuhrov, Hlubyně, Pňovice, Bezděkov, Oslí, Vševily, Pročevily a Volenice (Keramický servis Praha, spol. s r. o., Praha, 1995) – dále jen "Generel ÚSES Rožmitálsko"
- Aktualizace a prostorová revize územního systému ekologické stability města Příbram (Ing. Ivan Dejmal, Praha, listopad 2007) – dále jen "Aktualizace ÚSES Příbram"
- Příbramsko I (Středočeský kraj, okres Příbram), Správní obvody obcí Buková u Příbramě, Pičín, Kotenčice, Suchodol, Dlouhá Lhota, Občov, Drásov, Dubenec a Dubno, Revize generelů místního územního systému ekologické stability (GeoVision s.r.o., Praha, září 2008) – dále jen "Revize ÚSES Příbramsko I"
- Příbramsko II (Středočeský kraj, okres Příbram), Správní obvody obcí Lazsko, Lešetice, Milín, Narysov, ostrov, Radětice, Těchařovice, Třebsko, Vrančice a Vysoká u Příbramě, Revize generelů místního územního systému ekologické stability (Plán ÚSES) (GeoVision s.r.o., Praha, pracoviště Plzeň, červenec 2009) – dále jen "Revize ÚSES Příbramsko II"
- Územně technický podklad regionálních a nadregionálních územních systémů ekologické stability České republiky (Společnost pro životní prostředí, s.r.o, Brno, 1996) – dále jen "ÚTP R+NR ÚSES"
- Regionální a nadregionální úroveň ÚSES na území Středočeského kraje - studie územních systémů ekologické stability (U-24 s.r.o., Atelier pro urbanismus a územní plánování, Praha, 2009) – dále jen "Studie R+NR ÚSES SČK"

6.2.2. Územně plánovací dokumentace

- Zásady územního rozvoje Středočeského kraje, ve znění aktualizací č. 1 a č. 2, (AURS, spol. s r.o., Praha, 2011, Ing. arch. Vlasta Poláčková, Praha, 2015, 2018) – dále v textech kapitol jen "ZÚR SČK"
- Územní plán Bezděkov pod Třemšínem (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2010) – dále jen "ÚP Bezděkov"
- Územní plán obce Bohostice, ve znění změny č. 1 (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2006, Ing. arch. Radek Boček, Písek, 2020) – dále jen "ÚPO Bohostice"
- Územní plán Bohutín, ve znění změny č. 1 (ATELIÉR VORLÍČEK s.r.o., Plzeň, 2019, 2020) – dále jen "ÚP Bohutín"
- Územní plán Bratkovice (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2020) – dále jen "ÚP Bratkovice"
- Územní plán Březnice (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2012) – dále jen "ÚP Březnice"
- Územní plán Buková u Příbramě, ve znění změn č. 1 a č. 2.II (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2008, PRISVICH, s.r.o., Davle, 2010, 2012) – dále jen "ÚP Buková"
- Územní plán Bukovany (Akad. arch. Václav Šmolík a kolektiv, Plzeň, 2020) – dále jen "ÚP Bukovany"
- Územní plán Cetyně (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2017) – dále jen "ÚP Cetyně"

- Územní plán sídelního útvaru Dlouhá Lhota, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha + IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 1994, 2005, 2008) – dále jen "ÚPSÚ Dlouhá Lhota"
- Územní plán Dolní Hbity, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2014, 2019) – dále jen "ÚP Dolní Hbity"
- Územní plán Drahenice (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2021) – dále jen "ÚP Drahenice"
- Územní plán Drahlín (Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2021) – dále jen "ÚP Drahlín"
- Územní plán Drásov, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Petr Kouřimský, Praha + Ing. arch. Pavel Vandas, Praha, 2009, 2016, 2017) – dále jen "ÚP Drásov"
- Územní plán Dubenec (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2019) – dále jen "ÚP Dubenec"
- Územní plán Dubno, ve znění změn č. 1, č. 2 a č. 3 (Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2009, 2013, 2015, 2021) – dále jen "ÚP Dubno"
- Územní plán Háje (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2021) – dále jen "ÚP Háje"
- Územní plán Hluboš (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2014) – dále jen "ÚP Hluboš"
- Územní plán obce Hlubyně, ve znění změny č. 1 (Akad. arch. Zdenka Krásová, Praha, 2003, 2008) – dále jen "ÚPO Hlubyně"
- Územní plán Horčápsko (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2016) – dále jen "ÚP Horčápsko"
- Územní plán Hudčice (Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2019) – dále jen "ÚP Hudčice"
- Územní plán Hvoždany, ve znění změny č. 1 (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2012, 2020) – dále jen "ÚP Hvoždany"
- Územní plán Chrást (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2020) – dále jen "ÚP Chrást"
- Územní plán Chraštice (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2021) – dále jen "ÚP Chraštice"
- Územní plán Jablonná, ve znění změny č. 1 (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2016, 2020) – dále jen "ÚP Jablonná"
- Územní plán Jince (Design M.A.A.T., s.r.o., Tábor, 2019) – dále jen "ÚP Jince"
- Územní plán Kamýk nad Vltavou, ve znění změny č. 1 (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2016, 2021) – dále jen "ÚP Kamýk n/V"
- Územní plán obce Kotenčice, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2006, IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2009, 2013) – dále jen "ÚPO Kotenčice"
- Územní plán Kozárovice, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Jarmila Zahradníková, Praha, 2010, 2013, Ing. arch. Ladislav Komrská, Praha, 2019) – dále jen "ÚP Kozárovice"
- Územní plán obce Křešín - návrh (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2000) – dále jen "ÚPO-N Křešín"
- Územní plán Láz (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2020) – dále jen "ÚP Láz"
- Územní plán obce Lazsko, ve znění změny č. 1 (Ing. Vladimír Matějka, Příbram, 2001, Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2011) – dále jen "ÚPO Lazsko"
- Územní plán Lešetice (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2018) – dále jen "ÚP Lešetice"
- Územní plán Lhota u Příbramě (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2020) – dále jen "ÚP Lhota"
- Územní plán Milín, ve znění změny č. 1 (AF-CITYPLAN s.r.o., Praha, 2012, Ing. arch. Vladka Kirschner, Hostivice, 2020) – dále jen "ÚP Milín"
- Územní plán Modřovice (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2017) – dále jen "ÚP Modřovice"
- Územní plán obce Narysov, ve znění změn č. 2, č. 3 a č. 4, (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2002, IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2008, 2009, 2012) – dále jen "ÚPO Narysov"
- Územní plán Nepomuk, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Hana Vokrouhlecká, Praha, 2009, 2011, Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2018) – dále jen "ÚP Nepomuk"
- Územní plán Nestrašovice, ve znění změny č. 1 (Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2009, 2018) – dále jen "ÚP Nestrašovice"

- Územní plán Občov, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Jarmila Zahradníková, Praha, 2009, 2019, 2020) – dále jen "ÚP Občov"
- Územní plán Obecnice (PRISVICH, s.r.o., Davle, 2021) – dále jen "ÚP Obecnice"
- Územní plán Obory, ve znění změny č. 1 (Doc. Ing. arch. Ivan Horký, DrSc, Praha, 2011, Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2020) – dále jen "ÚP Obory"
- Územní plán Ohrazenice, ve znění změny č. 2 (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2008, IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2021) – dále jen "ÚP Ohrazenice"
- Územní plán Ostrov (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2018) – dále jen "ÚP Ostrov"
- Územní plán Pečice, ve znění změny č. 1, (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2018, 2019) – dále jen "ÚP Pečice"
- Územní plán obce Pičín, ve znění změn č. 2, č. 3, č. 4 a č. 5 (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2000, Ing. arch. Petr Kouřimský, Praha, 2004, 2009, 2010, 2014) – dále jen "ÚPO Pičín"
- Územní plán Počaply (Ing. Stanislav Zeman, Praha, 2007) - dále jen "ÚP Počaply"
- Územní plán Podlesí, ve znění změny č. 1 (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2011, 2012) – dále jen "ÚP Podlesí"
- Územní plán Příbram, ve znění změny č. 1 (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2018, 2021) – dále jen "ÚP Příbram"
- Územní plán Radětice (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2019) – dále jen "ÚP Radětice"
- Územní plán Rožmitál pod Třemšínem, ve znění změn č. 1, č. 2, č. 3 a č. 6 (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2013, 2019, 2020, 2021) – dále jen "ÚP Rožmitál"
- Územní plán Sádek, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2008, IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., 2011, 2018) – dále jen "ÚP Sádek"
- Územní plán Sedlice, ve znění změny č. 1 (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2015, 2018) – dále jen "ÚP Sedlice"
- Územní plán Smolotely (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2019) – dále jen "ÚP Smolotely"
- Územní plán Solenice, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2009, Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2016, 2017) – dále jen "ÚP Solenice"
- Územní plán obce Starosedlský Hrádek, ve znění změny č. 1 (Ing. arch. Jiřina Ečerová, Praha, 2005, Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2018) – dále jen "ÚPO Starosedlský Hrádek"
- Územní plán Suchodol, ve znění změny č. 1 (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2008, 2013) – dále jen "ÚP Suchodol"
- Územní plán obce Svojšice ve znění změny č. 1 (Ing. arch. Zuzana Krčmářová, Praha, 2002, Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2009) – dále jen "ÚPO Svojšice"
- Územní plán Tochovice (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2019) – dále jen "ÚP Tochovice"
- Územní plán Trhové Dušníky, ve znění změny č. 1 (IVAN PLICKA STUDIO s.r.o., Praha, 2010, 2021) – dále jen "ÚP Trhové Dušníky"
- Územní plán Třebsko (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2019) – dále jen "ÚP Třebsko"
- Územní plán obce Tušovice (Ing. arch. Zuzana Krčmářová, Praha, 2000?) – dále jen "ÚPO Tušovice"
- Územní plán obce Věšín (Ing. arch. Hana Vokrouhlecká, Praha, 2001) – dále jen "ÚPO Věšín"
- Územní plán Věšín - návrh pro veřejné projednání (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2020) – dále jen "ÚP-N Věšín"
- Územní plán Višňová (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2017) – dále jen "ÚP Višňová"
- Územní plán Volenice, ve znění změny č. 1 (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2019, 2021) – dále jen "ÚP Volenice"
- Územní plán Vrančice (Ing. arch. Milan Salaba, Praha, 2017) – dále jen "ÚP Vrančice"
- Územní plán Vranovice, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2019, 2020, 2021) – dále jen "ÚP Vranovice"

- Územní plán Vševidy (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2010) – dále jen "ÚP Vševidy"
- Územní plán Vysoká u Příbramě, ve znění změny č. 1 (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2018, 2020) – dále jen "ÚP Vysoká"
- Územní plán Zalužany (Projektový atelier AD s.r.o., České Budějovice, 2021) – dále jen "ÚP Zalužany"
- Územní plán sídelního útvaru Zbenice, ve znění změn č. 1 a č. 2 (Ing. Vladimír Matějka, Příbram, 1999, Ing. arch. Jiří Haloun, Praha, 2006, Ing. arch. Ivan Plicka, Praha, 2009) – dále jen "ÚPSÚ Zbenice"
- Územní plán Zbenice - návrh pro veřejné projednání (Ing. arch. František Pospíšil, PhD., Plzeň, 2020) – dále jen "ÚP-N Zbenice"
- Územní plán Zduchovice (ATELIER ISA spol s r.o., Praha, 2008) – dále jen "ÚP Zduchovice"
- Změna č. 1 Územního plánu Zduchovice - návrh pro veřejné projednání (Design M.A.A.T., s.r.o., Tábor, 2018) – dále jen "ZM1-N ÚP Zduchovice"

6.2.3. Dokumentace komplexních pozemkových úprav

- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Drahenice (GEODETICKÉ SDRUŽENÍ s.r.o, Příbram, 2003 - 2009) – dále jen "KoPÚ Drahenice"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Horčápsko (GEODETICKÉ SDRUŽENÍ s.r.o, Příbram, 2002 - 2006) – dále jen "KoPÚ Horčápsko"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Chrást u Tochovic (EKOPLAN, s.r.o., Praha, 1998 - 2002) – dále jen "KoPÚ Chrást"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Chraštice (GEODETICKÉ SDRUŽENÍ s.r.o, Příbram, 2007 - 2012) – dále jen "KoPÚ Chraštice" (PSZ - JV PROJEKT, s.r.o., Příbram)
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Kamenná u Příbramě (Ing. Josef Honz, Lnáře, 2004 - 2006) – dále jen "KoPÚ Kamenná"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Lazsko (Ing. Jindřich Jíra, Pelhřimov + AREA G.K., spol. s r.o, Praha, 2004 - 2008) – dále jen "KoPÚ Lazsko"
- Komplexní pozemková úprava pro katastrální území Martinice u Březnice (Ing. Jindřich Jíra, Pelhřimov + AREA G.K., spol. s r.o, Praha, 2010 - 2015) – dále jen "KoPÚ Martinice"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Nestrašovice (Ing. Josef Honz, Lnáře, 2007 - 2012) – dále jen "KoPÚ Nestrašovice"
- Komplexní pozemková úprava Nesvačily pod Třemšínem (Ing. Michal Chyba - MONGEO Příbram, Příbram, 2007 - 2010) - dále jen "KoPÚ Nesvačily"
- Komplexní pozemková úprava Oslí (Ing. Josef Honz, Lnáře, 1999 - 2002) – dále jen "KoPÚ Oslí"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Ostrov u Tochovic (AREA G.K., spol. s r.o, Praha, 2002 - 2005) – dále jen "KoPÚ Ostrov" (PSZ - **EKOPLAN, s.r.o.**, Praha)
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Počaply u Březnice (Ing. Jindřich Jíra, Pelhřimov + AREA G.K., spol. s r.o, Praha, 2010 - 2015) – dále jen "KoPÚ Počaply"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Roželov (Ing. Jindřich Jíra, Pelhřimov + AREA G.K., spol. s r.o, Praha, 2008 - 2012) – dále jen "KoPÚ Roželov"
- Komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Starosedlský Hrádek (Foltánek s.r.o, Praha, 2010 - 2015) – dále jen "KoPÚ Starosedlský Hrádek"
- Komplexní pozemková úprava k.ú. Strýčkovy (GEODETICKÉ SDRUŽENÍ s.r.o, Příbram, 2004 - 2010) – dále jen "KoPÚ Strýčkovy"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Tisová u Bohutína (Ing. Josef Honz, Lnáře, 2002 - 2006) - dále jen "KoPÚ Tisová"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Tochovice (EKOPLAN, s.r.o., Praha, 1997 - 2004) – dále jen "KoPÚ Tochovice"

- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Třebsko (GEOMAPA RAKOVNÍK s.r.o., Rakovník, 2008 - 2013) – dále jen "KoPÚ Třebsko"
- Komplexní pozemková úprava v katastrálním území Vranovice pod Třemšínem (Ing. Josef Honz, Lnáře, 2009 - 2015) – dále jen "KoPÚ Vranovice"

6.3. Zhodnocení zpracovaných dokumentací ÚSES

6.3.1. Samostatné dokumentace ÚSES

Generel ÚSES Nepomuk

- většina řešeného území je v CHKO Brdy, v řešeném území pouze k. ú. Nepomuk pod Třemšínem a část k. ú. Buková u Rožmitálu pod Třemšínem
- vymezení ÚSES (nadregionální, regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na černobílých kopiích jednotlivých listů původních vojenských map 1 : 10 000 a ZM 1 : 10 000;
- biocentra a biokoridory členěny na stávající a navržené, biocentra vždy vymezena plošně, biokoridory vymezeny zčásti plošně (stávající) a zčásti liniově (navržené);
- interakční prvky jsou všechny označeny jako stávající, některé vymezeny jako plošné a některé jako liniové;
- textový popis koncepce je poměrně stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých skladebných částí ÚSES jsou přiměřeně obsáhlé;

Generel ÚSES Hluboš

- vymezení ÚSES (regionální biokoridor a lokální biocentra a biokoridory) zakresleno ve slepených černobílých kopiích listů ZM 1 : 10 000;
- biocentra i biokoridory členěny na funkční, vymezené a navržené, biocentra vždy vymezena plošně, biokoridory vymezeny zčásti plošně (funkční, vymezené) a zčásti liniově (navržené);
- textový popis koncepce je velmi stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé.

Generel ÚSES Pičín

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridor, regionální biocentrum a lokální biocentra a biokoridory) zakresleno v černobílých kopiích listů ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně a členěna na funkční, vymezená a navržená
- biokoridory vymezeny zčásti plošně (nadregionální biokoridor a lokální biokoridory existující, vymezené) a zčásti liniově (lokální biokoridory navržené);
- textový popis koncepce je velmi stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé.

Generel ÚSES Suchodol

- vymezení ÚSES (lokální biocentra a biokoridory) zakresleno ve slepených černobílých kopiích listů ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně a členěna na funkční, vymezená a navržená

- biokoridory vymezeny zčásti plošně (biokoridory existující, vymezené) a zčásti liniově (biokoridory navržené);
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- popisy jednotlivých biocenter jsou přiměřeně obsáhlé, popisy biokoridorů jsou velmi stručné.

Generel ÚSES Příbram-západ

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory) zakresleno v jednotlivých listech ZM 1 : 10 000;
- biocentra i biokoridory členěny na stávající a navržené, biocentra vždy vymezena plošně, biokoridory vymezeny zčásti plošně (stávající) a zčásti liniově (navržené);
- namísto interakčních prvků vymezeny plošné a liniové prvky kostry ES a ostatní;
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé.

Generel ÚSES Brdská vrchovina

- vymezení ÚSES (nadregionální či regionální a lokální biocentra a biokoridory a plošné interakční prvky) zakresleno v jednotlivých listech SMO 1 : 5 000;
- biocentra i biokoridory členěny na funkční (případně existující) a vymezené a na navržené, biocentra vždy vymezena plošně, biokoridory vymezeny zčásti plošně (funkční - existující + vymezené) a zčásti liniově (navržené);
- textový popis koncepce fakticky chybí;
- tabulkové popisy jsou vztažené k segmentům kostry ekologické stability, nikoliv ke skladebným částem ÚSES.

Plán ÚSES Jince-jihozápad

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory a interakční prvky) zakresleno na průsvítkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- regionální biocentra a biokoridory členěny na vymezené a navržené a lokální biocentra a biokoridory na funkční, částečně funkční a navržené;
- biocentra vždy vymezena plošně, biokoridory vymezeny zčásti plošně (stávající, funkční, částečně funkční) a zčásti liniově (navržené);
- interakční prvky jsou členěny na plošné a liniové;
- textový popis koncepce je stručný, s ne zcela dostatečným odůvodněním řešení;
- popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou stručné;
- "nelesní prvky SES" (z nich ve skutečnosti pouze lokální biocentra) jsou identifikovány na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN).

Plán ÚSES Březnice-jih

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky plošné a liniové) zakresleno na průsvítkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra a biokoridory vymezeny plošně a členěny na funkční, částečně funkční a navržené, interakční prvky (plošné i liniové) členěny na stávající a navržené;
- textové a tabulkové popisy koncepce a jednotlivých skladebných částí ÚSES jsou stručné, bez odůvodnění řešení;
- "nelesní prvky SES" (z nich ve skutečnosti pouze lokální biocentra) jsou identifikovány na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN v dokladové části).

Generel ÚSES Příbram-východ

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky liniové, soliterní a plošné) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově;
- regionální biocentra a biokoridory a liniové interakční prvky členěny na stávající a navržené;
- lokální biocentra a biokoridory členěny na stávající, navržené částečně funkční a navržené;
- textový popis koncepce je velmi stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé.

Generel ÚSES Jince-severovýchod

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra, nadregionální, regionální a lokální biokoridory) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově;
- interakční prvky nejsou vymezeny;
- nadregionální a regionální biocentra a biokoridory členěny na vymezené a navržené a lokální biocentra a biokoridory na funkční, částečně funkční a navržené;
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- popisy jednotlivých skladebných částí ÚSES jsou přiměřeně obsáhlé;
- "nelesní prvky SES" (z nich ve skutečnosti pouze lokální biocentra) jsou identifikovány na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN).

Místní ÚSES Tochovice

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově;
- regionální biocentra a biokoridory členěny na funkční a vymezené a částečně funkční a vymezení, lokální biocentra a biokoridory na funkční, částečně funkční a neexistující, navržené;
- interakční prvky jsou členěny na plošné funkční, liniové funkční a liniové navržené;
- textový popis koncepce je velmi stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou stručné;
- "nelesní prvky SES" (z nich ve skutečnosti pouze lokální biocentra) jsou identifikovány na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN v dokladové části).

Generel ÚSES Milín

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridor, regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra a interakční prvky vymezeny plošně, biokoridory vymezeny liniově, s nejasným dalším členěním (legenda výkresu ztracena)
- textový popis koncepce je velmi stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter, biokoridorů a interakčních prvků jsou přiměřeně obsáhlé;
- všechna biocentra a všechny interakční prvky jsou identifikovány na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN).

Generel ÚSES Obořiště

- většina řešeného území je ve SO ORP Dobříš, ve SO ORP Příbram pouze k. ú. Dlouhá Lhota u Dobříše a Drásov u Příbramě
- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky plošné a liniové) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově, s členěním na funkční, částečně funkční a nefunkční
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé;
- "nelesní" biocentra jsou identifikována na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN).

Generel ÚSES Bohostice

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridor, lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně (výhradně funkční), biokoridory vymezeny zčásti plošně (biokoridory funkční a vymezené) a zčásti schematicky liniově (biokoridory navržené), interakční prvky vymezeny plošně (stávající a navržené);
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé, v případě interakčních prvků velmi stručné.

Generel ÚSES Rožmitál-jihozápad

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra, nadregionální, regionální a lokální biokoridory) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně, biokoridory a interakční prvky vymezeny liniově;
- nadregionální a regionální biocentra a biokoridory členěny na vymezené a navržené, lokální biocentra na funkční, částečně funkční a navržené, lokální biokoridory na funkční a navržené a interakční prvky na stávající a navržené
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- popisy jednotlivých skladebných částí ÚSES jsou přiměřeně obsáhlé;
- "nelesní" biocentra jsou identifikována na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN).

Generel ÚSES Kozárovice I

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridor, lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně (výhradně funkční a vymezená), biokoridory vymezeny zčásti plošně (biokoridory funkční a vymezené) a zčásti schematicky liniově (biokoridory navržené), interakční prvky vymezeny plošně i liniově (stávající a navržené);
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé, v případě interakčních prvků velmi stručné.

Generel ÚSES Solenice

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridor, regionální biocentrum, lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;

- biocentra vymezena plošně (výhradně funkční), biokoridory vymezeny zčásti plošně (biokoridory funkční a vymezené) a zčásti schematicky liniově (biokoridory navržené), interakční prvky vymezeny plošně (stávající a navržené);
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé, v případě interakčních prvků velmi stručné.

Lokální ÚSES Březnicko

- vymezení ÚSES (regionální biokoridor, lokální biocentra a biokoridory, interakční prvek) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra a biokoridory členěny na stávající, navržené částečně funkční a navržené, biocentra a regionální biokoridor vymezeny plošně, lokální biokoridory vymezeny liniově;
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- popisy jednotlivých biocenter jsou přiměřeně obsáhlé, popisy biokoridorů jsou velmi stručné
- biocentra a "vybrané prvky kostry ekologické stability" (= jeden interakční prvek) jsou identifikovány na parcely (zákresem v kopiích map KN).

Lokální ÚSES Pečice

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky liniové, soliterní a plošné) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra, biokoridory a liniové interakční prvky členěny na stávající a navržené, biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově;
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter jsou přiměřeně obsáhlé, popisy biokoridorů jsou velmi stručné
- biocentra a "vybrané prvky kostry ekologické stability" jsou identifikovány na parcely (zákresem v kopiích map KN).

Generel ÚSES Dolní Hbity

- menší část řešeného území je ve SO ORP Dobříš
- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky liniové, soliterní a plošné) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra, biokoridory a liniové interakční prvky členěny na stávající a navržené, biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově;
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou přiměřeně obsáhlé.

Generel ÚSES Kozárovice II

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridor, lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno na průsvitkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra vymezena plošně (funkční, částečně funkční), biokoridory vymezeny zčásti plošně (lokální biokoridory částečně funkční) a zčásti liniově (nadregionální biokoridor částečně funkční, lokální biokoridory navržené), interakční prvky vymezeny plošně, bez specifikace funkčnosti
- textový popis koncepce je velmi stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;

- tabulkové popisy jednotlivých biocenter, biokoridorů a interakčních prvků jsou přiměřeně obsáhlé;
- některé skladebné části ÚSES na ZPF (dvě biocentra a jeden interakční prvek) jsou identifikovány na parcely (včetně zákresů v kopiích map KN v přílohové části).

Generel ÚSES Rožmitálsko

- vymezení ÚSES (regionální biocentrum?, lokální biocentra a biokoridory) zakresleno na průsvítkách k jednotlivým listům ZM 1 : 10 000;
- biocentra i biokoridory patrně členěny na funkční a vymezené a částečně funkční a vymezené (chybí legenda), biocentra vymezena plošně, biokoridory vymezeny liniově;
- interakční prvky nejsou vymezeny;
- textový popis koncepce je stručný, bez dostatečného odůvodnění řešení;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou stručné.
- biocentra jsou identifikována na parcely (formou zákresů v kopiích map KN, případně i v lesních porostních mapách).

Aktualizace ÚSES Příbram

- vymezení ÚSES (regionální biokoridory, lokální biocentra a lokální biokoridory) zakresleno do soutisku map KN zmenšeného do měřítka 1 : 10 000;
- všechny skladebné části ÚSES vymezeny plošně, bez dalšího členění;
- textový popis koncepce je v zásadě úplný, s podrobnějším popsáním a odůvodněním změn vůči tehdy platnému územnímu plánu;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů jsou velmi podrobné;
- biocentra jsou identifikována na parcely (formou zákresů v kopiích map KN) a v ortofoto snímcích.

Revize ÚSES Příbramsko I

- vymezení ÚSES (nadregionální biokoridory, regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno do ortofoto snímku s výškopisem (vrstevnicemi) v měřítku a kladu listů ZM 1 : 10 000;
- všechny skladebné části ÚSES vymezeny plošně, v případě biocenter a biokoridorů s členěním jednak na hygroliní, hygroliní+mezofilní a mezofilní, jednak na funkční a nefunkční;
- textový popis koncepce je v zásadě úplný, s podrobným celkovým odůvodněním a popsáním a odůvodněním změn vůči podkladovým řešením (v primárních samostatných dokumentacích ÚSES a v případě regionální úrovně ÚSES i vůči celorepublikové koncepci obsažené v ÚTP R+NR ÚSES);
- podstatnou součástí koncepce řešení místního úrovně ÚSES je její rozčlenění do dvou definovaných dílčích systémů – mezofilního až xerofilního systému ekologické stability a hygroliního až hydrofilního systému ekologické stability; obdobné rozdělení je uplatněno i v regionální úrovni ÚSES a v odůvodnění změn v jejím řešení
- přesnost vymezení dle textového popisu odpovídá parcelní kresbě dle map KN, případně přirozeným dělicím liniím dle ortofota;
- vymezení velké části skladebných částí ÚSES je plošně výrazně velkorysá a lze ho chápat jako stanovení širších rámců pro další zpřesňování vymezení.

Revize ÚSES Příbramsko II

- vymezení ÚSES (regionální a lokální biocentra a biokoridory, interakční prvky) zakresleno do ortofoto snímků s výškopisem (vrstevnicemi) v měřítku a kladu listů ZM 1 : 10 000;
- všechny skladebné části ÚSES vymezeny plošně, v případě biocenter a biokoridorů s členěním jednak na hygrofilní, hygrofilní+mezofilní a mezofilní, jednak na funkční a nefunkční;
- textový popis koncepce je v zásadě úplný, s podrobným celkovým odůvodněním a popsáním a odůvodněním změn vůči podkladovým řešením (v primárních samostatných dokumentacích ÚSES a v případě regionální úrovně ÚSES i vůči celorepublikové koncepci obsažené v ÚTP R+NR ÚSES);
- podstatnou součástí koncepce řešení místního úrovně ÚSES je její rozčlenění do dvou definovaných dílčích systémů – mezofilního až xerofilního systému ekologické stability a hygrofilního až hydrofilního systému ekologické stability; obdobné rozdělení je uplatněno i v regionální úrovni ÚSES a v odůvodnění změn v jejím řešení
- přesnost vymezení dle textového popisu odpovídá parcelní kresbě dle map KN, případně přirozeným dělicím liniím dle ortofota;
- vymezení velké části skladebných částí ÚSES je plošně výrazně velkorysé a lze ho chápat jako stanovení širších rámců pro další zpřesňování vymezení.

ÚTP R+NR ÚSES

- vymezení ÚSES (v území řešeném Plánem ÚSES regionální biocentra a nadregionální a biokoridory) zakresleno do jednotlivých listů ZM 1 : 50 000;
- regionální biocentra vymezena plošně, členěna na vymezená, k vymezení, k založení a k doplnění;
- nadregionální biokoridory členěny na liniově znázorněné osy (i více os v rámci jednoho biokoridoru) a plošně vymezené ochranné zóny; osy rozlišeny dle určených cílových ekosystémů do celkem 7 typů (v území řešeném Plánem ÚSES zastoupeny 4 typy os – vodní, teplomilná doubravní, mezofilní hájová, mezofilní bučinná);
- regionální biokoridory vymezeny zčásti plošně (biokoridory vymezené a k vymezení) a zčásti schematickými liniemi (směry propojení biokoridorem);
- textová ani tabulková část ÚTP R+NR ÚSES nejsou k dispozici;
- cílové ekosystémy jsou zřejmě pouze u os nadregionálních biokoridorů (dány typem osy).

Studie R+NR ÚSES SČK

- vymezení ÚSES (nadregionální a regionální biocentra a biokoridory) zakresleno do jednotlivých listů podkladových map neznámého měřítku a původu (k dispozici jsou pouze zmenšené kopie);
- všechny skladebné části ÚSES vymezeny plošně, biokoridory a ochranná pásma nadregionálních biokoridorů v podobě koridorů s různě proměnlivou šířkou;
- v textové části (k dispozici pouze dílčí část) popsány změny vymezení oproti ÚTP R+NR ÚSES a oproti tehdy platnému územnímu plánu velkého územního celku;;
- tabulkové popisy jednotlivých biocenter a biokoridorů obsahují základní identifikační údaje, specifikaci dotčených bioregionů a typů biochor, základní velikostní údaj (výměra biocentra, délka biokoridoru), zdroj vymezení, informace o provedených úpravách a případné další doplňkové údaje;
- vymezení ÚSES bylo následně téměř kompletně (s ojedinělými úpravami) převzato do ZÚR SČK.

6.3.2. Územně plánovací dokumentace

Viz kapitola 7.

6.3.3. Dokumentace komplexních pozemkových úprav

KoPÚ Drahenice

- řešení regionálního ÚSES v PSZ není v souladu s řešením ZÚR SČK
- vymezení lokálního biocentra a lokálních biokoridorů v PSZ koncepčně vychází z řešení Plánu ÚSES Břežnice, s různě výraznými odchylkami polohy a vymezení
- parcelně vymezené jsou regionální biocentrum RBC853, regionální biokoridor RBK276, lokální biocentrum LBC7, část lokálního biokoridoru LBK1a a 3 plochy krajinné zeleně

KoPÚ Horčápsko

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ jsou koncepčně v zásadě v souladu s vymezením místního ÚSES v ÚP Horčápsko, s více či méně výraznými vzájemnými odchylkami
- parcelně vymezený je dle datové části PSZ pouze biokoridor BK21-22

KoPÚ Chrást

- vymezení biocenter a fragmentů biokoridorů v PSZ koncepčně vychází z řešení Místního ÚSES Tochovice (s různými zpřesněními)
- parcelně vymezené jsou lokální biocentrum BC 8 Na Bukvici, část lokálního biocentra BC-6 Pod Bukvicí a části lokálních biokoridorů BK-4 a BK-7

KoPÚ Chraštice

- vymezení některých skladebných částí ÚSES v PSZ koncepčně vychází z řešení Revize ÚSES Příbramsko II (s různě významnými odchylkami), některé skladebné části ÚSES však nemají svoje ekvivalenty v žádné jiné analyzované dokumentaci
- parcelně vymezené nejsou žádné skladebné části ÚSES

KoPÚ Kamenná

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ koncepčně v zásadě vycházejí z Generelu ÚSES Milín a jsou zpřesněna (s významnějším posunem trasy jednoho biokoridoru a vymezením interakčního prvku v části jeho původní trasy)
- vymezení některých interakčních prvků v PSZ jsou koncepčně v zásadě v souladu s vymezením interakčních prvků v ÚP Milín (s různě významnými odchylkami), některé interakční prvky nemají svoje ekvivalenty v žádné jiné analyzované dokumentaci
- parcelně vymezené jsou lokální biocentrum LBC1, část lokálního biocentra LBC2, "slepě" ukončený lokální biokoridor LBK3, části lokálních biokoridorů LBK4 a LBK5 a interakční prvky IP6, IP9 a IP10

KoPÚ Lazsko

- původ vymezení regionálního biokoridoru RK257 v PSZ je neznámý (není v souladu s řešením ZÚR SČK ani s žádnou další z analyzovaných dokumentací)
- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ koncepčně v zásadě vycházejí z ÚPO Lazsko (bez jednoho biocentra a jednoho biokoridoru), s různými úpravami
- parcelně vymezené jsou dílčí části regionálního biokoridoru RBK257, lokální biocentrum BCXVIII, části lokálních biocenter BCVIII a BCXIX a části lokálních biokoridorů LBK21 a LBK40

KoPÚ Martinice

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ jsou koncepčně v souladu s vymezením místního ÚSES v ÚP Březnice, s různě výraznými zpřesněními; interakční prvky nemají svůj ekvivalent v žádné z podkladových dokumentací
- parcelně vymezené jsou fakticky všechny zastoupené skladebné části ÚSES – lokální biocentra LBC Simínský rybník a LBC Martinické rybníky lokální biokoridory LBK 1, LBK 2 a LBK Mlýnský potok a interakční prvky IP1, IP2, IP3, IP4 a IP 5

KoPÚ Nestrašovice

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ jsou koncepčně v zásadě v souladu s vymezením místního ÚSES v ÚP Nestrašovice, s více či méně výraznými vzájemnými odchylkami; interakční prvky nemají svůj ekvivalent v žádné z podkladových dokumentací
- parcelně vymezené jsou části lokálních biocenter LBC12 a LBC13, dílčí úseky lokálních biokoridorů LBK12A a LBK12-B, části dílčích úseků lokálních biokoridorů LBK12-C a LBK 12-D a interakční prvky IP1, IP2, IP3 a IP4

KoPÚ Nesvačily

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ jsou koncepčně v zásadě v souladu s vymezením místního ÚSES v ÚP Rožmitál pod Třemšínem, s více či méně výraznými vzájemnými odchylkami; ze čtyř interakčních prvků jsou tři nové a jeden (IP6 Pahorek) je koncepčně převzatý z Generelu ÚSES Brdská vrchovina (s výrazným zpřesněním)
- parcelně vymezené jsou lokální biocentrum LBC 1, lokální biokoridory LBK 2 a LBK4 a interakční prvky IP5 (dva segmenty) a IP6 Pahorek

KoPÚ Oslí

- vymezení skladebných částí regionální úrovně ÚSES v PSZ se významně odchyľuje od řešení v ZÚR SČK (oproti ZÚR SČK podstatné zvětšení regionálního biocentra)
- vymezení lokálních biokoridorů a v zásadě i interakčních prvků v PSZ koncepčně vycházejí z Generelu ÚSES Příbram-západ a jsou zpřesněna
- parcelně vymezené jsou regionální biocentrum RBC1, lokální biokoridor LBK4 a interakční prvek IP6

KoPÚ Ostrov

- vymezení dílčích úseků regionálního biokoridoru RBK 1507 v PSZ je koncepčně v souladu s vymezením biokoridoru RK 1507 v ZÚR SČK (detail vymezení však není v souladu s žádnou z analyzovaných dokumentací)

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ koncepčně v zásadě vychází z Generelu ÚSES Milín (dva biokoridory odpovídají dvěma dílčími úseky regionálního biokoridoru v Generelu ÚSES Milín), s různými úpravami; řešení není v koncepčním souladu s ÚP Ostrov
- parcelně vymezené jsou všechna čtyři lokální biocentra (BC V, BC VI, BC IX a BC XVII) a dílčí části lokálních biokoridorů LBK 20a, LBK 20b, LBK38a a LBK39

KoPÚ Počaply

- vymezení skladebných částí regionální úrovně ÚSES v PSZ se významně odchyluje od řešení v ZÚR SČK (oproti ZÚR SČK v datové části PSZ chybí vymezení regionálních biokoridorů)
- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ koncepčně vycházejí z ÚP Počaply (bez jednoho neakceptovaného biokoridoru) a jsou v různé míře (často výrazně) upravena
- interakční prvky a plochy krajinné zeleně v PSZ nemají svoje ekvivalenty ani v ÚP Počaply ani v Plánu ÚSES Březnice-jih
- parcelně vymezené jsou části lokálních biocenter LBC10 a LBC17, části dvou lokálních biokoridorů LBK1, interakční prvky IP1, IP2, IP3 (část), IP5 a IP7 a jedna ze 6 lokalit krajinné zeleně

KoPÚ Roželov

- lokální biocentrum a lokální biokoridory v PSZ jsou koncepčně v zásadě v souladu s řešením ÚSES v ÚP Hvoždany, s přesnějším vymezením
- interakční prvky a plochy krajinné zeleně v PSZ nemají svoje ekvivalenty ani v ÚP Hvoždany ani v Generelu ÚSES Rožmitál-jihozápad
- parcelně vymezené jsou lokální biokoridor LBK 19 a interakční prvky IP-1, IP-2, IP-3 a IP-4

KoPÚ Starosedlský Hrádek

- vymezení dílčích úseků regionálního biokoridoru, lokálních biocenter a lokálních biokoridorů v PSZ jsou koncepčně v zásadě v souladu s vymezením ÚSES v ÚPO Starosedlský Hrádek, s více či méně výraznými vzájemnými odchylkami
- interakční prvek v PSZ nemá svůj ekvivalent v žádné z podkladových dokumentací
- parcelně vymezené jsou část dílčího úseku regionálního biokoridoru RBK 1610 5-6, lokální biocentrum LBC 6, části lokálních biocenter LBC 4, LBC 5 a LBC a část lokálního biokoridoru LBK 5 - 10

KoPÚ Strýčkovy

- lokální biocentrum a lokální biokoridory v PSZ jsou koncepčně v souladu s řešením Místního ÚSES Tochovice, místně s přesnějším vymezením
- parcelně vymezené nejsou žádné skladebné části ÚSES

KoPÚ Tisová

- vymezení skladebných částí regionálního biokoridoru v PSZ je koncepčně v souladu s rámcovým vymezením regionálního biokoridoru RK257 v ZÚR SČK
- vymezení lokálních biokoridorů v PSZ koncepčně vychází z Generelu ÚSES Rožmitálsko, se zpřesněním jejich vymezení
- parcelně vymezené jsou obě lokální biocentra (LBC1 a LBC 2) vložená do regionálního biokoridoru a oba interakční prvky (IP9 a IP10)

KoPÚ Tochovice

- původ vymezení skladebných částí ÚSES v PSZ je neznámý (vazba na řešení Místního ÚSES Tochovice není zřejmá)
- parcelně vymezené nejsou žádné skladebné části ÚSES

KoPÚ Třebosko

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ koncepčně vychází z řešení Místního ÚSES Tochovice, s různě výraznými zpřesněními
- parcelně vymezené jsou obě lokální biocentra (LBC 10 a LBC 11) a všechny čtyři lokální biokoridory (LBK 9 - 3x a LBK 12)

KoPÚ Vranovice

- vymezení lokálních biocenter a biokoridorů v PSZ koncepčně vychází z Generelu ÚSES Brdská vrchovina, s výraznými zpřesněními; interakční prvky a plochy krajinné zeleně jsou nové; oproti ÚP Rožmitál pod Třemšínem je v řešení velké množství odlišností (a to i koncepčních)
- parcelně vymezené jsou fragmenty lokálních biokoridorů LBK2, LBK4, LBK5 a LBK8

6.3.4. Shrnutí zhodnocení

Samostatné dokumentace ÚSES

Většina původních vymezení ÚSES v primárních dokumentacích (z 90. let 20. století) je dnes již v zásadě irelevantní. Platná či aktuálně rozpracovaná územně plánovací dokumentace obcí nebo novější samostatné dokumentace ÚSES obsahují oproti nim buď v různé míře zpřesněná vymezení ÚSES, nebo koncepčně více či méně odlišná řešení.

Výjimkami jsou následující dokumentace ÚSES:

Plán ÚSES Březnice-jih – řešení v něm obsažené je jedinou koncepční dokumentací místní úrovně ÚSES pro k. ú. Drahenice (s částečným využitím pro vymezení některých skladebných částí ÚSES v KoPÚ Drahenice);

Generel ÚSES Jince-severovýchod – řešení v něm obsažené je jedinou koncepční dokumentací místní úrovně ÚSES pro většinu k. ú. Čenkov;

Lokální ÚSES Březnicko – řešení v něm obsažené je jedinou koncepční dokumentací místní úrovně ÚSES pro k. ú. Koupě.

Data z těchto dokumentací pro uvedené k. ú. jsou součástí předaných dat analytické části díla (v rámci souboru "ÚSES_ORP_Příbram_ostatní.shp"). Řešení ÚSES v těchto dokumentacích jsou také zahrnuta do analýzy podkladových řešení ÚSES dle jednotlivých obcí v příloze (viz kapitola ???).

Koncepce řešení ÚSES obsažená v Aktualizaci ÚSES Příbram je v zásadě převzata do platného ÚP Příbram, s dílčími různě výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů.

Koncepce řešení ÚSES obsažená v Revizích ÚSES Příbramsko I a II se postupně v různé míře promítá do ÚPD obcí. Logicky odůvodněné návrhy koncepčních změn v řešení regionální úrovně ÚSES vůči celorepublikové koncepci dle ÚTP R+NR ÚSES nebyly v ZÚR SČK akceptovány.

Koncepce řešení nadregionální a regionální úrovně ÚSES obsažená ve Studii R+NR ÚSES SČK (navazující na ÚTP R+NR ÚSES) je převzata do ZÚR SČK (s ojedinělými úpravami vymezení).

Územně plánovací dokumentace

Viz kapitola 7.

Dokumentace komplexních pozemkových úprav

Vymezení ÚSES v plánech společných zařízení má velmi proměnlivý charakter a zároveň i velmi proměnlivý vztah k relevantním koncepcím řešení ÚSES v ostatních analyzovaných dokumentacích. Výrazným negativním faktorem je nízká míra koordinace vymezení skladebných částí ÚSES v PSZ KoPÚ s aktuálně platnými vymezeními skladebných částí ÚSES v ÚPD obcí.

6.4. Přehled dokumentací a jejich vyhodnocení dle území jednotlivých obcí

Soupis relevantních výchozích řešení ÚSES pro území jednotlivých obcí řešeného území a podrobnější identifikaci konkrétních problémů řešení obsahuje příloha této textové zprávy.

7. Analýza vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci

7.1. Zásady územního rozvoje Středočeského kraje

- vymezení ÚSES téměř kompletně převzato ze Studie R+NR ÚSES SČK (ochranné zóny nadregionálních biokoridorů znázorněny pouze ve výkresu Územní systém ekologické stability tvořícím součást odůvodnění ZÚR SČK, požadavek na jejich zpřesnění je však začleněn do textové části výroku), jen vzácně s úpravami vymezení či doplněním o další regionální biokoridor (viz dále)
- v rámci řešeného území (správní území SO ORP Příbram bez území CHKO Brdy) vymezeno alespoň částí své plochy 7 úseků nadregionálních biokoridorů (K60 Štěchovice - Hlubocká obora – celkem 5 úseků, K62 Třemšín - K56 – fragmenty 2 úseků), 15 regionálních biocenter (RC844 Roviště, RC846 Dubenecká, RC848 Tochovice, RC849 Kotalík, RC850 Marhelovka, RC854 Špalková hora, RC856 Na altánku, RC874 Kosov, RC875 U Pátého Hamru, RC876 Oslí, RC877 Počápeleský rybník, RC892 Kamýk, RC1397 Trhové Dušníky, RC1423 Pod Plešivcem, RC513521 Mýto) a 21 regionálních biokoridorů (RK256 Kosov - Malý Tok, RK257 Mýto - Kosov, RK258 Třemšín - U Pátého Hamru, RK259 U Pátého Hamru - Oslí, RK260 Oslí - Počápeleský rybník, RK261 Počápeleský rybník - RK265, RK263 Třemšín - Špalková hora, RK276 Špalková hora - Drahenický vrch, RK277 Drahenický vrch - Hliviční vrch, RK281 Kotalík - Marhelovka, RK282 Marhelovka - Pod klackama, RK283 Kotalík - Dubenecká, RK284 Dubenecká - K60, RK1176 Pod Plešivcem - Lochovice, RK1178 Pod Plešivcem - Prameny Chumavy, RK1179 Pod Krkavčinou - Pod Plešivcem, RK1182 Octárna - Trhové Dušníky, RK1209 Trhové Dušníky - K62, RK1507 Podtochovický rybník - RK257, RK1610 Podtochovický rybník - Vlčava, RK6014 Kotalík - Mýto)
- regionální biokoridor RK277 Drahenický vrch - Hliviční vrch je oproti Studii R+NR ÚSES SČK doplněn nově v návaznosti na řešení Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje
- vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES je obecně problematické z pohledu relativně přílišné přesnosti neodpovídající měřítku a účelu zpracování zásad územního rozvoje – k hlavním negativním důsledkům patří na jedné straně minimální možnosti zpřesňování vymezení v ÚPD obcí, na straně druhé množství existujících nesouladů ve vymezení skladebných částí nadregionální a regionální úrovně v ÚPD obcí ve vztahu k ZÚR SČK;
- chybí stanovení základních funkčních parametrů pro jednotlivé skladebné části ÚSES (reprezentativních stanovišť, cílových ekosystémů, limitujících hodnot prostorových parametrů);
- významným formálním nedostatkem je nejednotné označení konkrétních skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES v grafické a textové části;
- vymezení jedné z větví nadregionálního biokoridoru K60 Štěchovice - Hlubocká obora (odpovídající vymezení vodní osy nadregionálního biokoridoru K 60 v ÚTP R+NR ÚSES) naráží na problém existence soustavy přehradních nádrží na toku Vltavy (tzv. "vltavské kaskády"), znemožňující existenci plně funkčního vodního biokoridoru;
- celková délka úseku nadregionálního biokoridoru K60 Štěchovice - Hlubocká obora mezi vloženými biocentry RC 844 Roviště a RC 845 Struhy (vně řešeného území, ve správním obvodu ORP Sedlčany) se pohybuje na úrovni maximální přípustné délky pro dílčí úseky nadregionálních biokoridorů s terestrickými cílovými ekosystémy mezi dvěma vloženými regionálními biocentry;
- vložení regionálního biocentra RC844 Roviště i do větve nadregionálního biokoridoru K60 Štěchovice - Hlubocká obora vedené ve vazbě na tok Vltavy a hladiny na něm vybudovaných údolních nádrží (odpovídající vymezení vodní osy nadregionálního biokoridoru K 60 v ÚTP R+NR ÚSES) postrádá funkční opodstatnění;
- vymezení regionálního biocentra RC848 Tochovice je v rozporu s obecným principem vymezování skladebných částí ÚSES primárně pro terestrické ekosystémy (ty jsou v ploše biocentra zastoupené v nedostatečné míře);

- reprezentativnost vymezení regionálního biocentra RC877 Počápeleský rybník je ve vztahu k navazujícím "nivním" regionálním biokoridorům RK260 a RK261 nízká (nedostatečné zastoupení nivních stanovišť);
- vymezení regionálního biocentra RC892 Kamýk je plošně nedostatečné (pod hodnotou minimální přípustné výměry pro reprezentativní přírodní regionální biocentra);
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK263 Třemšín - Špalková hora je ve vztahu k propojovaným biocentrům (nadregionální biocentrum 53 Třemšín - vně řešené území a regionální biocentrum RC854 Špalková hora) nízká (neodůvodnitelný průchod podmáčenými stanovišti); celková délka biokoridoru (i s pokračováním na území CHKO Brdy) se pohybuje na úrovni maximální přípustné délky pro regionální biokoridory s terestrickými cílovými ekosystémy;
- reprezentativnost vymezení územně příslušných úseků regionálního biokoridoru RK277 Drahenický vrch - Hlivičnický vrch je ve vztahu k propojovaným biocentrům (regionální biocentra 853 Drahenický vrch a 852 Hlivičnický vrch vně řešené území, v Jihočeském kraji) nízká (neodůvodnitelný průchod podmáčenými stanovišti);
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK281 Kotalík - Marhelovka je ve vztahu k propojovaným biocentrům (regionální biocentra RC849 Kotalík a RC850 Marhelovka) nízká (neodůvodnitelný průchod podmáčenými stanovišti);
- celková délka regionálního biokoridoru RK282 Marhelovka - Pod klackama (včetně úseku ve správním obvodu ORP Dobříš) výrazně překračuje maximální přípustnou délku pro regionální biokoridory s terestrickými cílovými ekosystémy;
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK284 Dubenecká - K60 je ve vztahu k propojovaným skladebným částem ÚSES (regionální biocentrum RC846 Dubenecká a nadregionální biokoridor K60 v prostoru teplomilné doubravní osy biokoridoru ve smyslu ÚTP R+NR ÚSES) nízká (neodůvodnitelný průchod podmáčenými stanovišti);
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK1209 Trhové Dušníky - K62 je velmi nízká – biokoridor prochází velmi různorodými stanovišti a propojuje stanovištně vzájemně zcela odlišné skladebné části ÚSES ("nivní" regionální biocentrum RC1397 Trhové Dušníky a nadregionální biokoridor K62 v prostoru mezofilní bučinné osy biokoridoru ve smyslu ÚTP R+NR ÚSES);
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK1507 Podtochovický rybník - RK257 je velmi nízká – biokoridor prochází velmi různorodými stanovišti a propojuje stanovištně vzájemně zcela odlišné skladebné části ÚSES ("rybníční" regionální biocentrum RC848 Tochovice a regionální biokoridor RK6014 v jeho mezofilních partiích);
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK1610 Podtochovický rybník - Vlčava je velmi nízká – biokoridor prochází velmi různorodými stanovišti a propojuje charakterem vzájemně výrazně odlišné skladebné části ÚSES ("rybníční" regionální biocentrum RC848 Tochovice a "smíšené" regionální biocentrum 832 Vlčava - vně řešené území, v Jihočeském kraji);
- reprezentativnost vymezení regionálního biokoridoru RK6014 je ve vztahu k propojovaným biocentrům (regionální biocentra RC849 Kotalík a RC513521 Mýto) nízká (neodůvodnitelný průchod podmáčenými stanovišti).

7.2. Územně plánovací dokumentace obcí

ÚP Bezděkov

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitálsko, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s doplněním o jeden regionální biokoridor (neodpovídající řešení v ZÚR SČK)

ÚPO Bohostice

- vymezení nadregionálních biokoridorů je pouze schematické (linie os + ochranné zóny), přičemž se linie teplomilné doubravní osy NRBK 29 významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK;
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Bohostice, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez nadregionálního biokoridoru a bez interakčních prvků; vlivem absence vymezení nadregionálního biokoridoru dle Generelu ÚSES Bohostice a zároveň převzetí lokálních biocenter původně vložených do jeho trasy obsahuje územní plán funkčně nelogickou soustavu devíti izolovaných lokálních biocenter.

ÚP Bohutín

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Bohutín a v k. ú. Tisová u Bohutína je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Příbram-západ, s výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů + některé části původního řešení Generelu ÚSES Příbram-západ neakceptovány

ÚP Bratkovice

- vymezení územně příslušných partií regionálního biocentra 1397 Trhové Dušníky se významně odchyluje od rámcového vymezení biocentra v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v zásadě vychází z Plánu ÚSES Jince-jihozápad, s nahrazením původního regionálního biokoridoru v nivě Litavky větví místního ÚSES s výraznými úpravami vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES, s doplněním jednoho lokálního biocentra a bez interakčních prvků

ÚP Březnice

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se z velké části významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK, a to i v koncepční rovině
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v k. ú. Bor u Březnice, Březnice a Přední Poříčí je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Březnicko, s různě výraznými odchylkami ve vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s doplněním územně příslušných partií jednoho biocentra a jednoho biokoridoru (návaznosti na řešení ÚPO Hlubyň)
- původ vymezení ÚSES v k. ú. Martinice u Březnice neznámý (z Plánu ÚSES Březnice-jih nepřevzato)

ÚP Buková

- vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES se významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK, a to i v koncepční rovině
- původ vymezení místní úrovně ÚSES neznámý (z Revize ÚSES Příbramsko II ani z Generelu ÚSES Pičín nepřevzato)

ÚP Bukovany

- koncepce řešení místního ÚSES v severní části k. ú. Bukovany u Kozárovic převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, se zpřesněními vymezení lokálního biocentra a navazujících lokálních biokoridorů

- původ vymezení ÚSES ve zbývajících partiích k. ú. je neznámý (z Revize ÚSES Příbramsko II ani z Lokálního ÚSES Pečice nepřevzato)

ÚP Cetyně

- koncepce řešení místního ÚSES převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, se zpřesněními vymezení lokálního biocentra a jednotlivých lokálních biokoridorů

ÚPSÚ Dlouhá Lhota

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán sídelního útvaru není dostupný)
- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Obořiště, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků

ÚP Dolní Hbity

- vymezení územně příslušných partií regionálního biocentra RC 846 Dubenecká je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Dolní Hbity, s různě výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů (jedno biocentrum přidáno) a bez interakčních prvků

ÚP Drahenice

- vymezení regionálního biokoridoru RBK 276 je totožné s jeho vymezením v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES vychází jen do určité míry z Plánu ÚSES Březnice-jih a z KoPÚ Drahenice

ÚP Drahlín

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Příbram-západ, s výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů + některé části původního řešení Generelu ÚSES Příbram-západ neakceptovány

ÚP Drásov

- koncepce řešení ÚSES převzata z Revize ÚSES Příbramsko I, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Dubenec

- koncepce řešení ÚSES převzata z Revize ÚSES Příbramsko I, s různě výraznými odchylkami ve vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Dubno

- trasování regionálního biokoridoru RK 1182 a vymezení jeho dílčích úseků je zcela odlišné od řešení ZÚR SČK (je v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko I)
- koncepce řešení ÚSES převzata z Revize ÚSES Příbramsko I, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Háje

- vymezení ÚSES v zásadě převzato z ÚPO Háje (z Plánu ÚSES Příbram-východ nepřevzato), se změnami v trasách dvou lokálních biokoridorů v návaznosti na řešení ÚP Příbram

ÚP Hluboš

- vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK, místy se ale významněji odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK;
- původ vymezení místního ÚSES neznámý (některé části koncepčně přibližně odpovídají řešení Generelu ÚSES Hluboš)

ÚPO Hlubyně

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán obce není dostupný)
- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitálsko (bez jednoho neakceptovaného biokoridoru), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Horčápsko

- vymezení dílčích fragmentů regionálního biokoridoru RK 1610 je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK, s jedním prostorovým přesahem mimo rámcové vymezení biokoridoru v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je převzata z Lokálního ÚSES Březnicko, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Hudčice

- původ vymezení ÚSES neznámý (z Plánu ÚSES Březnice-jih nepřevzato)

ÚP Hvozdřany

- vymezení regionálního biokoridoru RK 263 je totožné s jeho vymezením v ZÚR SČK
- ostatní vymezené skladebné části regionálního ÚSES (regionální biocentrum RC 5 a regionální biokoridor RK 6) nemají svůj ekvivalent v řešení ZÚR SČK – původ vymezení je neznámý;
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitál-jihozápad (bez dvou neakceptovaných biocenter a pěti neakceptovaných biokoridorů), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter, biokoridorů (jedním prodlouženým) a interakčních prvků

ÚP Chrást

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK;
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES většinou převzata z ÚPO Chrást (v k. ú. Chrást u Tochovice zároveň v zásadě převzata z Místního ÚSES Tochovice), s různě výraznými úpravami vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez jednoho biokoridoru a naopak navíc s jedním biocentrem a jedním biokoridorem
- u některých skladebných částí ÚSES je zřejmá vazba jejich vymezení na novější parcelaci po dokončených KoPÚ Chrást, KoPÚ Oslí a KoPÚ Horčápsko

ÚP Chraštica

- koncepce řešení místního ÚSES převážně v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, s různě výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter, biokoridorů a interakčních prvků a s doplněními o dva další biokoridory a několik interakčních prvků
- vymezení skladebných částí místního ÚSES akceptují jen některá jejich vymezení v PSZ KoPÚ Chraštica

ÚP Jablonná

- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v k. ú. Horní Hbity v zásadě převzata z Generelu ÚSES Dolní Hbity, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků
- jediná skladebná část místního ÚSES vymezená v k. ú. Jablonná (lokální biocentrum JB03) je převzata z Revize ÚSES Příbramsko II (se zpřesněním vymezení)

ÚP Jince

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se místy různě významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK;
- původ vymezení místního ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Jince neznámý (z Plánu ÚSES Jince-jihozápad nepřevzato)
- vymezení lokálních biocenter vložených v k. ú. Běšín a Rejkovice do regionálních biokoridorů je koncepčně převzata z Generelu ÚSES Jince-severovýchod (s dílčími zpřesněními)
- původ zbývajícího vymezení ÚSES v k. ú. Běšín a Rejkovice neznámý (z Generelu ÚSES Jince-severovýchod nepřevzato)

ÚP Kamýk n/V

- vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES se místy různě významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK;
- trasy lokálních biokoridorů v k. ú. Velká nad Vltavou (LK 02 a LK 03) jsou koncepčně převzaty z Generelu ÚSES Dolní Hbity, se zpřesněním vymezení
- původ lokálního biokoridoru v k. ú. Kamýk nad Vltavou (LK 01) a interakčních prvků je neznámý (z Generelu ÚSES Dolní Hbity nepřevzato)

ÚPO Kotenčice

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Pičín, se zpřesněním vymezení biocentra a biokoridorů

ÚP Kozárovice

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Kozárovice II, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků

ÚPO-N Křešín

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní návrh územního plánu obce není dostupný)
- chybějící vymezení územně příslušných částí regionálního biokoridoru RK 1179 dle ZÚR SČK

- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Plánu ÚSES Jince-jihozápad, s různě významnými úpravami polohy a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Láz

- vymezení regionálního biokoridoru RK 1 (256) je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK, s dílčími nevelkými přesahy mimo rámcové vymezení biokoridoru RK256 v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je částečně převzata z ÚPO Láz (z Generelu ÚSES Brdská vrchovina), s různě výraznými úpravami vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů; původ části vymezení je neznámý

ÚPO Lazsko

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán obce není dostupný)
- chybějící vymezení skladebných částí regionálního ÚSES dle ZÚR SČK
- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Milín, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů (lokální biokoridory omylem i namísto dílčích úseků regionálního biokoridoru - možná chyba v datech ÚAP?)

ÚP Lešetice

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK, a to i v koncepční rovině
- původ vymezení místního ÚSES neznámý (některé části koncepčně přibližně odpovídají řešení Revize ÚSES Příbramsko II)

ÚP Lhota

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Příbram-západ, s výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Milín

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se často významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko II (bez interakčních prvků), vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES je však různě významně upraveno (převážně redukce)

ÚP Modřovice

- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Místního ÚSES Tochovice, se zpřesněním vymezení biokoridoru a bez interakčních prvků

ÚPO Narysov

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s provizorním nahrazením regionálního biocentra 874 Kosov stejně rozsáhlým lokálním biocentrem

ÚP Nepomuk

- z původního řešení Generelu ÚSES Nepomuk převzatý pouze lokální biokoridor LK 204 (se zpřesněním vymezení)
- původ vymezení lokálního biocentra LC 2 neznámý

ÚP Nestrašovice

- chybějící vymezení příslušného úseku regionálního biokoridoru RK1610 dle ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Březnicko, s výraznými odchylkami ve vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez jednoho biokoridoru

ÚP Občov

- koncepce řešení ÚSES převzata z Revize ÚSES Příbramsko I, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Obecnice

- vymezení dílčích úseků regionálního biokoridoru se místy mírně odchyluje od rámců stanovených pro regionální biokoridor RK 1182 v ZÚR SČK
- původ vymezení místního ÚSES neznámý (z Generelu ÚSES Příbram-západ nepřevzato, z původního ÚPO převzato pouze jedno biocentrum se zpřesněným vymezením); zbývající řešení navazuje na řešení Plánu ÚSES CHKO Brdy (vně řešeného území Plánu ÚSES)

ÚP Obory

- řešení regionálního ÚSES není koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK – je převzato z Generelu ÚSES Dolní Hbity, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Dolní Hbity, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků

ÚP Ohrazenice

- původ vymezení lokálního biokoridoru neznámý (z Plánu ÚSES Jince-jihozápad nepřevzato)

ÚP Ostrov

- vymezení dílčích úseků regionálního biokoridoru RK 1507 se místy významněji odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, s výraznými odchylkami ve vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, navíc v jednom případě s lokálním biokoridorem místo regionálního biokoridoru a v jednom případě naopak s regionálním biokoridorem místo lokálního biokoridoru

ÚP Pečice

- řešení regionálního ÚSES koncepčně vychází z řešení ZÚR SČK, není s ním však v plném souladu – vymezení regionálního biocentra "Kotalík" v ÚP Pečice neodpovídá rámcovému vymezení RC 849 Kotalík v ZÚR SČK

- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Pečice, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez jednoho biocentra, dvou navazujících biokoridorů a interakčních prvků

ÚPO Pičín

- chybějící vymezení skladebných částí nadregionální a regionálního ÚSES dle ZÚR SČK
- původ vymezení místní úrovně ÚSES neznámý (z Generelu ÚSES Pičín nepřevzato)

ÚP-N Pičín

- vymezení skladebných částí nadregionální a regionálního ÚSES dle ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES vychází z Revize ÚSES Příbramsko I, s výraznými odchylkami v rozmístění a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Počaply

- řešení regionálního ÚSES koncepčně vychází z řešení ZÚR SČK, není s ním však v plném souladu – vymezení regionálního biocentra RBC 877 v ÚP Počaply je ve srovnání s rámcovým vymezení RC 877 Počápecký rybník v ZÚR SČK násobně redukován a mírně posunut
- vymezení místní úrovně ÚSES koncepčně převzato z Plánu ÚSES Březnice-jih, s dílčími zpřesněními a nahrazením původního regionálního biokoridoru ve dně údolí Mlýnského potoka větví místní úrovně ÚSES

ÚP Podlesí

- původ vymezení ÚSES neznámý (z Generelu ÚSES Příbram-západ nepřevzato)

ÚP Příbram

- vymezení dílčích úseků regionálních biokoridorů je koncepčně v zásadě v souladu s řešením ZÚR SČK, s dílčími nevelkými odchylkami od rámců stanovených v ZÚR SČK
- koncepce řešení místního ÚSES v zásadě převzata z Aktualizace ÚSES Příbram, s různými výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Radětice

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES je koncepčně v zásadě v souladu s řešením ZÚR SČK, s dílčími různě významnými odchylkami od rámců stanovených v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je zčásti převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, zčásti z Generelu ÚSES Milín (v obou případech s různými výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter, biokoridorů a interakčních prvků) a zčásti není její původ zřejmý

ÚP Rožmitál pod Třemšínem

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v k. ú. Pňovice pod Třemšínem a Skuhrov pod Třemšínem a v územně příslušných partiích k. ú. Rožmitál pod Třemšínem a Starý Rožmitál je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitálsko, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Hutě pod Třemšínem a Voltuš je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitál-jihozápad (bez jednoho neakceptovaného biokoridoru a bez interakčních prvků), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s doplněním o územně příslušné úseky dvou dalších biokoridorů (návaznosti na řešení dle Generelu ÚSES Rožmitálsko)
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v k. ú. Nesvačily pod Třemšínem a Voltuš je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Brdská vrchovina (bez jednoho neakceptovaného biokoridoru a bez interakčního prvku), s různě výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v k. ú. Strýčkovy je v zásadě převzata z Místního ÚSES Tochovice, s různě výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s jedním přidáním biokoridorem

ÚP Sádek

- původ vymezení ÚSES neznámý (obsahuje ale některé prvky řešení z Plánu ÚSES Jince-jihozápad)

ÚP Sedlice

- koncepce řešení ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Hoděmyšl je zčásti převzata z Generelu ÚSES Brdská vrchovina (bez jednoho biocentra a tří biokoridorů - z nich jeden nahrazen třemi interakčními prvky), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s doplněním o územně příslušné partie dalšího jednoho biocentra a jednoho navazujícího biokoridoru (návaznosti na řešení dle Generelu ÚSES Rožmitálsko)

ÚP Smolotely

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Pečice, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez interakčních prvků, s vymezením skladebných částí místního ÚSES (dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra namísto původního regionálního biokoridoru) a s doplněním jednoho nového lokálního biokoridoru

ÚP Solenice

- vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES se místy různě významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK;
- část koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Solenice, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků
- původ části vymezení místního ÚSES je neznámý

ÚPO Starosedlský Hrádek

- trasování a vymezení dílčích úseků regionálního biokoridoru 1610 se místy významně odchyluje od rámců pro vymezení regionálního biokoridoru RK1610 stanovených v ZÚR SČK (je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Březnice)
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je převzata z Lokálního ÚSES Březnice, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Suchdol

- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Suchdol, se změnou části trasy jednoho biokoridoru a se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a ostatních biokoridorů

ÚPO Svojšice

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán obce není dostupný)
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Pečice (bez jednoho biokoridoru), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Tochovice

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Místního ÚSES Tochovice, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez jednoho lokálního biokoridoru a bez interakčních prvků

ÚP Trhové Dušníky

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán není dostupný)
- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se z velké části významně odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK, a to i v koncepční rovině
- původ vymezení místní úrovně ÚSES neznámý (z Generelu ÚSES Pičín nepřevzato)

ÚP Třebsko

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, s různě významnými úpravami vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez jednoho biocentra, jednoho biokoridoru a interakčních prvků

ÚPO Tušovice

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán obce není dostupný)
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Lokálního ÚSES Březnicko (dle dat ÚAP bez jednoho biokoridoru), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridoru (v datech ÚAP zřejmě omylem označeného jako nadregionální biokoridor)

ÚPO Věšín

- odvozeno z dat ÚAP (vlastní územní plán obce není dostupný)
- vymezené skladebné části regionálního ÚSES (regionálního biocentrum a regionální biokoridor) nemají svůj ekvivalent v řešení ZÚR SČK – jsou v zásadě převzaté z Generelu ÚSES Rožmitál-jihozápad;
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Věšín je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitál-jihozápad, bez interakčních prvků
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Buková u Rožmitálu pod Třemšínem je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Nepomuk, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů, bez části jednoho biokoridoru a bez interakčních prvků

ÚP-N Věšín

- vymezení fragmentů regionálního biokoridoru RBK 258 je převzato ze ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES většinou převzata z ÚPO Věšín, s různě výraznými úpravami vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a navíc se dvěma biokoridory (jeden koncepčně převzatý z Generelu ÚSES Nepomuk, druhý zcela nový) a třemi interakčními prvky (jeden a část druhého koncepčně převzaté z Generelu ÚSES Rožmitál-jihozápad)

ÚP Višňová

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se místy významněji odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK
- původ vymezení místního ÚSES je neznámý (z Generelu ÚSES Dolní Hbity ani z Revizí ÚSES Příbramsko nepřevzato)

ÚP Volenice

- vymezení územně příslušných partií regionálního biocentra RC 854 je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK
- původ vymezení ÚSES v k. ú. Bubovice u Březnice neznámý (z Plánu ÚSES Březnice-jih nepřevzato)
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v k. ú. Pročevily a Volenice u Březnice je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitálsko, s výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů + některé části původního řešení Generelu ÚSES Rožmitálsko neakceptovány

ÚP Vrančice

- vymezení skladebných částí regionálního ÚSES se místy významněji odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK
- část koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků
- původ části vymezení místního ÚSES je neznámý

ÚP Vranovice

- vymezení dílčího úseku regionálního biokoridoru RBK 7 je koncepčně v souladu s řešením ZÚR SČK (regionální biokoridor RK 256), místy ale s výraznějším prostorovým přesahem mimo rámcové vymezení biokoridoru v ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES v územně příslušných partiích k. ú. Vranovice pod Třemšínem je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Brdská vrchovina (bez dvou neakceptovaných biokoridorů), s výraznými odchylkami v poloze a vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a s nově vymezenými interakčními prvky

ÚP Vševely

- koncepce řešení ÚSES v zásadě převzata z Generelu ÚSES Rožmitálsko (bez jednoho neakceptovaného biokoridoru), se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Vysoká

- koncepce řešení ÚSES převzata z Revize ÚSES Příbramsko II, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů

ÚP Zalužany

- koncepce řešení ÚSES oproti Generelu ÚSES Kozárovice II výrazně pozměněna (zejm. s ohledem na návaznosti na okolní území)

ÚPSÚ Zbenice

- vymezení ÚSES neobsahuje

ÚP-N Zbenice

- koncepce řešení místního ÚSES vychází z Revize ÚSES Příbramsko II, s různými koncepčními úpravami a zpřesněními vymezení

ÚP Zduchovice

- chybí vymezení nadregionálních biokoridorů dle ZÚR SČK
- koncepce řešení místní úrovně ÚSES je v zásadě převzata z Generelu ÚSES Dolní Hbity, se zpřesněním vymezení jednotlivých biocenter a biokoridorů a bez interakčních prvků

ZM1-N ÚP Zduchovice

- vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES je oproti ÚP Zduchovice různě výrazně upraveno – koncepčně je v souladu s řešením ZÚR SČK; vymezení nadregionálního biokoridoru NBK K60 - část II se místy významněji odchyluje od rámců stanovených v ZÚR SČK pro nadregionální biokoridor K60
- upraveno je oproti ÚP Zduchovice vymezení lokálního biokoridoru LBK 3

7.3. Vyhodnocení biogeografické reprezentativnosti vymezení biocenter v územně plánovací dokumentaci

7.3.1. Nadregionální biocentra

V řešeném území se nenachází žádné nadregionální biocentrum (NRBC).

7.3.2. Regionální biocentra

Zastoupená regionální biocentra

V řešeném území je vymezeno nebo do něho alespoň částí své plochy zasahuje dle Zásad územního rozvoje Středočeského kraje (ZÚR SČK) celkem 15 regionálních biocenter (RBC):

- RBC (RC) 844 Roviště – mírně přesahující do řešeného území v údolí Vltavy s vodní nádrží Slapy, vymezeno na území obce Kamýk nad Vltavou v ZÚR SČK a v ÚP Kamýk nad Vltavou;

- RBC (RC) 846 Dubenecká – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Dolní Hbity a Smolotely v ZÚR SČK a v ÚPD obou obcí;
- RBC (RC) 848 Tochovice – celé v řešeném území, vymezeno na území obce Tochovice v ZÚR SČK a v ÚP Tochovice;
- RBC (RC) 849 Kotalík – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Milín, Radětice a Vrančice v ZÚR SČK, v ÚPD zmíněných tří obcí a též v ÚP Pečice;
- RBC (RC) 850 Marhelovka – celé v řešeném území, vymezeno na území obce Višňová v ZÚR SČK a v ÚP Višňová;
- RBC (RC) 854 Špalková hora – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Hudčice a Volenice v ZÚR SČK a v ÚPD obou obcí;
- RBC (RC) 856 Na altánku – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Solenice a Zduchovice v ZÚR SČK a v ÚPD obou obcí;
- RBC (RC) 874 Kosov – celé v řešeném území, vymezeno na území obce Bohutín v ZÚR SČK a v ÚP Bohutín;
- RBC (RC) 875 U Pátého Hamru – celé v řešeném území, vymezeno na území obce Rožmitál pod Třemšínem v ZÚR SČK a v ÚP Rožmitál pod Třemšínem;
- RBC (RC) 876 Oslí – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Chrást a Rožmitál pod Třemšínem v ZÚR SČK a v ÚP Rožmitál pod Třemšínem;
- RBC (RC) 877 Počápelský rybník – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Březnice a Počaply v ZÚR SČK a v ÚP Počaply;
- RBC (RC) 892 Kamýk – celé v řešeném území, vymezeno na území obce Kamýk nad Vltavou v ZÚR SČK a v ÚP Kamýk nad Vltavou;
- RBC (RC) 1397 Trhové Dušníky – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Hluboš a Trhové Dušníky v ZÚR SČK a v ÚPD obou obcí;
- RBC (RC) 1423 Pod Plešivcem – celé v řešeném území, vymezeno na území obce Jince v ZÚR SČK a v ÚP Jince;
- RBC (RC) 513521 Mýto – celé v řešeném území, vymezeno na území obcí Lazsko a Lešetice v ZÚR SČK a v ÚP Lešetice.

Biogeografická reprezentativnost regionálních biocenter

RBC (RC) 844 Roviště

Ve vymezení v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor -3UP v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu).
- částečně reprezentativní pro typ biochor -3PP v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 846 Dubenecká

Ve vymezení v ÚPD příslušných obcí a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typy biochor -3UP a -4PP v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 848 Tochovice

Ve vymezení v ÚP Tochovice a v ZÚR SČK je:

- omezeně reprezentativní pro typ biochor -4RP v bioregionu 1.20 Slapském (zastoupeny některé z reprezentativních STG v nedostatečném plošném rozsahu – většinu rozlohy biocentra zaujímá plocha vodní nádrže, jejíž význam pro reprezentativnost biocentra je nulový).

RBC (RC) 849 Kotalík

Ve vymezení v ÚPD příslušných obcí a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4PP v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 850 Marhelovka

Ve vymezení v ÚP Višňová a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4PR v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor 4Do v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 854 Špalková hora

Ve vymezení v ÚPD příslušných obcí a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4PR v bioregionu 1.29 Blatenském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 856 Na altánku

Ve vymezení v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typy biochor -3UJ a -4VJ v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 874 Kosov

Ve vymezení v ÚP Bohutín a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4PM v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor 4Do v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 875 U Pátého Hamru

Ve vymezení v ÚP Rožmitál pod Třemšínem a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4Do v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor 4BM v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 876 Oslí

Ve vymezení v ÚP Rožmitál pod Třemšínem a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4BM v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor -4BR v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 877 Počápeleský rybník

Ve vymezení v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typy biochor -4BS a -4PS v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor -4RP v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 892 Kamýk

Ve vymezení v ÚP Kamýk nad Vltavou a v ZÚR SČK je:

- částečně reprezentativní pro typ biochor -3PP a -3UP v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu);

RBC (RC) 1397 Trhové Dušníky

Ve vymezení v ÚPD příslušných obcí a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 4Do v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor 4PM v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

Ve vymezení v ÚP Trhové Dušníky je nadto:

- reprezentativní pro typ biochor -4PQ v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 1423 Pod Plešivcem

Ve vymezení v ÚP Jince a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor 3SQ v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor 4ZT v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

RBC (RC) 513521 Mýto

Ve vymezení v ÚP Lešetice a v ZÚR SČK je:

- reprezentativní pro typ biochor -4BR v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu);
- částečně reprezentativní pro typ biochor 4BM v bioregionu 1.20 Slapském (škála reprezentativních STG zastoupena v nedostatečném plošném rozsahu).

7.3.3. Lokální biocentra

Zastoupená lokální biocentra

Dle platné územně plánovací dokumentace (ÚPD) obcí se v řešeném území alespoň částí své výměry nachází celkem 393 lokálních biocenter. V dalších relevantních podkladech (návrhy nových územních plánů, návrhy změn územních plánů, Revize ÚSES Příbramsko I a Revize ÚSES Příbramsko II) je vymezeno celkem 215 lokálních biocenter – z nich se celá řada v různé míře překrývá s biocentry vymezenými v platné ÚPD. Uvedené počty zahrnují i lokální biocentra vložena do nadregionálních či regionálních biokoridorů.

Biogeografická reprezentativnost lokálních biocenter

Vzhledem ke skutečnostem, že u většiny vymezených lokálních biocenter nejsou v dostupných podkladech uvedeny další relevantní zásadní charakteristiky (především stanovené cílové ekosystémy), lze biogeografickou reprezentativnost vymezených lokálních biocenter (LBC) hodnotit jen v obecné rovině.

Z lokalizace a způsobu vymezení jednotlivých LBC vyplývá, že řada z nich je nebo může být ve vztahu k příslušným STG dostatečně reprezentativní. Relativně běžně jsou však zastoupena také lokální biocentra, jejichž biogeografická reprezentativnost je malá. Vedle těch LBC, která lze interpretovat jako součást antropogenně podmíněného ÚSES (a tudíž bez vztahu k biogeografické

reprezentativnosti), jde především o biocentra s nedostatečnou výměrou či nevhodným tvarem (speciálně většina úzkých protáhlých biocenter), a též taková LBC, u nichž nejsou zastoupeny ekotopy odpovídající jedné agregaci vzájemně příbuzných STG na dostatečné souvislé ploše (tj. stanovištně příliš diferenciovaná LBC). Vymezení biogeograficky málo reprezentativních LBC samo o sobě není problémem (Metodika vymezování ÚSES jejich existenci při splnění dalších principů vymezování ÚSES připouští), je však zapotřebí, aby soustava biogeograficky reprezentativních LBC ve smyslu Metodiky vymezování ÚSES byla úplná.

7.4. Biogeografická reprezentativnost dle biogeografických jednotek

7.4.1. Obecné principy hodnocení reprezentativnosti

Základní pravidla pro vymezení reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní jsou uvedena v příslušných pasážích Metodiky vymezování ÚSES.

Reprezentativní nadregionální biocentra se vymezují především v nejtypičtějším (jádrových) územích bioregionů s charakteristickými znaky bioregionu. V cílové podobě zahrnují co nejúplnější škálu typických potenciálních přírodních ekosystémů i typických ekologicky cenných antropogenních biotopů daného bioregionu. Pro každý bioregion je potřebné vymezit minimálně jedno reprezentativní nadregionální biocentrum. V případě bioregionů s pestřejšími přírodními podmínkami může být potřebné vymezit i více reprezentativních NRBC (každé reprezentující jinou část bioregionu).

Reprezentativní regionální biocentrum pro určitý typ biochor je každé regionální biocentrum, které v rámci jednoho uceleného segmentu daného typu biochory zahrnuje v dostatečném rozsahu reprezentativní ekotopy – tj. takové ekotopy (kombinace STG), které umožňují zastoupení požadovaných potenciálních přírodních ekosystémů (jako cílových ekosystémů biocentra). Může přitom jít i o biocentrum vložené do nadregionálního biokoridoru. Obecně platí, že pro všechny typy biochor každého bioregionu musí být vymezeno alespoň jedno reprezentativní regionální biocentrum, případně v závislosti na pestrosti zastoupených ekotopů i více reprezentativních regionálních biocenter. Důležité je, aby v rámci vymezených reprezentativních regionálních biocenter byla zastoupena úplná škála reprezentativních STG a ekotopů přiřazených k jednotlivým typům biochor v publikaci Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha). Funkci reprezentativních regionálních biocenter přitom mohou plnit i odpovídající plošně souvislé části nadregionálních biocenter. Ve zcela výjimečných případech, jsou-li k danému typu biochory v daném bioregionu přiřazeny náhradní typy biochor a zároveň využití krajiny zásadně omezuje možnost umístění reprezentativního RBC, není třeba reprezentativní regionální biocentrum vymezovat.

Reprezentativní lokální (místní) biocentrum pro určitou STG v určitém typu biochory je každé lokální (místní) biocentrum, které v rámci jednoho uceleného segmentu STG zahrnuje v dostatečném rozsahu reprezentativní ekotopy – tj. takové ekotopy, které umožňují zastoupení požadovaných potenciálních přírodních ekosystémů (jako cílových ekosystémů). Může přitom jít i o biocentrum vložené do nadregionálního či regionálního biokoridoru. Obecně platí, že v rámci každého typu biochory v každém bioregionu musí být vymezeno alespoň jedno reprezentativní lokální (místní) biocentrum pro každou skupinu typů geobiocénů, která je v daném typu biochory v bioregionu zastoupena na celkové rozloze alespoň 6 ha a zároveň se podílí alespoň 2 % na rozloze všech segmentů příslušného typu biochory v bioregionu. Kromě toho je žádoucí vymezit reprezentativní lokální (místní) biocentra i pro ty skupiny typů geobiocénů, které jsou sice zastoupeny v menší míře, ale které jsou pro daný typ biochory reprezentativní – viz publikace Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha). Funkci reprezentativních lokálních (místních) biocenter mohou plnit i odpovídající plošně souvislé části nadregionálních či regionálních biocenter.

7.4.2. Reprezentativnost vymezení pro bioregiony

Bioregion 1.20 Slapský

Reprezentativní nadregionální biocentrum se nachází mimo řešené území.

Bioregion 1.29 Blatenský

Reprezentativní nadregionální biocentrum se nachází mimo řešené území.

Bioregion 1.41 Plánický

Reprezentativní nadregionální biocentrum se nachází mimo řešené území.

Bioregion 1.44 Brdský

Reprezentativní nadregionální biocentrum se nachází mimo řešené území.

7.4.3. Reprezentativnost vymezení pro typy biochor a STG

Bioregion 1.20 Slapský

Typ biochor -3BE

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích jednoho ze zastoupených segmentů typu biochor je vymezeno lokální biocentrum LBC Pod Chlumem a v Lipci (Revize ÚSES Příbramsko I), potenciálně reprezentativní pro STG 2 BD 3 a 3 BC-C (4)5a;
- s ohledem na nepatrné zastoupení typu biochor v řešeném území není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -3BM

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích většího ze zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 12 lokálních biocenter; další 3 lokální biocentra jsou vymezena v územně příslušných partiích obou zastoupených segmentů typu biochor v Revizi ÚSES Příbramsko I – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -3BP

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je v ÚP Kamýk nad Vltavou vymezeno lokální biocentrum BC 16, potenciálně reprezentativní pro STG 3 BC-C (4)5a a 3 BC-C(B-BD) 5b;

- s ohledem na velmi nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 3BR

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na relativně nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše obou segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 3Do

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- reprezentativní regionální biocentrum je vymezeno vně řešeného území RBC (RC) 837 Vrbsko dle ZÚR SČK);
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 12 lokálních biocenter; další 3 lokální biocentra jsou vymezena v územně příslušných partiích největšího ze zastoupených segmentů typu biochor v Revizi ÚSES Příbramsko I – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na méně než poloviční zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území zcela nezbytné (mírně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -3PP

- v jednom ze zastoupených segmentů typu biochor je vymezena část RBC (RC) 892 Kamýk (jeho přibližně severní polovina) – s ohledem na nedostatečnou výměru příslušné části biocentra (dle ÚP Kamýk nad Vltavou necelých 13 ha) nemůže jít o plně reprezentativní RBC pro tento typ biochory (může však suplovat funkci dvou až tří reprezentativních LBC); v ÚP Obory vymezené regionální biocentrum RBC 22-21-03/2 (které není v souladu s řešením ZÚR SČK) by funkci reprezentativního regionálního biocentra pro tento typ biochory plnit mohlo;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 8 lokálních biocenter – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -3UJ

- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je vymezena větší část RBC (RC) 856 Na altánku (dle ZÚR SČK) – jde o reprezentativní RBC pro tento typ biochory, ve kterém je na dostatečně velké ploše zastoupena škála alespoň některých reprezentativních STG a ekotopů;
- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno 7 lokálních biocenter – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro většinu významně zastoupených STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -3UP

- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor se nacházejí svými dílčími partiemi dvě regionální biocentra – většina RBC (RC) 846 Dubenecká a přibližně jižní polovina RBC (RC) 892 Kamýk – jde o reprezentativní RBC a částečně reprezentativní RBC, ve kterých jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny všechny reprezentativní STG a ekotopy, s výjimkou dostatečného zastoupení ekotopu hlubších tekoucích vod;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 26 lokálních biocenter – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro většinu významně zastoupených STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -3UQ

- dílčí část RBC (RC) 856 Na altánku zasahující dle ZÚR SČK a dle ÚP Solenice do zastoupeného segmentu typu biochor nemá dostatečnou výměru (dle ÚP Solenice cca 4 ha) a nemůže tak pro tento typ biochor plnit funkci reprezentativního RBC (může však suplovat funkci reprezentativního LBC pro STG 2 AB 3);
- v zastoupeném segmentu typu biochor jsou dle ÚP Solenice vymezena 2 lokální biocentra – LBC K60-1 a LBC K60-2 – u prvního jmenovaného jde o biocentrum reprezentativní s největší pravděpodobností pro STG 2 AB-B 1-2 a u druhého jmenovaného o biocentrum reprezentativní pro STG 2 B 3;
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -3VQ

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -3ZT

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor jsou v platné ÚPD obcí vymezena alespoň polovinou své plochy 3 lokální biocentra a v Revizi ÚSES Příbramsko I alespoň částí své plochy další 3 lokální biocentra – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na vysoké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů tohoto typu biochor v bioregionu je třeba prověřit možnost vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v rámci řešeného území.

Typ biochor -4BJ

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- částečně (ne zcela dostatečně) reprezentativní regionální biocentrum je vymezeno vně řešeného území (část RBC 832 Vlčava dle ZÚR Jihočeského kraje);
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů biochor jsou dle ÚPD obcí vymezena částí své plochy 3 lokální biocentra – LBC 17 (ÚP Počaply) a dvě biocentra bez konkrétního označení (ÚPO Svojsice) – ani jedno z biocenter není reprezentativní pro žádnou z příslušných STG (příslušné partie biocenter nemají dostatečnou výměru); další 3 celá lokální biocentra a

dílčí partie 3 dalších lokálních biocenter jsou vymezeny v územně příslušných partiích většího ze zastoupených segmentů typu biochor v Revizi ÚSES Příbramsko II a v návrzích ÚP Bukovany a ÚP Chraštica – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost jen pro některé významně zastoupené STG (4 AB 3, možná i 3 BD 3 a 4 BD 3);

- s ohledem na nadpoloviční zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu je třeba prověřit možnost vymezení dalšího reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v rámci řešeného území.

Typ biochor 4BM

- v největším ze segmentů typu biochory jsou situovány významnější dílčí partie tří regionálních biocenter – většina RBC (RC) 876 Osí (dle ZÚR SČK a ÚP Rožmitál pod Třemšínem), menší části RBC (RC) 875 U Pátého Hamru (dle ZÚR SČK a ÚP Rožmitál pod Třemšínem), RBC (RC) 513521 Mýto (dle ZÚR SČK a ÚP Lešetice) – jde o reprezentativní RBC a částečně reprezentativní RBC, ve kterých jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny všechny reprezentativní STG;
- nepatrná dílčí část RBC (RC) 874 Kosov nacházející se dle ZÚR SČK a ÚP Bohutín v největším ze segmentů typu biochor nemá dostatečnou výměru a nemůže tak pro tento typ biochor plnit funkci reprezentativního RBC;
- v segmentech typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 18 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -4BP

- v největším ze zastoupených segmentů typu biochor je vymezena východní část RBC (RC) 849 Kotalík – s ohledem na nedostatečnou výměru příslušné části biocentra (dle ÚPD obcí cca 15 ha) nemůže jít o plně reprezentativní RBC pro tento typ biochor (může však suplovat funkci dvou až tří reprezentativních LBC);
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 28 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na méně než poloviční zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území zcela nezbytné (mírně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4BQ

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- do územně příslušných partií zastoupeného segmentu typu biochor zasahuje dle ÚP Kozárovice svou menší částí lokální biocentrum BC 3-22 – příslušné partie biocentra nemají dostatečnou výměru, biocentrum tudíž není reprezentativní pro žádnou z příslušných STG;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše segmentu typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4BR

- v největším ze zastoupených segmentů typu biochory je vymezena většina RBC (RC) 513521 Mýto (dle ZÚR SČK a ÚP Lešetice) – jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;

- východní část RBC (RC) 876 Oslí nacházející se dle ZÚR SČK a ÚP Rožmitál pod Třemšínem v jednom ze segmentů typu biochory nemá dostatečnou výměru (dle ÚP Rožmitál pod Třemšínem necelé 4 ha) a nemůže tak pro tento typ biochor plnit funkci reprezentativního RBC;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 12 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro některé významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -4BS

- v největším ze zastoupených segmentů typu biochor se dle vymezení v ZÚR SČK nachází necelá severní polovina RBC (RC) 877 Počápeleský rybník – jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny všechny reprezentativní STG;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 10 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor 4Do

- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor jsou situovány významnější dílčí partie čtyř regionálních biocenter – většina RBC (RC) 875 U Pátého Hamru (dle ZÚR SČK a ÚP Rožmitál pod Třemšínem) a RBC (RC) 1397 Trhové Dušníky (dle ZÚR SČK), části RBC (RC) 874 Kosov (dle ZÚR SČK a ÚP Bohutín) a západní část RBC (RC) 850 Marhelovka (dle ZÚR SČK a ÚP Višňová) – jde o reprezentativní RBC a částečně reprezentativní RBC, ve kterých jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny všechny reprezentativní STG;
- východní část RBC (RC) 854 Špalková hora nacházející se dle ZÚR SČK a ÚPD obcí Hudčice a Volenice v jednom ze segmentů typu biochory nemá dostatečnou výměru (dle ÚPD obcí cca 2 ha) a nemůže tak pro tento typ biochor plnit funkci reprezentativního RBC;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je vymezena spousta lokálních biocenter (řádově desítky) s různou mírou reprezentativnosti – pravděpodobně jsou v nich dostatečně reprezentovány všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor 4PM

- v segmentech typu biochor jsou situovány významné dílčí partie dvou regionálních biocenter – většina RBC (RC) 874 Kosov (dle ZÚR SČK a ÚP Bohutín) a severovýchodní část RBC (RC) 1397 Trhové Dušníky (dle ZÚR SČK a ÚP Trhové Dušníky) – jde o reprezentativní RBC a částečně reprezentativní RBC, ve kterých jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny všechny reprezentativní STG;
- v segmentech typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezena spousta lokálních biocenter (řádově desítky) s různou mírou reprezentativnosti – pravděpodobně jsou v nich dostatečně reprezentovány všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor 4PO

- do územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor zasahují dvě regionální biocentra – severní část RBC (RC) 854 Špalková hora (dle ZÚR SČK a ÚPD obcí Hudčice a Volenice) a východní až jihovýchodní část RBC (RC) 875 U Pátého Hamru (dle ZÚR SČK a ÚP Rožmitál pod Třemšínem) – s ohledem na nedostatečnou výměru příslušných částí biocenter (dle ÚPD obcí vždy cca 3 ha) nemůže jít o reprezentativní RBC pro tento typ biochor;

- v jednom ze zastoupených segmentů typu biochor jsou dle ÚP Rožmitál pod Třemšínem vymezena 2 lokální biocentra - LBC 11 a LBC 8 – první jmenované je potenciálně reprezentativní s největší pravděpodobností pro STG 3 AB 3, druhé jmenované není (vzhledem k nedostatečné výměře) reprezentativní pro žádnou STG;
- s ohledem na nadpoloviční zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu je třeba prověřit možnost vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v rámci řešeného území.

Typ biochor 4PP

- v zastoupeném segmentu typu biochor je vymezena většina RBC (RC) 849 Kotalík (dle ZÚR SČK a ÚPD obcí Milín a Vrančice) – jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;
- v zastoupeném segmentu typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 23 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -4PP

- v největším ze zastoupených segmentů typu biochor se dle vymezení v ZÚR SČK a v ÚPD obcí Dolní Hbity a Smolotely nacházejí významné dílčí partie RBC (RC) 846 Dubenecká – jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 15 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -4PQ

- do jednoho ze zastoupených segmentů typu biochor zasahuje potenciálně regionální biocentrum RBC (RC) 1397 Trhové Dušníky - dle vymezení v ZÚR SČK zcela nepatrně, avšak dle vymezení v ÚP Trhové Dušníky významně; v případě vymezení v ÚP Trhové Dušníky jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou ovšem s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;
- v zastoupených segmentech typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno 5 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na relativně nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše obou segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4PR

- v jednom ze zastoupených segmentů typu biochor je vymezena většina RBC (RC) 850 Marhelovka (dle ZÚR SČK a ÚP Višňová) – jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 9 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;

- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -4PR

- v řešeném území není v zastoupeném segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4PS

- v jediném segmentu typu biochor (celý v řešeném území) se dle vymezení v ZÚR SČK nacházejí významné dílčí partie RBC (RC) 877 Počápeleský rybník – jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;
- v zastoupeném segmentu typu biochor se dle platné ÚPD obcí nacházejí 3 celá nebo téměř celá lokální biocentra s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- vhodné plochy pro další reprezentativní biocentra (lokální a případně i regionální) je třeba nalézt v rámci řešeného území.

Typ biochor -4RP

- ve větším ze zastoupených segmentů typu biochor se nacházejí celé RBC (RC) 848 Tochovice (dle vymezení v ZÚR SČK a v ÚP Tochovice) a dílčí část RBC (RC) 877 Počápeleský rybník (dle vymezení v ZÚR SČK a v ÚP Počaply) – ani jedno z těchto biocenter nemůže pro tento typ biochor plnit funkci reprezentativního RBC (biocentra zahrnují reprezentativní STG ve zcela nedostatečné míře);
- v segmentech typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezena spousta lokálních biocenter (řádově desítky) s různou mírou reprezentativnosti – pravděpodobně jsou v nich dostatečně reprezentovány všechny významně zastoupené STG;
- vhodnou plochu pro reprezentativní regionální biocentrum je třeba nalézt v rámci řešeného území.

Typ biochor -4UQ

- v řešeném území není v zastoupených segmentech typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- potenciálně částečně reprezentativní regionální biocentrum je vymezeno vně řešeného území (část RBC (RC) 843 Velký Hejk dle ZÚR SČK);
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 11 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na vysoké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu je třeba prověřit možnost vymezení dalšího reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v rámci řešeného území.

Typ biochor 4VJ

- v řešeném území není v zastoupeném segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v zastoupeném segmentu typu biochor se dle platné ÚPD obcí nacházejí 4 celá nebo téměř celá lokální biocentra s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;

- vhodné plochy pro reprezentativní regionální biocentrum a další reprezentativní lokální biocentra je třeba nalézt v rámci řešeného území.

Typ biochor -4VJ

- do menšího ze dvou zastoupených segmentů typu biochor zasahuje potenciálně regionální biocentrum RBC (RC) 856 Na altánku – dle vymezení v ZÚR SČK významně, avšak dle zpřesněného vymezení v ÚP Solenice a návrhu změny č. 1 ÚP Zduchovice jen okrajově; v případě vymezení v ZÚR SČK jde o reprezentativní RBC, ve kterém jsou ovšem s vysokou mírou pravděpodobnosti zastoupeny jen některé reprezentativní STG;
- další potenciálně reprezentativní regionální biocentrum je vymezeno vně řešeného území (RBC (RC) 1380 Hora dle ZÚR SČK);
- ve větším ze zastoupených segmentů typu biochor jsou v platné ÚPD obcí vymezena 3 celá nebo téměř celá lokální biocentra s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na méně než poloviční zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení dalších reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území zcela nezbytné (mírně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4VP

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor jsou dle ÚPD obcí vymezena 3 celá lokální biocentra – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost jen pro některé významně zastoupené STG (např. LBC2-22 v ÚP Kozárovice pro STG 3 AB 3);
- s ohledem na relativně nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše obou segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4VS

- severozápadní část RBC (RC) 856 Na altánku nacházející se dle ZÚR SČK a ÚP Solenice v menším ze dvou zastoupených segmentů typu biochor nemá dostatečnou výměru (cca 2 ha) a nemůže tak pro tento typ biochor plnit funkci reprezentativního RBC;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň část své plochy 9 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na méně než poloviční zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území zcela nezbytné (mírně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4ZT

- v řešeném území není v zastoupených segmentech typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- potenciálně reprezentativní regionální biocentrum je vymezeno vně řešeného území (část RBC (RC) 842 Radešínská dle ZÚR SČK);
- v zastoupených segmentech typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno 5 celých nebo téměř celých lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;

- s ohledem na relativně vysoké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu je třeba prověřit možnost vymezení dalšího reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v rámci řešeného území.

Bioregion 1.29 Blatenský

Typ biochor -4BP

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích jednoho ze zastoupených segmentů typu biochor je dle Generelu ÚSES Koupě vymezeno 1 lokální biocentrum (BC - 24), které však díky malé výměře (zahrnující i část vodní plochy) není reprezentativní;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4BS

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor jsou dle Generelu ÚSES Koupě vymezena 4 lokální biocentra (BC - 24), které však nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4Do

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor jsou dle ÚPD obcí vymezena 3 lokální biocentra – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4PP

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích jednoho ze zastoupených segmentů typu biochor jsou dle ÚP Hudčice vymezena 2 lokální biocentra (LBC 276-1 a LBC 276-2), obě patrně potenciálně reprezentativní pro STG 4 AB 3;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4PR

- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je vymezena převážná část RBC (RC) 854 Špalková hora (dle ZÚR SČK a ÚP Hudčice) – jde o reprezentativní RBC pro tento typ biochory, ve kterém je na dostatečně velké ploše zastoupena škála alespoň některých reprezentativních STG;

- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je dle ÚPD obcí vymezeno jen 1 lokální biocentrum (LBC 32 v ÚP Hvoždany), potenciálně reprezentativní pro STG 4 AB 3 nebo (3)4 AB (3)4;
- s ohledem na pozici jediného segmentu typu biochor v daném bioregionu převážně v řešeném území je třeba prověřit možnost vymezení dalších reprezentativních lokálních biocenter v rámci řešeného území.
- vymezení případných dalších reprezentativních regionálních biocenter není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor -4PS

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor -4BS

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na velmi nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Bioregion 1.41 Plánický

Typ biochor 4Do

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na nepatrné zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Bioregion 1.44 Brdský

Typ biochor 3Do

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor jsou dle ÚP Jince vymezena 2 lokální biocentra - jedno celé (LBC 11) a jedno z menší části (LBC 12) – biocentra nejsou díky malé výměře reprezentativní;
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 3SQ

- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je vymezena převážná část RBC (RC) 1423 Pod Plešivcem (dle ZÚR SČK a ÚP Jince) – jde o reprezentativní RBC pro tento typ biochory, ve kterém je na dostatečně velké ploše zastoupena škála alespoň některých reprezentativních STG;

- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je dle ÚP Jince vymezeno alespoň částí své plochy 11 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- vymezení případných dalších reprezentativních biocenter (regionálních a lokálních) není v rámci řešeného území nutné.

Typ biochor 3ST

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor jsou dle ÚPD obcí vymezena 2 lokální biocentra - jedno skoro celé (LBC 23 v ÚP Hluboš, nereprezentativní) a jedno přibližně z poloviny (LBC 13 v ÚP Jince, potenciálně reprezentativní pro STG 3 AB 3);
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4Do

- do jednoho z menších zastoupených segmentů typu biochor zasahuje dle ZÚR SČK a ÚPD obcí Hudčice a Volenice severní část RBC (RC) 854 Špalková hora – s ohledem na nedostatečnou výměru příslušných partií biocentra (dle ÚPD obcí cca 9 ha) nemůže jít o reprezentativní RBC pro tento typ biochor (biocentrum však může suplovat funkci jednoho až dvou reprezentativních LBC);
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 18 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4PO

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální ani lokální biocentrum;
- s ohledem na nepatrné zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4SM

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je dle ÚPD obcí vymezeno pouze 1 lokální biocentrum (biocentrum bez označení v ÚP Buková u Příbramě), které však pravděpodobně není reprezentativní pro žádnou z významně zastoupených STG;
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4SQ

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;

- v územně příslušných partiích zastoupeného segmentu typu biochor je dle ÚPD obcí vymezena pouze malá část 1 lokálního biocentra (LBC 10 v ÚP Jince, díky malé výměře příslušných partií nereprezentativní);
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativních regionálních a lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4ST

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 5 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně nezajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na relativně nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 4ZT

- do územně příslušných partií jednoho ze zastoupených segmentů typu biochor zasahuje dle ZÚR SČK a ÚP Jince svou severovýchodní částí RBC (RC) 1423 Pod Plešivcem – s ohledem na nedostatečnou výměru příslušných partií biocentra (cca 12 ha) nemůže jít o reprezentativní RBC pro tento typ biochor (biocentrum však může potenciálně suplovat funkci až tří reprezentativních LBC);
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 11 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 5Do

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je v platné ÚPD obcí vymezeno alespoň částí své plochy 9 lokálních biocenter s různou mírou reprezentativnosti – vymezená lokální biocentra pravděpodobně zajišťují dostatečnou potenciální reprezentativnost pro všechny významně zastoupené STG;
- s ohledem na nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a případných dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 5ST

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je dle ÚPD obcí vymezeno pouze 1 lokální biocentrum (LBC 16 v ÚP Rožmitál pod Třemšínem, potenciálně reprezentativní pro STG 5 A 4(6));
- s ohledem na nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního

regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 5VM

- v řešeném území není v zastoupeném segmentu typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v zastoupeném segmentu typu biochor se dle platné ÚPD obcí nachází 1 téměř celé lokální biocentrum (biocentrum 15 v ÚP Hvoždany, potenciálně reprezentativní pro STG 5 B 3);
- s ohledem na nízké zastoupení plochy segmentu typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (výrazně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 5ZJ

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je dle ÚPD obcí vymezeno pouze 1 lokální biocentrum (biocentrum bez označení v ÚPO Věšín, potenciálně reprezentativní pro STG 5 BC 3);
- s ohledem na nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

Typ biochor 5ZT

- v řešeném území není v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor vymezeno žádné regionální biocentrum;
- v územně příslušných partiích zastoupených segmentů typu biochor je dle ÚPD obcí vymezeno pouze 1 lokální biocentrum (LBC 17 v ÚP Rožmitál pod Třemšínem), potenciálně reprezentativní pro STG 5 A 3 či 5 AB 3;
- s ohledem na nízké zastoupení ploch segmentů typu biochor v řešeném území v poměru k celkové ploše všech segmentů typu biochor v bioregionu není vymezení reprezentativního regionálního biocentra a dalších reprezentativních lokálních biocenter v řešeném území nutné (podstatně větší prostor pro jejich vymezení je vně řešeného území).

7.4.4. Závěry hodnocení

Nadregionální biocentra

V řešeném území se nenachází žádné nadregionální biocentrum (NRBC).

Regionální biocentra

Reprezentativní regionální biocentra jsou v řešeném území vymezena pro:

- typ biochor -3UJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -3UP v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4BM v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4BR v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4BS v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4Do v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4PM v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4PP v bioregionu 1.20 Slapském;

- typ biochor -4PP v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4PQ v bioregionu 1.20 Slapském (pouze dle ÚP Trhové Dušínky, nikoliv dle ZÚR SČK);
- typ biochor 4PR v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4PS v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4VJ v bioregionu 1.20 Slapském (pouze dle ZÚR SČK, nikoliv dle ÚPD obcí);
- typ biochor 4PR v bioregionu 1.29 Blatenském;
- typ biochor 3SQ v bioregionu 1.44 Brdském.

Reprezentativnost je posuzována pouze orientačně ze vztahu vymezení jednotlivých biocenter ke zjistitelným abiotickým podmínkám prostředí (geologické podloží, charakter georeliéfu, hydrologická situace). Takové posouzení umožňuje s dostatečnou mírou přesnosti určit, která biocentra jsou reprezentativní (či alespoň potenciálně reprezentativní), tj., zda jsou reprezentativní STG zastoupena v dostatečném plošném rozsahu. Skutečnost, zda jsou v reprezentativních regionálních biocentrech zastoupeny všechny reprezentativní STG a ekotopy přiřazené k jednotlivým typům biochor v publikaci Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha), není bez podrobného zkoumání stanovištních podmínek (přesahujícího možnosti analytických prací v rámci Plánu ÚSES) v dostatečné míře ověřitelná.

Z významněji zastoupených typů biochor v rámci jednotlivých bioregionů nemají v řešeném území vymezena reprezentativní regionální biocentra:

- typ biochor 3Do v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -3ZT v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4BJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4BP v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4PO v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4RP v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4UQ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4VJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4VS v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4ZT v bioregionu 1.20 Slapském;

Pro některé z uvedených typů biochor jsou reprezentativní či potenciálně reprezentativní regionální biocentra vymezena vně řešeného území (dle ZÚR SČK, případně dle Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje). Konkrétně jde o:

- typ biochor 3Do v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4BJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4UQ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4ZT v bioregionu 1.20 Slapském.

Z provedené analýzy vyplývá pro návrhovou část Plánu ÚSES potřeba prověřit možnost vymezení reprezentativních regionálních biocenter v řešeném území zejména pro:

- typ biochor -3ZT v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4BJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4PO v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4RP v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor -4UQ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4VJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- typ biochor 4ZT v bioregionu 1.20 Slapském;

V případě ostatních zastoupených typů biochor bez reprezentativních regionálních biocenter v řešeném území jsou podmínky pro vymezení reprezentativních regionálních biocenter příhodnější mimo řešené území.

Lokální biocentra

Biogeografická reprezentativnost lokálních biocenter vymezených v řešeném území v ÚPD obcí a v dalších relevantních podkladech je posouzena v obecné rovině dle jejich umístění v segmentech jednotlivých typů biochor v rámci jednotlivých bioregionů.

Z relativně významněji zastoupených typů biochor je nedostatečné vymezení reprezentativních lokálních biocenter identifikováno v:

- segmentech typu biochor -3ZT v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentech typu biochor -4BJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentech typu biochor 4PO v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentech typu biochor 4PR v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentu typu biochor -4PS v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentech typu biochor -4UQ v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentu typu biochor 4VJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentech typu biochor -4VJ v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentech typu biochor -4ZT v bioregionu 1.20 Slapském;
- segmentu typu biochor 4PR v bioregionu 1.29 Blatenském.

V návrhové části Plánu ÚSES je třeba prověřit možnost doplnění soustavy reprezentativních lokálních biocenter v segmentech uvedených typů biochor v rámci řešeného území.

7.5. Shrnutí analýzy

Vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci má velmi variabilní podobu a je zatíženo řadou větších či menších chyb, nepřesností a nedostatků. K nejzávažnějším typům chyb, nepřesností a nedostatků patří:

- nedodržení hlavních přírodovědných principů pro vymezení ÚSES;
- nedodržení limitujících hodnot velikostních parametrů jednotlivých skladebných částí ÚSES;
- nedostatečné územní návaznosti řešení;
- nesoulad vymezení skladebných částí nadregionální a regionální úrovně ÚSES v ÚPD obcí s jejich vymezením v ZÚR SČK;
- nedostatečná odůvodnění řešení.

Nedodržení hlavních přírodovědných principů pro vymezení ÚSES (principu biogeografické reprezentativnosti a principu funkčních vazeb ekosystémů), nedodržení limitujících hodnot velikostních parametrů jednotlivých skladebných částí ÚSES a nedostatečné územní návaznosti řešení vedou obecně k vytváření neefektivního, příp. až zcela nefunkčního ÚSES.

Nutnost vazby vymezení skladebných částí nadregionální a regionální úrovně ÚSES v ÚPD obcí na jejich rámcové vymezení v ZÚR SČK vyplývá z legislativně dané závaznosti řešení obsaženého v ZÚR SČK pro řešení ÚPD obcí. Ta řešení v ÚPD obcí, která nejsou s řešením v ZÚR SČK v plném souladu, jsou tak fakticky právně neplatná. V dané souvislosti je třeba poukázat na přílišnou přesnost vymezení jednotlivých skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES v ZÚR SČK neodpovídající jejich účelu a měřítku jejich grafické části.

Nedostatečná odůvodnění řešení mají poměrně úzkou souvislost s problematikou nedodržování základních principů vymezení ÚSES. Nelze-li z odůvodnění ÚPD zjistit, na základě

jakých skutečností je vytvořena koncepce řešení ÚSES a o co se opírá příslušné vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES, pak je vypovídací hodnota takového řešení výrazně snížena (mj. jsou koncepce i konkrétní řešení snadněji napadnutelné).

Vzájemné porovnání vymezení ÚSES v ZÚR SČK, platné či aktuálně rozpracované ÚPD jednotlivých obcí a v dalších relevantních dokumentacích ÚSES obsahuje příloha této Průvodní zprávy " Analýza a návrh změn řešení ÚSES pro jednotlivé obce".

8. Revize a aktualizace – popis výsledného Plánu ÚSES, přehled provedených změn

8.1. Základní zásady koncepce

Základem koncepce řešení Plánu ÚSES je uplatnění následujících základních principů vymezování ÚSES obsažených v Metodice vymezování ÚSES:

- principu biogeografické reprezentativnosti;
- principu funkčních vazeb ekosystémů;
- principu přiměřených prostorových nároků;
- principu zohlednění aktuálního stavu krajiny;
- principu zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině;
- principu posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES;
- principu přiměřené konzervativnosti.

Princip biogeografické reprezentativnosti vychází z biogeografického a geobiocenologického členění krajiny a jeho uplatnění slouží obecně k vytvoření základního rámce pro vymezení soustavy reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní ÚSES. V řešeném území je tento princip důsledně uplatňován v těch biogeografických jednotkách, jejichž míra zastoupení v území umožňuje vymezení reprezentativních přírodních (lesních) biocenter, a v jejichž rámci jsou zároveň vhodné další podmínky pro vymezení takových biocenter (zejm. z pohledu aktuálních přírodních hodnot a obecně stavu krajiny a z pohledu funkční propojitelnosti s jinými stávajícími či potenciálními přírodními lesními biotopy v rámci shodných či podobných stanovištních podmínek).

Princip funkčních vazeb ekosystémů vychází rovněž z biogeografického a geobiocenologického členění krajiny a jeho uplatnění slouží obecně ke stanovení základních reprezentativních tras větví ÚSES všech hierarchických úrovní a zároveň s tím i k dílčímu zpřesnění (redukci, konkretizaci) základních rámců pro vymezení reprezentativních biocenter. Konkrétní uplatnění tohoto principu v řešeném území slouží především k vytvoření modálních tras biokoridorů a celých větví ÚSES (tj. tras vyhýbajících se co nejvíce přirozeným migračním bariérám).

Princip přiměřených prostorových nároků slouží obecně ke stanovení přiměřených hodnot velikostních parametrů biocenter a biokoridorů a celkové hustoty sítě ÚSES. Limitující hodnoty pro jednotlivé zastoupené typy biocenter a biokoridorů jsou uvedené v Metodice vymezování ÚSES. Přiměřenost hustoty sítě ÚSES souvisí s pestrostí zastoupení potenciálních přírodních ekosystémů a přítomností významných migračních tras. Za přiměřeně hustou je považována taková síť ÚSES, která zachovává proporcionalitu vůči ostatním zájmům využití území.

Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny vychází z nezbytnosti znalosti aktuálních způsobů využití krajiny, s přednostním zaměřením na identifikaci v ní se nacházejících ekologicky cenných biotopů, příp. i populací a druhů a umělých (antropogenních) bariér. Jeho uplatnění slouží zejména k výběru vhodných konkrétních segmentů krajiny pro začlenění do skladebných částí ÚSES (přednostní situování skladebných částí ÚSES do stávajících ekologicky cenných partií území nebo ladem ležících ploch, s využitím mapových podkladů, ortofoto snímků a vlastního terénního průzkumu, minimalizace zásahů do stávajících urbanizovaných území atd.). Uplatnění tohoto principu je zároveň hlavním důvodem pro zrušení těch původních tras biokoridorů a větví ÚSES, které jsou ve vztahu k aktuálnímu stavu krajiny sporné a u kterých přitom nejde o jediné možnosti reprezentativních řešení v daných biogeografických podmínkách.

Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině vychází z existence aktuálně známých limitů využití území a různých zájmů souvisejících s lidskou činností v krajině. Jeho uplatnění slouží k identifikaci nevhodných či problémových míst v krajině pro začlenění do skladebných částí ÚSES (v daném případě zejména aktuálně platných limitů využití území a rozvojových ploch a koridorů dle platné územně plánovací dokumentace a dle územně analytických podkladů).

Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES vychází ze síťové struktury ÚSES a z jeho definice jako vzájemně propojeného souboru přírodě blízkých ekosystémů. Jeho uplatnění slouží k zachování logiky vymezení a prostorových návazností ÚSES. Respektování tohoto principu zajišťuje, aby vymezení skladebných částí hierarchicky nižších úrovní ÚSES územně i funkčně navazovalo na vymezení skladebných částí hierarchicky vyšších úrovní ÚSES.

Uplatnění principu přiměřené konzervativnosti slouží především k minimalizaci zásahů do stávajících vyhovujících koncepčních řešení a k nim patřících vymezených skladebných částí ÚSES. V dané souvislosti je důležité provedení zevrubné analýzy řešení ÚSES v relevantních podkladech a prověření územních návazností přes hranice řešeného území (zejména s řešeními ÚSES v platné či aktuálně rozpracované ÚPD obcí v navazujících územích).

8.2. Nadregionální ÚSES

8.2.1. Celková koncepce

Řešení nadregionální úrovně ÚSES koncepčně vychází z řešení ÚSES v ZÚR SČK, obsahuje však řadu návrhů na jeho zpřesnění, úpravy, příp. doplnění.

V Plánu ÚSES je nadregionální úroveň ÚSES v řešeném území zastoupená územně příslušnými dílčími částmi čtyř nadregionálních biokoridorů (NRBK). Těmito nadregionálními biokoridory jsou:

- NRBK K 60MH – prochází pravobřežními svahy údolí Vltavy a některými navazujícími partiemi v nejvýchodnější části řešeného území (k. ú. Kamýk nad Vltavou);
- NRBK K 60T – prochází levobřežními svahy údolí Vltavy a některými navazujícími partiemi ve východní části řešeného území (k. ú. Velká nad Vltavou, Kamýk nad Vltavou, Zduchovice, Větrov u Solenic, Solenice, Dolní Líšnice, Zbenické Zlakovice);
- NRBK K 60V – vedený ve vazbě na hladiny vodních nádrží Slapy, Kamýk a Orlík východní částí řešeného území (k. ú. Velká nad Vltavou, Kamýk nad Vltavou, Zduchovice, Solenice, Dolní Líšnice, Zbenické Zlakovice);
- NRBK K 62MB – prochází severní částí řešeného území, napříč údolím Litavky (k. ú. Buková u Příbramě, Pičín, Hluboš, Čenkov u Příbramě).

Písmena MH, T, V a MB v kódech jednotlivých nadregionálních biokoridorů vyjadřují požadované typy cílových ekosystémů těchto biokoridorů: MH = mezofilní hájové ekosystémy, T = teplomilné doubravní ekosystémy, V = vodní ekosystémy, MB = mezofilní bučinné ekosystémy.

Nadregionální biokoridory jsou v Plánu ÚSES většinou vymezeny jako složené biokoridory sestávající z vložených biocenter (lokálních i regionálních) a dílčích úseků biokoridorů mezi biocentry. Výjimku tvoří NRBK K 60V, který je vymezený jako soustava jednodílných ploch v rozsahu standardních hladin vodních nádrží Orlík, Kamýk a Slapy, bez vložených biocenter.

Požadované cílové ekosystémy jsou jedním ze základních aspektů ovlivňujících polohu a vymezení dílčích skladebných částí složených nadregionálních biokoridorů. Z tohoto důvodu jsou pro vymezení dílčích skladebných částí NRBK K 60MH, K 60T a K 62MB primárně využita hydriky normální stanoviště, případně doplněná o stanoviště výsušná či mírně vlhká (tam, kde nejsou hydriky normální stanoviště spojitě k dispozici). Mokrým (silně podmáčeným) stanovištěm se vymezení dílčích skladebných částí uvedených NRBK obecně vyhýbá (s výjimkou nezbytných překročení údolních niv).

Rozmístění vložených lokálních biocenter v trasách jednotlivých NRBK je zároveň přizpůsobeno potřebě dodržení maximální přípustné délky dílčích úseků NRBK mezi biocentry (která v případě lesních nadregionálních biokoridorů činí 700 m).

Šířka dílčích úseků složených NRBK se pohybuje vesměs na úrovni minimální požadované šířky 40 m, se spíše ojedinělými místními rozšířeními tam, kde širší vymezení logicky váže na stávající situaci v území (např. na existenci širšího pásu lesní či ladní vegetace).

8.2.2. Přehled vymezených nadregionálních biokoridorů

K 60MH

V Plánu ÚSES sestává z:

- jednoho vloženého regionálního biocentra – RBC 844 Roviště;
- osmi vložených lokálních biocenter – K 60MH / LBC 01 Pod Hojšínem, K 60MH / LBC 02 Pod Šiberným, K 60MH / LBC 03 U Šiberného, K 60MH / LBC 04 Na lahvičkách, K 60MH / LBC 05 V Houštích, K 60MH / LBC 06 U Habrova, K 60MH / LBC 07 K Fořtovně, K 60MH / LBC 08 Ke Švastalově Lhotě;
- sedmi dílčích úseků NRBK mezi biocentry – K 60MH / NRBK 01, K 60MH / NRBK 02, K 60MH / NRBK 03, K 60MH / NRBK 04, K 60MH / NRBK 06, K 60MH / NRBK 07, K 60MH / NRBK 08.

K 60T

V Plánu ÚSES sestává ze:

- tří vložených regionálních biocenter – RBC 892 Kamýk, RBC 856 Na altánku a RBC SC01 Bukovice-Kramčice
- čtrnácti vložených lokálních biocenter – K 60T / LBC 01 Pod Barovcem, K 60T / LBC 02 K Vápenici, K 60T / LBC 03 U Brusného, K 60T / LBC 04 U Blatnice, K 60T / LBC 05 Pod Čelákovou, K 60T / LBC 06 Čeláková, K 60T / LBC 07 Nad Zduchovickým potokem, K 60T / LBC 08 Na Chlumci, K 60T / LBC 09 Vrškamýk, K 60T / LBC 10 Na Emiliance, K 60T / LBC 11 U Hupticha, K 60T / LBC 12 Nad Vamberovým Mlýnem, K 60T / LBC 13 U Pacova, K 60T / LBC 14 Zavadilka;
- sedmnácti dílčích úseků NRBK mezi biocentry – K 60T / NRBK 01, K 60T / NRBK 02, K 60T / NRBK 03, K 60T / NRBK 04, K 60T / NRBK 05, K 60T / NRBK 06, K 60T / NRBK 07, K 60T / NRBK 08, K 60T / NRBK 09, K 60T / NRBK 10, K 60T / NRBK 11, K 60T / NRBK 12, K 60T / NRBK 13, K 60T / NRBK 14, K 60T / NRBK 15, K 60T / NRBK 16, K 60T / NRBK 17.

K 60V

V Plánu ÚSES NRBK K 60V sestává ze:

- soustavy jednolitých ploch v rozsahu standardních hladin vodních nádrží Orlík, Kamýk a Slapy.

K 62MB

V Plánu ÚSES sestává z:

- jednoho vloženého regionálního biocentra – RBC 1396 Prameny Chumavy;
- šesti vložených lokálních biocenter – K 62MB / LBC 01 Malý vrch, K 62MB / LBC 02 Provazec, K 62MB / LBC 03 Holý vrch, K 62MB / LBC 04 V zabitém I, K 62MB / LBC 05 V zabitém II, K 62MB / LBC 06 Nad Bílou Hutí;
- sedmi dílčích úseků NRBK mezi biocentry – K 62MB / NRBK 01, K 62MB / NRBK 02, K 62MB / NRBK 03, K 62MB / NRBK 04, K 62MB / NRBK 05, K 62MB / NRBK 06, K 62MB / NRBK 07.

8.2.3. Přehled provedených změn ve vymezení nadregionálního ÚSES

- změny ve vymezení nadregionálního biokoridoru K 60V v prostoru vltavské kaskády (území obcí Bohostice, Kamýk nad Vltavou, Kozárovice, Solenice, Zduchovice) – vymezení nadregionálního biokoridoru K 60V v rozsahu standardních hladin vodních nádrží Orlík, Kamýk a Slapy – rozsah odpovídající metodické definici vodních nadregionálních biokoridorů
- úpravy a zpřesnění vymezení dílčích úseků nadregionálního biokoridoru K 60T a do něho vložených regionálních a lokálních biocenter od hráze vodní nádrže Orlík po východní okraj řešeného území (na území obcí Bohostice, Kamýk nad Vltavou, Solenice, Zduchovice) – zvýšení reprezentativnosti a vazba na vhodné podmínky
- výrazné úpravy vymezení (celkové zvětšení) regionálního biocentra RBC 856 Na altánku (vloženého do nadregionálního biokoridoru K 60T) oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí – vazba na aktuální rozsah ekologicky cenných partií lesních porostů a zvýšení reprezentativnosti
- výrazné úpravy vymezení (celkové zvětšení) regionálního biocentra RBC 892 Kamýk (vloženého do nadregionálního biokoridoru K 60T) oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí – vazba na aktuální rozsah lesních porostů a zajištění funkčně dostatečné výměry biocentra
- nové regionální biocentrum RBC SC01 Bukovice-Kramčice vložené do nadregionálního biokoridoru K 60T na území obcí Bohostice a Solenice – reprezentativní regionální biocentrum pro typy biochor -4VS a -4UQ v bioregionu 1.20 Slapském využívající stávající ekologicky cenné partie lesního komplexu
- úpravy a zpřesnění vymezení dílčích úseků nadregionálního biokoridoru K 60MH a do něho vložených lokálních biocenter na území obce Kamýk nad Vltavou – zvýšení reprezentativnosti a vazba na vhodné podmínky
- výrazné úpravy vymezení regionálního biocentra RBC 844 Roviště oproti ZÚR SČK i ÚP Kamýk n/V (zejm. vyjmutí plochy vodní nádrže Slapy) – jednoznačné funkční určení biocentra jako součásti nadregionálního biokoridoru s cílovými mezofilními hájovými ekosystémy (NRBK K 60MH) a vazba na aktuální rozsah lesních porostů v řešeném území
- úpravy a zpřesnění vymezení dílčích úseků nadregionálního biokoridoru K 62MB a do něho vložených lokálních biocenter a rozšíření vloženého regionálního biocentra RBC 1396 Prameny Chumavy na území obcí Buková u Příbramě, Čenkov, Hluboš a Pičín – zvýšení reprezentativnosti a vazba na vhodné podmínky (stanovištní podmínky a aktuální ekologickou hodnotu lesních porostů)

8.3. Regionální ÚSES

8.3.1. Celková koncepce

Řešení regionální úrovně ÚSES rovněž vychází z řešení ÚSES v ZÚR SČK, oproti nadregionální úrovni ÚSES ovšem s podstatně větším množstvím návrhů na jeho zpřesnění, úpravy a doplnění. Návrhy významnějších koncepčních změn vycházejí z výše popsané analýzy vymezení regionálního ÚSES v ZÚR SČK s cílem podstatně zvýšit míru reprezentativnosti vymezení regionálního ÚSES ve vztahu k trvalým biogeografickým podmínkám území, k aktuálnímu stavu krajiny a k dalším podmínkám ovlivňujícím zároveň funkčnost i reálnost vymezení ÚSES.

Součástí řešení regionální úrovně ÚSES v Plánu ÚSES ve výsledku je:

- vymezení 21 regionálních biocenter – RBC 844 Roviště, RBC 846 Dubenecká, RBC 848 Razov, RBC 849 Kotalík, RBC 850 Marhelovka, RBC 854 Špalková hora, RBC 856 Na altánku, RBC 874 Kosov, RBC 875 U Pátého Hamru, RBC 876 Oslí, RBC 877 Počápelský rybník, RBC 892 Kamýk, RBC 1396 Prameny Chumavy, RBC 1397 Trhové Dušníky, RBC 1423 Pod Plešivcem, RBC 513521 Mýto, RBC SC01 Bukovice-Kramčice, RBC SC02 Jince-Čenkov, RBC SC03 Chlum-Brumovec, RBC SC04 Skorotín, RBC SC05 Čičová-Babiny;

- vymezení 28 regionálních biokoridorů – RK 256, RK 257, RK 258, RK 259, RK 260, RK 262, RK 263, RK 276, RK 277, RK 281A, RK 281B, RK 282, RK 283, RK 284, RK 1176, RK 1178, RK 1179, RK 1182, RK 1209, RK 1507, RK 1610, RK 6014, RK SC01, RK SC02, RK SC03, RK SC04, RK SC05, RK SC06.

Z uvedených regionálních biocenter je jich pět vloženo do nadregionálních biokoridorů (RBC 844 Roviště, RBC 892 Kamýk, RBC 856 Na altánku, RBC SC01 Bukovice-Kramčice a RBC 1396 Prameny Chumavy). Tato biocentra jsou primárně součástí nadregionální úrovně ÚSES (viz kapitola 8.2.2).

Pět regionálních biocenter je fakticky zcela nových – RBC SC01 Bukovice-Kramčice, RBC SC02 Jince-Čenkov, RBC SC03 Chlum-Brumovec, RBC SC04 Skorotín, RBC SC05 Čičová-Babiny. V případě RBC 848 Razov jde o náhradu za původní biocentrum 848 Tochovice (přesun biocentra do nové polohy související s větší koncepční změnou v trasování příslušné větve regionálního ÚSES). Nově se v řešeném území nachází také RBC 1396 Prameny Chumavy – v tomto případě ovšem nejde o úplně nové biocentrum, nýbrž o navržené rozšíření plochy biocentra do řešeného území.

Vymezení ostatních regionálních biocenter se alespoň částečně překrývá s jejich vymezením v ZÚR SČK – jde tedy o biocentra koncepčně převzatá, nicméně ve všech případech s ohledem na analyzované podmínky v území s různě upraveným vymezením.

Charakter jednotlivých regionálních biocenter souvisí se všemi větvemi ÚSES, kterých je dané RBC součástí - tzn. nejen větví regionálního ÚSES, ale též případných větví nadregionální či místní úrovně ÚSES.

Z uvedených 28 regionálních biokoridorů je jich šest zcela nových – RK SC01, RK SC02, RK SC03, RK SC04, RK SC05, RK SC06. Nově se v řešeném území nachází také RK 262 – v tomto případě ovšem nejde o úplně nové biokoridor, nýbrž o navržené pokračování regionálního biokoridoru RK 262 z území Plzeňského kraje (návaznost na řešení ZÚR Plzeňského kraje) směrem do CHKO Brdy. Původní regionální biokoridor RK 281 je novým regionálním biocentrem RBC SC05 Čičová-Babiny nově rozdělený na dva regionální biokoridory – RK 281A a RK 281B. Část trasy regionálního biokoridoru RK 1209 je řešena variantně.

Regionální biokoridory jsou v Plánu ÚSES vždy vymezeny jako složené biokoridory sestávající z vložení lokálních biocenter a dílčích úseků biokoridorů mezi biocentra.

Poloha a vymezení dílčích skladebných částí regionálních biokoridorů odpovídají celkovému charakteru příslušného regionálního biokoridoru a celé větve regionálního ÚSES, jejíž je daný RBK součástí – tzn. že skladebné části hydrofilních regionálních biokoridorů jsou přednostně vymezeny na podmáčených stanovištích (zejm. v nivách vodních toků) a skladebné části mezofilních regionálních biokoridorů na hydricky normálních stanovištích.

Rozmístění vložených lokálních biocenter v trasách jednotlivých RBK je zároveň přizpůsobeno potřebě dodržení maximální přípustné délky dílčích úseků RBK mezi biocentra (která u převažujících lesních typů regionálních biokoridorů činí 700 m, u lučních typů 500 m a u mokřadních typů 1000 m).

Šířka dílčích úseků RBK se pohybuje nejčastěji na úrovni minimální požadované šířky 40 m (limitující minimální šířka RBK v případě cílových lesních a mokřadních společenstev), s místními rozšířeními tam, kde širší vymezení vázáno logicky váže na stávající situaci v území (např. na existenci soustavy stávajících přírodních nivních biotopů), a naopak zúženími tam, kde stávající podmínky v území vymezení širšího biokoridoru neumožňují (zejm. u biokoridorů vázaných na vodní toky v zastavěných územích sídel).

8.3.2. Přehled vymezených regionálních biocenter

RBC 844 Roviště

- vloženo do nadregionálního biokoridoru K 60MH

- do řešeného území zasahuje na jeho východním okraji svou menší částí (k. ú. Kamýk nad Vltavou)

RBC 846 Dubenecká

- situováno v lesním komplexu ve východní části řešeného území (k. ú. Káciň, Nepřejov, Smolotely)

RBC 848 Razov

- situováno v lesním celku v jižní části řešeného území (k. ú. Hořejany, Starosedlský Hrádek, Tušovice)

RBC 849 Kotalík

- situováno v lesním celku ve střední části řešeného území (k. ú. Milín, Mýšlovice, Rtišovice)

RBC 850 Marhelovka

- situováno v lesním komplexu v severovýchodní části řešeného území (k. ú. Višňová)

RBC 854 Špalková hora

- situováno v lesním komplexu v jižní části řešeného území (k. ú. Hudčice)

RBC 856 Na altánku

- vloženo do nadregionálního biokoridoru K 60T
- situováno v lesním celku ve východní části řešeného území (k. ú. Solenice, Větrov u Solenic, Zduchovice)

RBC 874 Kosov

- situováno v lesním celku v západní části řešeného území (k. ú. Bohutín, Láz, Vranovice pod Třemšínem, Vysoká u Příbramě)

RBC 875 U Pátého Hamru

- situováno v údolí Skalice v jihozápadní části řešeného území (k. ú. Rožmitál pod Třemšínem, Pňovice pod Třemšínem, Skuhrov pod Třemšínem)

RBC 876 Oslí

- situováno v údolí Skalice v jihozápadní části řešeného území (k. ú. Oslí, Pňovice pod Třemšínem, Přední Poříčí, Skuhrov pod Třemšínem)

RBC 877 Počápelský rybník

- situováno v údolí Skalice a přilehlém lesním celku v jižní části řešeného území (k. ú. Bor u Březnice, Březnice, Nestrašovice, Počaply u Březnice, Stražiště)

- lze doporučit změnu nevhodného názvu biocentra – např. na „Stražiště“

RBC 892 Kamýk

- vloženo do nadregionálního biokoridoru K 60T
- situováno v lesním celku ve východní části řešeného území (k. ú. Kamýk nad Vltavou, Zduchovice)

RBC 1396 Prameny Chumavy

- vloženo do nadregionálního biokoridoru K 62MB
- do řešeného území zasahuje na jeho severním okraji (k. ú. Buková u Příbramě, Pičín)
- lze doporučit změnu málo vhodného (zavádějícího) názvu biocentra – např. na „Kuchyňka“

RBC 1397 Trhové Dušníky

- situováno v údolí Litavky v severní části řešeného území (k. ú. Bratkovice, Hluboš, Kardavec, Trhové Dušníky)

RBC 1423 Pod Plešivcem

- situováno v lesním komplexu v severní části řešeného území (k. ú. Běřín, Jince, Rejkovice)

RBC 513521 Mýto

- situováno v lesním celku ve střední části řešeného území (k. ú. Lazsko, Lešetice)

RBC SC01 Bukovice-Kramčice

- vloženo do nadregionálního biokoridoru K 60T
- situováno v lesním komplexu ve východní části řešeného území (k. ú. Bohostice, Dolní Líšnice, Zbenické Zlákovice)

RBC SC02 Jince-Čenkov

- situováno v údolí Litavky v severní části řešeného území (k. ú. Čenkov u Příbramě, Jince)

RBC SC03 Chlum-Brumovec

- situováno v údolí Kotečického potoka a přilehlém lesním celku v severovýchodní části řešeného území (k. ú. Dlouhá Lhota u Dobříše, Kotečice)

RBC SC04 Skorotín

- situováno v lesním komplexu v severní části řešeného území (k. ú. Kardavec, Trhové Dušníky)

RBC SC05 Čičová-Babiny

- situováno v lesním komplexu ve střední části řešeného území (k. ú. Milín, Stěžov)

8.3.3. Přehled vymezených regionálních biokoridorů

RK 256

- v západní části řešeného území navazuje ze západní strany na RBC 874 Kosov a směřuje na území CHKO Brdy;
- v řešeném území jedno vložené lokální biocentrum – RK 256 / LBC 01 Nad jamkami
- v řešeném území dva dílčí úseky RBK – RK 256 / RBK 01, RK 256 / RBK 02

RK 257

- západní až střední částí řešeného území propojuje RBC 874 Kosov a RBC 513521 Mýto;
- sedm vložených lokálních biocenter – RK 257 / LBC 01 Leč, RK 257 / LBC 02 U Rusalky, RK 257 / LBC 03 V rybníce, RK 257 / LBC 04 K Moulisce, RK 257 / LBC 05 Vojna, RK 257 / LBC 06 K Žežicím, RK 257 / LBC 07 U vojenské haldy
- osm dílčích úseků RBK – RK 257 / RBK 01, RK 257 / RBK 02, RK 257 / RBK 03, RK 257 / RBK 04, RK 257 / RBK 05, RK 257 / RBK 06, RK 257 / RBK 07, RK 257 / RBK 08

RK 258

- v jihozápadní části řešeného území navazuje ze severozápadní strany na RBC 875 U Pátého Hamru a směřuje dnem údolí Skalice na území CHKO Brdy;
- v řešeném území pět vložených lokálních biocenter – RK 258 / LBC 03 Na velké, RK 258 / LBC 04 Za Obžerou, RK 258 / LBC 05 U Obžery, RK 258 / LBC 06 Starorožmitálské, RK 258 / LBC 07 Pod rožmitálským zámekem
- v řešeném území dva dílčí úseky RBK – RK 258 / RBK 01, RK 258 / RBK 02

RK 259

- v jihozápadní části řešeného území propojuje dnem údolí Skalice RBC 875 U Pátého Hamru a RBC 876 Oslí;
- jedno vložené lokální biocentrum – RK 259 / LBC 01 Skuhrovské
- dva dílčí úseky RBK – RK 259 / RBK 01, RK 259 / RBK 02

RK 260

- v jižní až jihozápadní části řešeného území propojuje dnem údolí Skalice RBC 877 Počápeľský rybník a RBC 876 Oslí;
- čtyři vložená lokální biocentra – RK 260 / LBC 01 Březnické podzámčí, RK 260 / LBC 02 Stockého, RK 260 / LBC 03 U Nového Mlýna, RK 260 / LBC 04 U Poříčí
- pět dílčích úseků RBK – RK 260 / RBK 01, RK 260 / RBK 02, RK 260 / RBK 03, RK 260 / RBK 04, RK 260 / RBK 05

RK 262

- ve vazbě na tok Lomnice prochází jihozápadní exklávou řešeného území;
- v řešeném území jedno vložené lokální biocentrum – RK 262 / LBC 03 Na horní Lomnici
- v řešeném území dva dílčí úseky RBK – RK 262 / RBK 03, RK 262 / RBK 04

RK 263

- v jihozápadní části řešeného území navazuje ze západní strany na RBC 854 Špalková hora a směřuje na území CHKO Brdy;
- v řešeném území sedm vložených lokálních biocenter – RK 263 / LBC 01 Na Dědku, RK 263 / LBC 05 Pod Altánem, RK 263 / LBC 06 Na chmelnici, RK 263 / LBC 07 Křevyšov, RK 263 / LBC 08 Pod Baťkovým vrchem, RK 263 / LBC 09 Leletická Stráž, RK 263 / LBC 10 Pod leletickou cestou
- v řešeném území sedm dílčích úseků RBK – RK 263 / RBK 05, RK 263 / RBK 06, RK 263 / RBK 07, RK 263 / RBK 08, RK 263 / RBK 09, RK 263 / RBK 10, RK 263 / RBK 11

RK 276

- v jihozápadní části řešeného území navazuje z jihovýchodní strany na RBC 854 Špalková hora a směřuje na území Jihočeského kraje;
- v řešeném území pět vložených lokálních biocenter – RK 276 / LBC 01 U Slavětína, RK 276 / LBC 02 Ke Slavětínu, RK 276 / LBC 03 Hudčické lomy, RK 276 / LBC 04 K Močítku, RK 276 / LBC 05 Ke Koupi
- v řešeném území pět dílčích úseků RBK – RK 276 / RBK 01, RK 276 / RBK 02, RK 276 / RBK 03, RK 276 / RBK 04, RK 276 / RBK 05

RK 277

- v návaznosti na řešené na území Jihočeského kraje prochází jižním okrajem řešeného území;
- v řešeném území dvě vložená lokální biocentra – RK 277 / LBC 01 Bělčický les, RK 277 / LBC 02 Slavkovice
- v řešeném území dva dílčí úseky RBK – RK 277 / RBK 01, RK 277 / RBK 02, RK 277 / RBK 03

RK 281A

- střední část řešeného území propojuje RBC 849 Kotalík a RBC SC05 Čičová-Babiny;
- pět vložených lokálních biocenter – RK 281A / LBC 01 Na Bolině, RK 281A / LBC 02 U Podradětického, RK 281A / LBC 03 Nad Vlčkem, RK 281A / LBC 04 U Buku, RK 281A / LBC 05 Pod Zebinami
- šest dílčích úseků RBK – RK 281A / RBK 01, RK 281A / RBK 02, RK 281A / RBK 03, RK 281A / RBK 04, RK 281A / RBK 05, RK 281A / RBK 06

RK 281B

- střední až severovýchodní část řešeného území propojuje RBC SC05 Čičová-Babiny a RBC 850 Marhelovka;
- tři vložená lokální biocentra – RK 281B / LBC 06 Jarolímčice, RK 281B / LBC 07 Jírovská, RK 281B / LBC 08 U Černého bláta
- čtyři dílčí úseky RBK – RK 281B / RBK 07, RK 281B / RBK 08, RK 281B / RBK 09, RK 281B / RBK 10

RK 282

- v severovýchodní části řešeného území navazuje ze severovýchodní strany na RBC 850 Marhelovka a směřuje do správního území ORP Dobříš;

- v řešeném území pět vložených lokálních biocenter – RK 282 / LBC 01 Velká skála, RK 282 / LBC 02 U Placké cesty, RK 282 / LBC 03 Vývratek, RK 282 / LBC 04 Kozí hřbety, RK 282 / LBC 05 Jezero
- v řešeném území šest dílčích úseků RBK – RK 281A / RBK 01, RK 281A / RBK 02, RK 281A / RBK 03, RK 281A / RBK 04, RK 281A / RBK 05, RK 281A / RBK 06

RK 283

- střední až východní částí řešeného území propojuje RBC 849 Kotalík a RBC 846 Dubenecká;
- osm vložených lokálních biocenter – RK 283 / LBC 01 U Kotalíka, RK 283 / LBC 02 Nad Parákovským, RK 283 / LBC 03 Za Selci, RK 283 / LBC 04 Smetanka, RK 283 / LBC 05 K Dalskabátům, RK 283 / LBC 06 Požáry, RK 283 / LBC 07 Pod Volavkou, RK 283 / LBC 08 V Jedličkách
- devět dílčích úseků RBK – RK 283 / RBK 01, RK 283 / RBK 02, RK 283 / RBK 03, RK 283 / RBK 04, RK 283 / RBK 05, RK 283 / RBK 06, RK 283 / RBK 07, RK 283 / RBK 08, RK 283 / RBK 09

RK 284

- východní částí řešeného území propojuje RBC 846 Dubenecká a RBC SC01 Bukovice-Kramčice;
- dvě vložená lokální biocentra – RK 284 / LBC 01 Hoříčko, RK 284 / LBC 02 Nad Kolčavou
- tři dílčí úseky RBK – RK 284 / RBK 01, RK 284 / RBK 02, RK 284 / RBK 03

RK 1176

- v severní části řešeného území navazuje ze severní strany na RBC 1423 Pod Plešivcem a směřuje do správního území ORP Hořovice;
- v řešeném území tři vložená lokální biocentra – RK 1176 / LBC 01 V Plešivci, RK 1176 / LBC 02 Čertova rokle, RK 1176 / LBC 03 Vokřínek
- v řešeném území tři dílčí úseky RBK – RK 1176 / RBK 01, RK 1176 / RBK 02, RK 1176 / RBK 03

RK 1178

- v severní části řešeného území navazuje z východní strany na RBC 1423 Pod Plešivcem a směřuje do správního území ORP Hořovice;
- v řešeném území čtyři vložená lokální biocentra – RK 1178 / LBC 01 K Běštínu, RK 1178 / LBC 03 Za Křižovatkami, RK 1178 / LBC 04 Pod Pískem, RK 1178 / LBC 05 Písek
- v řešeném území šest dílčích úseků RBK – RK 1178 / RBK 01, RK 1178 / RBK 02, RK 1178 / RBK 03, RK 1178 / RBK 04, RK 1178 / RBK 05, RK 1178 / RBK 06

RK 1179

- v severní části řešeného území navazuje ze západní strany na RBC 1423 Pod Plešivcem a směřuje na území CHKO Brdy;
- v řešeném území dvě vložená lokální biocentra – RK SC05 / LBC 02 U Chramostova Mlýna, RK 1179 / LBC 01 Nad Chramostovým Mlýnem
- v řešeném území dva dílčí úseky RBK – RK 1179 / RBK 01, RK 1179 / RBK 02

RK 1182

- v severní části řešeného území navazuje z jižní strany na RBC 1397 Trhové Dušníky a směřuje dny údolí Litavky a Obecnického potoka na území CHKO Brdy;
- v řešeném území čtyři vložená lokální biocentra – RK 1182 / LBC 01 U Cejnovny, RK 1182 / LBC 02 Obecnice-Lhota, RK 1182 / LBC 03 U Mikovcova Mlýna, RK 1182 / LBC 04 U Škrtilky
- v řešeném území tři dílčí úseky RBK – RK 1182 / RBK 02, RK 1182 / RBK 03, RK 1182 / RBK 04

RK 1209

- severní částí řešeného území propojuje NRBK K 62MB a RBC SC04 Skorotín;
- šest vložených lokálních biocenter (z toho tři s alternativní polohou) – RK 1209 / LBC 01A (alt. RK 1209 / LBC 01B Hořice), RK 1209 / LBC 02A Návesní (alt. RK 1209 / LBC 02B Jedlina), RK 1209 / LBC 03A Chlumské (alt. RK 1209 / LBC 03B U Flusárny), RK 1209 / LBC 04 U Chlumu, RK 1209 / LBC 05 U pěti cest, RK 1209 / LBC 06 Punčochářka
- sedm dílčích úseků RBK (z toho čtyři s alternativní trasou) – RK 1209 / RBK 01A (alt. RK 1209 / RBK 01B), RK 1209 / RBK 02A (alt. RK 1209 / RBK 02B), RK 1209 / RBK 03A (alt. RK 1209 / RBK 03B), RK 1209 / RBK 04A (alt. RK 1209 / RBK 04B), RK 1209 / RBK 05, RK 1209 / RBK 06, RK 1209 / RBK 07

RK 1507

- jižní až střední částí řešeného území propojuje RBC 848 Razov a RBK RK 6014;
- osm vložených lokálních biocenter – RK 1507 / LBC 01 Hrobice, RK 1507 / LBC 02 Hořejanská Homole, RK 1507 / LBC 03 U Královny, RK 1507 / LBC 04 V Sosninách, RK 1507 / LBC 05 Na borkách, RK 1507 / LBC 06 V Dubinách, RK 1507 / LBC 07 U Hory, RK 1507 / LBC 08 U Jana
- devět dílčích úseků RBK – RK 1507 / RBK 01, RK 1507 / RBK 02, RK 1507 / RBK 03, RK 1507 / RBK 04, RK 1507 / RBK 05, RK 1507 / RBK 06, RK 1507 / RBK 07, RK 1507 / RBK 08, RK 1507 / RBK 09

RK 1610

- jižní částí řešeného území propojuje RBC 877 Počápeleský rybník a RBC 848 Razov;
- čtyři vložená lokální biocentra – RK 1610 / LBC 01 U Holandra, RK 1610 / LBC 02 K Obsinám, RK 1610 / LBC 03 Nestrašovická Stráž, RK 1610 / LBC 04 Tušílkovo
- pět dílčích úseků RBK – RK 1610 / RBK 01, RK 1610 / RBK 02, RK 1610 / RBK 03, RK 1610 / RBK 04, RK 1610 / RBK 05

RK 6014

- střední částí řešeného území propojuje RBC 849 Kotalík a RBC 513521 Mýto;
- sedm vložených lokálních biocenter – RK 6014 / LBC 01 U listí, RK 6014 / LBC 02 Vraneč, RK 6014 / LBC 03 K Machačovu, RK 6014 / LBC 04 Za Sokolskou, RK 6014 / LBC 05 Hrudná, RK 6014 / LBC 06 Kozí vrch, RK 6014 / LBC 07 Podkozí
- osm dílčích úseků RBK – RK 6014 / RBK 01, RK 6014 / RBK 02, RK 6014 / RBK 03, RK 6014 / RBK 04, RK 6014 / RBK 05, RK 6014 / RBK 06, RK 6014 / RBK 07, RK 6014 / RBK 08

RK SC01

- severní částí řešeného území propojuje dnem údolí Litavky RBC 1397 Trhové Dušníky a RBC SC02 Jince-Čenkov;
- pět vložených lokálních biocenter – RK SC01 / LBC 01 Zapálka, RK SC01 / LBC 02 Paďousy, RK SC01 / LBC 03 Pod Krsovem, RK SC01 / LBC 04 U Medalova Mlýna, RK SC01 / LBC 05 Čenkovská niva
- šest dílčích úseků RBK – RK SC01 / RBK 01, RK SC01 / RBK 02, RK SC01 / RBK 03, RK SC01 / RBK 04, RK SC01 / RBK 05, RK SC01 / RBK 06

RK SC02

- jižní částí řešeného území propojuje RBC 877 Počápeleský rybník a RBK RK 276;
- osm vložených lokálních biocenter – RK SC02 / LBC 01 Rampaška, RK SC02 / LBC 02 Na Čihadle, RK SC02 / LBC 03 Počapelská hora, RK SC02 / LBC 04 K Drahenicím, RK SC02 / LBC 05 Nad Simínem, RK SC02 / LBC 06 Nad Drahenickým rybníkem, RK SC02 / LBC 07 Simínský Hradec, RK SC02 / LBC 08 Ve Stráži
- devět dílčích úseků RBK – RK SC02 / RBK 01, RK SC02 / RBK 02, RK SC02 / RBK 03, RK SC02 / RBK 04, RK SC02 / RBK 05, RK SC02 / RBK 06, RK SC02 / RBK 07, RK SC02 / RBK 08, RK SC02 / RBK 09

RK SC03

- v severovýchodní částí řešeného území navazuje z jihovýchodní strany na RBC SC03 Chlum-Brumovec a směřuje do správního území ORP Dobříš;
- v řešeném území dvě vložená lokální biocentra – RK SC03 / LBC 01 K Obořišti, RK SC03 / LBC 02 Háj Na vrších
- v řešeném území dva dílčí úseky RBK – RK SC03 / RBK 01, RK SC03 / RBK 02

RK SC04

- severní až střední částí řešeného území propojuje RBC SC04 Skorotín a RBC SC05 Čičová-Babiny;
- devět vložených lokálních biocenter – RK SC04 / LBC 01 Na Jezírkách, RK SC04 / LBC 02 U Antonína, RK SC04 / LBC 03 Pod vartou, RK SC04 / LBC 04 Pichce, RK SC04 / LBC 05 Beránka, RK SC04 / LBC 06 Prameny Kocáby, RK SC04 / LBC 07 Skleněný vrch, RK SC04 / LBC 08 Na Važínách, RK SC04 / LBC 09 Petrovská
- deset dílčích úseků RBK – RK SC04 / RBK 01, RK SC04 / RBK 02, RK SC04 / RBK 03, RK SC04 / RBK 04, RK SC04 / RBK 05, RK SC04 / RBK 06, RK SC04 / RBK 07, RK SC04 / RBK 08, RK SC04 / RBK 09, RK SC04 / RBK 10

RK SC05

- v severní části řešeného území navazuje ze severní strany na RBC SC02 Jince-Čenkov a směřuje dnem údolí Litavky do správního území ORP Hořovice;
- v řešeném území čtyři vložená lokální biocentra – RK SC05 / LBC 01 Pod Běřínem, RK SC05 / LBC 02 U Chramostova Mlýna, RK SC05 / LBC 03 Pod Hejdovem, RK SC05 / LBC 04 U Zeleného Mlýna
- v řešeném území pět dílčích úseků RBK – RK SC05 / RBK 01, RK SC05 / RBK 02, RK SC05 / RBK 03, RK SC05 / RBK 04, RK SC05 / RBK 05

RK SC06

- severní částí řešeného území propojuje RBC SC03 Chlum-Brumovec a RBK RK SC04;
- šest vložených lokálních biocenter – RK SC06 / LBC 01 Na směnách, RK SC06 / LBC 02 Katov, RK SC06 / LBC 03 Kosovec, RK SC06 / LBC 04 Pružina, RK SC06 / LBC 05 Voňavka, RK SC06 / LBC 06 U Budských
- sedm dílčích úseků RBK – RK SC06 / RBK 01, RK SC06 / RBK 02, RK SC06 / RBK 03, RK SC06 / RBK 04, RK SC06 / RBK 05, RK SC06 / RBK 06, RK SC06 / RBK 07

8.3.4. Přehled provedených změn ve vymezení regionálního ÚSES

Větve R ÚSES

- nové regionální biocentrum RBC SC02 Jince-Čenkov a nové regionální biokoridory RK SC01 a RK SC05 vázané na tok a údolní nivu Litavky – funkčně logické prodloužení hydrofilní větve regionálního ÚSES ve směru po toku Litavky
- nové regionální biocentrum RBC SC03 Chlum-Brumovec a nové regionální biokoridory RK SC03 a RK SC06 – reprezentativní regionální biocentrum pro typ biochor -3ZT v bioregionu 1.20 Slapském využívající stávající lesní celek a návrh jeho funkčního zapojení do systému
- přesun větve regionálního ÚSES sestávající z regionálního biocentra RBC 848 Tochovice a regionálních biokoridorů RK 1507 a RK 1610 ze dna údolí Hrádeckého potoka a navazujících partií území východním směrem za účelem podstatného zvýšení funkčnosti řešení (nově jednoznačně mezofilní větve R ÚSES) – viz též dále

Regionální biocentra

- výrazné úpravy vymezení regionálního biocentra RBC 844 Roviště oproti ZÚR SČK i ÚP Kamýk n/V (zejm. vyjmutí plochy vodní nádrže Slapy) – jednoznačné funkční určení biocentra jako součásti nadregionálního biokoridoru s cílovými mezofilními hájovými ekosystémy (NRBK K 60MH) a vazba na aktuální rozsah lesních porostů v řešeném území
- změny ve vymezení regionálního biocentra RBC 846 Dubenecká oproti ZÚR SČK a ÚPD obcí – vazba na aktuální rozsah lesního komplexu a ekologickou hodnotu lesních porostů (příp. i vlastnické poměry)
- nové regionální biocentrum RBC 848 Razov (namísto RBC 848 Tochovice) – reprezentativní regionální biocentrum pro typ biochor -4BP v bioregionu 1.20 Slapském; funkční součást částečně přesunutě větve regionálního ÚSES (nově jednoznačně mezofilní); vazba na stávající lesní celek
- výrazné změny vymezení regionálního biocentra RBC 849 Kotalík oproti ZÚR SČK, ÚPD obcí i Revizi ÚSES Příbramsko II – jednoznačnější reprezentativnost biocentra a vazba na aktuální rozsah lesního celku
- zvětšení RBC 850 Marhelovka – zvýšení reprezentativnosti, vazba na prostorové rozdělení a druhovou skladbu lesa
- zpřesnění vymezení regionálního biocentra RBC 854 Špalková hora – vazba na druhovou skladbu lesa a zastoupení přírodních biotopů
- výrazné úpravy vymezení (celkové zvětšení) regionálního biocentra RBC 856 Na altánku (vloženého do nadregionálního biokoridoru K 60T) oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí – vazba na aktuální rozsah ekologicky cenných partií lesních porostů a zvýšení reprezentativnosti
- celkový posun regionálního biocentra RBC 874 Kosov oproti ZÚR SČK (částečně dle Revize ÚSES Příbramsko II) daný vazbou na lesní komplex – redukce o zemědělsky využívané pozemky (zbytečné záборы ZPF) a rozšíření o vlhké až podmáčené partie lesního komplexu (zvýšení biogeografické reprezentativnosti biocentra)

- úpravy vymezení regionálního biocentra RBC 875 U Pátého Hamru – zohlednění reálné situace v území a zvýšení reprezentativnosti a funkčnosti řešení
- výrazné zvětšení RBC 876 Oslí oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí na úkor regionálních biokoridorů RK 259 a RK 260 – zvýšení reprezentativnosti biocentra s využitím soustavy ekologicky cenných nivních ekosystémů
- výrazné změny vymezení (celkové rozšíření) regionálního biocentra RBC 877 Počápeleský rybník oproti ZÚR SČK, zčásti na úkor regionálních biokoridorů RK 260 a RK 261 (s využitím ploch různých skladebných částí ÚSES dle ÚPD obcí) – zvýšení reprezentativnosti biocentra (biocentrum v křížení hydrofilních a mezofilních větví R ÚSES) s využitím soustavy ekologicky cenných nivních ekosystémů a navazujícího lesního celku; doporučena je změna názvu biocentra na „Stražiště“
- výrazné úpravy vymezení (celkové zvětšení) regionálního biocentra RBC 892 Kamýk (vloženého do nadregionálního biokoridoru K 60T) oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí – vazba na aktuální rozsah lesních porostů a zajištění funkčně dostatečné výměry biocentra
- rozšíření RBC 1396 Prameny Chumavy (Kuchyňka) vloženého do nadregionálního biokoridoru K 62MB oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí – zahrnutí stávajících ekologicky cenných lesních ekosystémů (Kuchyňka)
- zpřesnění (spíše rozšíření) regionálního biocentra RBC 1397 Trhové Dušníky oproti ZÚR SČK i ÚPD obcí – vazba na soustavu ekologicky cenných nivních mokřadních a svahových lad a podmáčených travních porostů
- výrazné úpravy vymezení regionálního biocentra RBC 1423 Pod Plešivcem oproti ZÚR SČK i ÚP Jince – vazba na členění lesa a aktuální ekologickou hodnotu lesních porostů
- výrazné zvětšení regionálního biocentra RBC 513521 Mýto oproti ZÚR SČK – zvýšení biogeografické reprezentativnosti řešení s využitím stávajících lesních porostů
- nové regionální biocentrum RBC SC01 Bukovice-Kramčice vložené do nadregionálního biokoridoru K 60T na území obcí Bohostice a Solenice – reprezentativní regionální biocentrum pro typ biochor -4VS a -4UQ v bioregionu 1.20 Slapském využívající stávající ekologicky cenné partie lesního komplexu
- oproti ZÚR SČK a ÚP Hluboš nové regionální biocentrum RBC SC04 Skorotín (v dílčích překryvech s původními „lesními“ částmi RBC 1397), koncepčně převzaté z řešení Revize ÚSES Příbramsko I (v ní označené jako RBC 1397 Trhové Dušníky) – reprezentativní regionální biocentrum pro typ biochor -4PQ v bioregionu 1.20 Slapském tvořící funkčně nezbytnou součást mezofilní větve regionálního ÚSES
- nové regionální biocentrum RBC SC05 Čičová-Babiny – reprezentativní regionální biocentrum pro typ biochor 4PP v bioregionu 1.20 Slapském tvořící funkčně nezbytnou součást mezofilních větví regionálního ÚSES; původní regionální biokoridor RK 281 rozděluje toto biocentrum na dva samostatné biokoridory RK 281A a RK 281B

Regionální biokoridory

- zpřesnění vymezení regionálního biokoridoru RK 256 oproti ZÚR SČK a ÚPD obcí a vložení nového lokálního biocentra do jeho trasy (RK 256 / LBC 01 Nad jamkami) – vazba na stanovištní podmínky a aktuální situaci v území a potřeba dodržení přípustných délek dílčích úseků biokoridoru
- změny v trasování regionálního biokoridoru RK 257 a v rozmístění do něho vložených lokálních biocenter – souvislost se změnou vymezení RBC 274 Kosov, vazba na aktuální stav využití, vhodné stanovištní podmínky, prostorové rozdělení a druhovou skladbu lesa, vlastnické poměry, stávající využití (přeložení mimo areál památníku Vojna) a nutnost zachování přípustné délky dílčích úseků biokoridoru
- zpřesnění vymezení dílčích skladebných částí regionálních biokoridorů RK 258, RK 259 a RK 260 – zohlednění reálné situace v území
- nevymezení žádné části regionálního biokoridoru RK 261 – důsledek rozšíření RBC 877 Počápeleský rybník

- vymezení územně příslušných partií regionálního biokoridoru RK 262 – návaznost na řešení ZÚR Plzeňského kraje a Plánu ÚSES CHKO Brdy
- různé posuny a zpřesnění trasy regionálního biokoridoru RK 263 oproti ZÚR SČK a ÚPD obcí – vazba na vhodné stanovištní podmínky z pohledu celkového funkčního charakteru biokoridoru a na aktuální situaci v území
- různě výrazné směrové úpravy trasy regionálních biokoridorů RK 276 a RK 277 oproti ZÚR SČK a ÚPD obcí spojené se změnami v poloze a vymezení vložených lokálních biocenter – zvýšení biogeografické reprezentativnosti a funkčnosti řešení (vazba na vhodné stanovištní podmínky a druhovou skladbu lesa), dodržení maximální přípustné délky dílčích úseků biokoridorů a návaznosti na Jihočeský kraj (ÚP Bělčice - SO ORP Blatná)
- různé změny v trasování regionálních biokoridorů RK 281A, RK 281B, RK 282 a RK 283 a v rozmístění a vymezení lokálních biocenter vložených do těchto biokoridorů (s různým využitím řešení Revize ÚSES Příbramsko II) – zvýšení reprezentativnosti (a tudíž i funkčnosti) řešení (důsledně mezofilní charakter biokoridorů) a vazba na vhodnější podmínky pro vymezení jednotlivých skladebných částí biokoridorů (mj. zohlednění terénních podmínek, prostorového rozdělení lesa a aktuální hodnoty lesních porostů)
- napojení regionálního biokoridoru RK 284 na nové regionální biocentrum RBC SC01 Bukovice-Kramčice a další různorodé úpravy vymezení jeho dílčích skladebných částí – zohlednění terénních podmínek, členění lesa, aktuální hodnoty lesních porostů
- zpřesnění vymezení regionálních biokoridorů RK 1176, RK 1178 a RK 1179 oproti ZÚR SČK a ÚPD obcí včetně úprav v rozmístění vložených lokálních biocenter – návaznosti na SO ORP Hořovice (ÚP Běštín, ÚP Hostomice a ÚP Lhotka) a vazba na stanovištní podmínky a aktuální ekologickou hodnotu lesních porostů
- zpřesnění vymezení dílčích skladebných částí regionálního biokoridoru RK 1182 včetně výrazných změn v polohách a velikostech vložených lokálních biocenter – zvýšení reprezentativnosti a zohlednění reálné situace v území
- různě výrazné směrové úpravy trasy regionálního biokoridoru RK 1209, částečně s alternativními možnostmi, spojené se změnami v poloze a vymezení vložených lokálních biocenter – vazba na vhodné stanovištní podmínky a aktuální ekologicky relativně hodnotnější segmenty krajiny vedoucí ke zvýšení biogeografické reprezentativnosti a funkčnosti řešení
- přesun trasy regionálního biokoridoru RK 1507 východním směrem, mimo podmáčené polohy – součást částečně přesunutě větve regionálního ÚSES (nově jednoznačně mezofilní), návaznost na nové regionální biocentrum RBC 848 Razov
- celková změna pojetí regionálního biokoridoru RK 1610 jako mezofilního lesního a z toho plynoucí přesun většiny jeho trasy východním směrem, mimo podmáčené polohy – součást částečně přesunutě větve regionálního ÚSES (nově jednoznačně mezofilní), návaznost na nové regionální biocentrum RBC 848 Razov
- vymezení regionálního biokoridoru RK 6014 a jeho dílčích skladebných částí v nové trase v návaznosti na východní okraj regionálního biocentra RBC 513521 Mýto (konceptně v zásadě převzato z Revize ÚSES Příbramsko II) z důvodu výrazně vyšší reprezentativnosti (a tudíž i funkčnosti) řešení oproti ZÚR SČK (důsledně mezofilní charakter biokoridoru)
- nový regionální biokoridor RK SC01 vázaný na tok a údolní nivu Litavky (náhradou za původní větev místního ÚSES) – funkčně logické prodloužení hydrofilní větve regionálního ÚSES ve směru po toku Litavky
- nový regionální biokoridor RK SC02 vázaný přednostně na nepodmáčená stanoviště – funkčně logické propojení mezofilních větví regionálního ÚSES
- oproti ZÚR SČK a ÚPD většiny dotčených obcí nový regionální biokoridor RK SC04, konceptně částečně vycházející z řešení Revize ÚSES Příbramsko I a ÚP Dubno (v nich biokoridor označený jako RK 1182) – funkčně logické propojení mezofilních větví regionálního ÚSES

Ostatní

- zrušení regionálního biocentra RC 5 a regionálního biokoridoru RK 6 dle ÚP Hvoždany – neodpovídají řešení v ZÚR SČK a nenavazují na řešení v přílehlých partiích Jihočeského a Plzeňského kraje
- zrušení skladebných částí regionálního ÚSES dle ÚP Obory, s jejich dílčím nahrazením jinak vymezenými skladebnými částmi místního ÚSES – nesoulad původního řešení se ZÚR SČK

8.4. Místní ÚSES

8.4.1. Celková koncepce

Řešení místní (lokální) úrovně ÚSES vychází v různé míře z řešení obsažených v ÚPD jednotlivých obcí a v Revizích ÚSES Příbramsko I a II z let 2008 a 2009. Vzhledem ke kolísavé míře vzájemné provázanosti podkladových řešení místního ÚSES, vzhledem k jejich různorodé reprezentativnosti a vzhledem k různým úpravám ve vymezení skladebných částí nadregionální a regionální úrovně ÚSES však bylo nutno koncepci řešení místní úrovně poněkud přepracovat, a to za použití jednotně stanovených pravidel. Podstatnými faktory ovlivňujícími inovovanou koncepci řešení jsou v souladu s výše popsány základními principy vymezení ÚSES především:

- potřeba provázanosti řešení s nadregionální a regionální úrovní ÚSES;
- uplatnění principu tvorby ucelených větví ÚSES;
- zohlednění aktuálního stavu a limitů využití území;
- zohlednění jiných územně plánovacích záměrů na využití území
- metodickými nástroji stanovené limitující prostorové a funkční parametry pro jednotlivé typy skladebných částí místního ÚSES;
- vlastnické vztahy k pozemkům.

V řešeném území jsou rozlišovány tři základní typy větví místního ÚSES:

- hydrofilní větve ÚSES – větve procházející výhradně či alespoň přednostně podmáčenými až vlhkými (mokrymi až zamokřenými) stanovišti, většinou v přímé vazbě na vodní toky, čemuž odpovídá i vymezení jejich dílčích skladebných částí;
- mezofilní větve ÚSES – větve procházející výhradně či alespoň přednostně hydricky normálními stanovišti (tj. stanovišti významněji neovlivňovanými podzemní vodou), čemuž odpovídá i vymezení jejich dílčích skladebných částí;
- smíšené (kombinované) větve ÚSES – větve málo vyhraněného charakteru, procházející hydricky různorodými stanovišti, čemuž odpovídá i vymezení jejich dílčích skladebných částí.

Mimo tyto typy větví jsou navíc vymezena dvě unikátní izolovaná lokální biocentra:

- LBC KS01 Na horách – vymezeno ve vazbě na plochy PP Na horách a EVL CZ0210044 Na horách u Křešína (k. ú. Křešín);
- LBC BK02 Pastvina u Bukovan – vymezeno ve vazbě na stejnojmenný registrovaný VKP (k. ú. Bukovany u Kozárovic)

Jelikož se dosavadní vymezení místního ÚSES v četných partiích území přednostně soustředilo na vodní toky (a to často toky velmi krátké, se zanedbatelným biogeografickým významem) a naopak jen málo byly zastoupeny skladebné části (zejm. biokoridory) mezofilního charakteru, řešení Plánu ÚSES se přednostně zaměřuje na alespoň částečnou nápravu tohoto nepoměru (zejm. přidáním některých nových mezofilních větví ÚSES a zrušením některých méně reprezentativních hydrofilních větví ÚSES).

8.4.2. Popis větví místního ÚSES

Hydrofilní větve místního ÚSES

Větev „Hluboško-sychrovská“

- na styku údolí Litavky a Hlubošského potoka severozápadně od Hluboše navazuje na lokální biocentrum RK SC01 / LBC 04 U Medalova Mlýna vložené do regionálního biokoridoru RK SC01
- vedena ve vazbě na Hlubošský potok a Sychrovský potok a přes mezilehlé rozvodí
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK HS01, LBK PI08, LBK BP07, LBK BP06, LBC HS01 Černé bláto, LBC PI06 Na Sychrovském, LBC BP03 U Malé Bukové, LBC BP06 Draha a LBC BP05 Vackův rybník
- větev rovněž prochází prostorem lokálního biocentra RK 1209 / LBC 03B U Flusárny vloženého do variantní trasy regionálního biokoridoru RK 1209 – v prostoru tohoto biocentra jde funkčně o pokračování lokálního biokoridoru LBK HS01
- koncepčně převážně převzato z ÚPD obcí, s úpravami a doplněními
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Rosovice (ORP Dobříš) – v ÚP Rosovice jako LBK 9-0

Větev „Hluboško-kotenčická“

- na styku údolí Litavky a bezejmenného potoka jihozápadně od Hluboše navazuje na lokální biocentrum RK SC01 / LBC 01 Zapálka vložené do regionálního biokoridoru RK SC01 a v údolí Kotenčického potoka z východní strany Kotenčic navazuje na regionální biocentrum RBC SC03 Chlum-Brumovec
- vedena ve vazbě na převážně bezejmenné potoky a přes mezilehlé rozvodí
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK HS02, LBK PI04, LBK PI03, LBK KT01, RK 1209 / LBC 05 U pěti cest, LBC PI03 K Žirovům a LBC PI02 Ke Kotenčicím
- koncepčně převážně převzato z ÚPD obcí, s úpravami a doplněními

Větev „Drahlínský potok“

- na styku údolí Litavky a Drahlínského potoka jižně od Bratkovic navazuje na regionální biocentrum RBC 1397 Trhové Dušníky
- vedena ve vazbě na Drahlínský potok
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK BC01, LBK SA02, LBK DN01, LBC LP04 Na Drahlínském, LBC DN01 Drahlínském a LBC DN02 U Malého Drahlína
- koncepčně převzato z ÚPD obcí

Větev „Dušnicko-pičínská“

- v údolí Litavky severně od Trhových Dušníků navazuje na regionální biocentrum RBC 1397 Trhové Dušníky a jihovýchodně od Pičina navazuje na lokální biocentrum LBC PI02 Ke Kotenčicím
- vedena ve vazbě na převážně bezejmenné potoky a přes mezilehlé rozvodí
- sestává z pěti lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK TD05, LBK TD06, LBK TD07, LBK PI06, LBK PI05, LBC TD02 Na Spáleném, LBC PI05 U Žirov, LBC PI04 V kněžském
- větev rovněž prochází jižním okrajem regionálního biocentra RBC SC04 Skorotín – v prostoru tohoto biocentra jde funkčně o pokračování lokálního biokoridoru LBK TD05 a jeho propojení s lokálním biokoridorem LBK TD06
- koncepčně částečně převzato z ÚPD obcí a částečně nová větev

Větev „Drásovsko-občovská“

- v údolí bezejmenného potoka západně od Skalky navazuje lokální biocentrum LBC DV02 Štičí a v údolí Kocáby severovýchodně od Dubna na lokální biokoridor LBK DO01
- vedena ve vazbě na bezejmenné potoky a přes mezilehlé rozvodí
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK DV04, LBK OV01, LBK OV02, LBC OV01 Pod Občovem a LBC OV02 Pod Laudátem

- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí

Větev „Kocába“

- v lesním celku jihozápadně od Dubna a východně od Příbrami navazuje na lokální biocentrum RK SC04 / LBC 06 Prameny Kocáby vložené do regionálního biokoridoru RK SC04
- vedena ve vazbě tok Kocáby
- v řešeném území sestává z osmi lokálních biokoridorů a sedmi lokálních biocenter – LBK DO02, LBK DO01, LBK DC02, LBK DC01, LBK DV03, LBK DV02, LBK DV01, LBK VI01, LBC DO02 Dubenská Kocába, LBC DO01 Na zabitém, LBC DC01 Pod Dubencem, LBC DC02 V Laudátě, LBC DV02 Štičí, LBC DV01 Pod Skalkou a LBC VI01 Pod Homolkou
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí
- pokračování vně řešeného území v k. ú. Ouběnice u Dobříše (ORP Dobříš) není známé (obec Ouběnice nemá platnou ÚPD)

Větev „Drásovský potok“

- při hrázi vodní nádrže Drásov jihozápadně od Drásova navazuje na lokální biocentrum LBC DC02 V Laudátě a v lesním komplexu jižně od Drásova navazuje na regionální biocentrum RBC 850 Marhelovka
- vedena ve vazbě Drásovský potoka a břehy vodní nádrže Drásov
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK VI03
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí

Větev „Příbramsko-líšnická“

- na styku údolí Litavky a Příbramského potoka u jihozápadního okraje Trhových Dušníků navazuje na regionální biokoridor RK 1182 a v údolí Líšnického potoka východně od Milína navazuje na lokální biocentrum RK 283 / LBC 01 U Kotalíka vložené do regionálního biokoridoru RK 283
- vedena ve vazbě Příbramský potok a Líšnický potok a přes mezilehlé rozvodí
- sestává z osmi lokálních biokoridorů a sedmi lokálních biocenter – LBK TD01, LBK PB01, LBK BD01, LBK BD02, LBK KY04, LBK MI02, LBK MI01, LBK RA04, LBC PB01 Pod Čertovým pahorkem, LBC PB02 U Fialáku, LBC BD01 Brodské louky, LBC BD02 Pod Brodskou haldou, LBC KY01 Konětopské, LBC MI02 Na Jankováku, LBC MI01 Pod Vlčkem
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí
- poznámka: délka LBK PB01 výrazně překračuje přípustnou délku stanovenou v Metodice vymezování ÚSES pro lokální biokoridory – dodržení přípustné délky v tomto případě není reálně možné (dlouhý průchod zastavěným územím Příbrami bez dostatečných disponibilních ploch pro případné biocentrum)

Větev „Litavka“

- na styku údolí Litavky a Osečnického potoka u Lhoty u Příbramě (u Kovohutí) navazuje na regionální biokoridor RK 1182
- vedena ve vazbě tok Litavky
- v řešeném území sestává z šesti lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK PB02, LBK LC01, LBK VP01, LBK BN03, LBK LZ01, LBK LZ02, LBC PB03 Pod Ferdinandem, LBC LC01 Park Litavka, LBC BN02 U Achače, LBC BN03 Mělniště, LBC LZ01 Pod Žernovákem
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí

Větev „Kozičínský mokřad“

- lokální biocentrum LBC KZ01 Kozičínský mokřad jižně od Lazce, bezprostředně sousedící s lokálním biocentrem LBC LC01 Parko Litavka
- nové biocentrum namísto části původního biokoridoru dle ÚP Příbram
- poznámka: fakticky jde o drobnou „odbočku“ či „přílepek“ větve Litavka

Větev „Bohutínsko-lazská“

- v údolí Litavky východně mezi Bohutínem a Lázem navazuje na lokální biocentrum LBC BN03 Mělniště a na regionální biocentrum RBC 874 Kosov
- vedena ve vazbě na bezejmenný přítok Litavky
- sestává z jednoho krátkého lokálního biokoridoru – LBK BN04
- koncepčně převzato z ÚP Bohutín

Větev „Mlýnský potok I“

- na styku údolí Litavky a Mlýnského potoka mezi Vysokou Pecí a Březovými Horami navazuje na lokální biocentrum LBC LC01 Park Litavka a v prameništi Mlýnského potoka mezi Tisovou a Narysovem navazuje na lokální biocentrum RK 257 / LBC 03 V rybníce vložené do regionálního biokoridoru RK 257
- vedena ve vazbě Mlýnský potok (pravostranný přítok Litavky)
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK LC02, LBK TI01, LBK TI02, LBC VP01 Na Vokačovském a LBC TI01 Pod Výfukem
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí

Větev „Jerusalemký potok“

- na styku údolí Příbramského a Jerusalemského potoka na okraji Brodu u Příbramě navazuje na lokální biokoridor LBK BD01 a na okraji lesního komplexu východně od Jesenice navazuje na regionální biocentrum RBC SC05 Číčová-Babiny
- vedena ve vazbě Jerusalemký potok a navazující rozvodní partie
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK BD03, LBK JM01, LBK JM02, LBC JM01 Pod Jerusalemem a LBC JM02 U Jesenice
- koncepčně v zásadě převzato z ÚP Příbram

Větev „Stěžovský potok“

- v údolí Stěžovského potoka východně od Buku navazuje na lokální biocentrum RK 281A / LBC 05 Pod Zebinami vložené do regionálního biokoridoru RK 281A a na styku údolí Líšnického a Stěžovského potoka v Draze navazuje na lokální biokoridor LBK SM06
- vedena ve vazbě Stěžovský potok
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a čtyř lokálních biocenter – LBK ST02, LBK ST01, LBK SM08, LBK SM07, LBC RA02 Pod Palivem, LBC ST01 Podstěžovské, LBC SM06 Plaňanka a RK 283 / LBC 07 Pod Volavkou
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí

Větev „Vápenický potok“

- v lesním komplexu severozápadně od Stěžova navazuje na regionální biocentrum RBC SC05 Číčová-Babiny a v údolí Vltavy ve Velké Nad Vltavou navazuje na nadregionální biokoridor K 60V
- vedena ve vazbě Vápenický potok
- sestává z devíti lokálních biokoridorů a osmi lokálních biocenter – LBK ST04, LBK KC02, LBK KC01, LBK HH01, LBK DH01, LBK LU01, LBK OY05, LBK VV02, LBK VV01, LBC ST03 Velká Váchovska, LBC KC02 Pod Zalabou, LBC KC01 Podkácíní, LBC HH02 U Brodců, LBC DH01 Dolnohbitské, LBC LU01 Luhy, LBC OY03 Vápenické a LBC VV01 Pod Vápenicí
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s doplněním návaznosti na NRBK K 60V

Větev „Líšnický potok“

- na styku údolí Vltavy a Líšnického potoka u Solenic navazuje na nadregionální biokoridor K 60V a v údolí Líšnického potoka východně od Milína navazuje na lokální biocentrum RK 283 / LBC 01 U Kotalíka vložené do regionálního biokoridoru RK 283
- vedena ve vazbě Líšnický potok
- sestává z osmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK DL01, LBK NP01, LBK SM05, LBK SM06, LBK PK 01, LBK PK02, LBK RT01, LBK RT02, LBC DL01 Líšnické údolí,

LBC SM04 U Maříků, LBC SM05 V Parníce, LBC PK01 U Štáfů, LBC PK02 Záluží a LBC RT01 Zálesní

- větev rovněž prochází prostorem regionálního biocentra RBC 846 Dubenecká
- koncepčně převážně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s doplněním chybějícího článku v prostoru Horní Líšnice

Větev „Bohostický potok“

- v lesním komplexu mezi Bohosticemi a Dolní Líšnicí navazuje na regionální biocentrum RBC SC01 Bukovice-Kramčice
- vedena ve vazbě Bohostický potok
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK BO03, LBK CE02, LBC BO02 U Bohostic a LBC CE02 Ve stavadlích
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s úpravami
- poznámka: jde o relativně vzácnější typ tzv. „slepé“ větve ÚSES – LBC CE02 Ve stavadlích je koncovým biocentrem této větve, bez dalších návazností; od zvažovaného pokračování větve přes zastavěné území Pečic a dále přes rozvodí ke Zbenickému potoku bylo z vícero důvodů (rozvojové plochy v ÚP Pečice, malý biogeografický význam aj.) upuštěno

Větev „Podhrobsko-pazderenská“

- na styku údolí Líšnického a Podhrobského potoka u Luhů navazuje na lokální biocentrum LBC PK02 Záluží
- vedena ve vazbě Podhrobský potok a Pazderenský potok
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK RT04, LBK MY01, LBC RT02 Na Kacíři a LBC MY01 Pod Pazdernou
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s doplněním chybějícího článku v k. ú. Pečičky
- poznámka: jde o relativně vzácnější typ tzv. „slepé“ větve ÚSES – LBC MY01 Pod Pazdernou je koncovým biocentrem této větve, bez dalších návazností; od zvažovaného pokračování větve přes rozvodí kolem Pazderny a Mýšlovic k Těchařovicím bylo z vícero důvodů (absence přírodních biotopů, malý biogeografický význam aj.) upuštěno

Větev „Kotalík“

- na styku údolí Líšnického potoka a potoka Kotalíku východně od Milína navazuje na lokální biocentrum RK 283 / LBC 01 U Kotalíka vložené do regionálního biokoridoru RK 283
- vedena ve vazbě na potok Kotalík
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru a jednoho lokálního biocentra – LBK MI04, LBC MI04 Podmilínské
- koncepčně převzato z ÚP Milín
- poznámka: jde o relativně vzácnější typ tzv. „slepé“ větve ÚSES – LBC MY01 Pod Pazdernou je koncovým biocentrem této větve, bez dalších návazností; původní pokračování větve přes jižní část zastavěného území Milína a dále přes rozvodí k Hrádeckému potoku nebylo z vícero důvodů (stávající využití území, malý biogeografický význam aj.) v Plánu ÚSES akceptováno

Větev „Hrádecký potok“

- na okraji lesního celku severovýchodně od Lazska navazuje na regionální biocentrum RBC 513521 Mýto a na jižním okraji řešeného území jižně od Nestrašovic navazuje na regionální biocentrum RBC 832 Vlčava (dle jeho vymezení v ÚPD obcí v Jihočeském kraji – ORP Písek)
- vedena ve vazbě Hrádecký potok a jeho bezejmenný přítok u Lazska
- sestává z deseti lokálních biokoridorů a deseti lokálních biocenter – LBK OT03, LBK LO01, LBK OT 02, LBK OT01, LBK TO02, LBK TO01, LBK SH02, LBK SH01, LBK NS02, LBK NS01, LBC VC04 U milínského nádraží, LBC LC01 Lazské rybníky, LBC OT02 Zámlejnec, LBC OT01 Podostrovské, LBC TO02 Na Zakosteleckém, LBC TO01 Starovodské, LBC SH02 Pod Hořejany, LBC SH01 Hrubky, LBC NS02 Na Brodech, LBC NS01 Pod Ohařskou horou
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí (zčásti namísto původních skladebných částí regionálního ÚSES), s doplněním chybějícího článku v k. ú. Tušovice

Větev „Tochovicko-třebská“

- na styku údolí Hrádeckého a Lazského potoka u Tochovic navazuje na lokální biocentrum LBC TO02 Na Zákosteleckém
- vedena ve vazbě Lazský potok a Podrejžský potok
- sestává z pěti lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK TO04, LBK KA01, LBK TK03, LBK TK04, LBK TK05, LBC TO03 U Tochovic, LBC TO04 Pod Džbány, LBC TK01 Podvršiny, LBC TK03 U Požeráku, LBC TK04 Mezirybníční a LBC TK05 Koryta
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí
- poznámka: jde o relativně vzácnější typ tzv. „slepé“ větve ÚSES – LBC TK05 Koryta je koncovým biocentrem této větve, bez dalších návazností; původní návaznosti přes rozvodí z jižní strany Vysoké u Příbramě a kolem Narysova nebyly z vícero důvodů (absence přírodních biotopů, malý biogeografický význam aj.) v Plánu ÚSES akceptovány

Větev „Melinka“

- v lesním celku severně od Strýčkov navazuje na regionální biocentrum RBC 874 Kosov a na styku údolí Nesvačilského potoka a Melinky mezi Vranovicemi a Nesvačily navazuje na lokální biocentrum LBC VT01 Na Hlubokém
- vedena ve vazbě na potok Melinka
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK SY05, LBK VT04, LBK VT03, LBC SY03 Na Melince a LBC VT03 V Kosově
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s úpravami

Větev „Nesvačilský potok“

- na styku údolí Skalice a Nesvačilského potoka západně od Oslí navazuje na regionální biocentrum RBC 876 Oslí
- vedena ve vazbě Nesvačilský potok a jeho bezejmenný přítok
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK OL01, LBK NY01, LBK VT04, LBK VT02, LBC OL01 Pod Nesvačily, LBC VT01 Na Hlubokém, LBC VT02 Na Podhůreckém
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s výraznými úpravami
- vně řešeného území pokračuje dle ÚPD obcí na území CHKO Brdy

Větev „Hoděmyšlský potok“

- na styku údolí Skalice a Hoděmyšlského potoka na okraji Rožmitálu pod Třemšínem navazuje na regionální biocentrum RBC 875 U Pátého Hamru
- vedena ve vazbě Hoděmyšlský potok
- v řešeném území sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK RL01, LBK HM01, LBK HM02, LBC RL01 Horní Masáček, LBC RL02 Zalány
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s úpravami
- vně řešeného území pokračuje na území CHKO Brdy (dle ÚP Sedlice a dle Plánu ÚSES CHKO Brdy)

Větev „Zalány“

- v údolí Hoděmyšlského potoka severně od Rožmitálu pod Třemšínem navazuje na lokální biocentrum LBC RL02 Zalány a v lesním celku mezi Zalány a Bukovou pod Třemšínem navazuje na lokální biocentrum LBC SR03 Za Sobenským
- vedena ve vazbě přítok Hoděmyšlského potoka a přes ploché rozvodí
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra – LBK RL02, LBK SR05, LBC RL03 Pod Planým vrchem
- koncepčně částečně převzato z ÚP Rožmitál pod Třemšínem a částečně nová větev

Větev „Nový potok“

- na styku údolí potoka Buková a Nového potoka severozápadně od Rožmitálu pod Třemšínem navazuje na lokální biocentrum LBC SR02 Na Novém
- vedena ve vazbě Nový potok a jeho bezejmenný přítok
- v řešeném území sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK SR03, LBK SR04, LBK NK01, LBC SR03 Za Sobenským, LBC SR04 Pod Nepomukem
- koncepčně zčásti převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev
- vně řešeného území pokračuje na území CHKO Brdy (dle ÚP Nepomuk a dle Plánu ÚSES CHKO Brdy)

Větev „Buková“

- na styku údolí Skalice a potoka Buková západně od Starého Rožmitálu navazuje na lokální biocentrum RK 258 / LBC 05 U Obžery vložené do regionálního biokoridoru RK 258
- vedena ve vazbě potok Buková
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a čtyř lokálních biocenter – LBK VN02, LBK SR02, LBK BR01, LBK BR02, LBC SR01 Na farském, LBC SR02 Na Novém, LBC BR01 Bukovské, LBC BR02 Nad Bukovou
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s výraznými úpravami
- vně řešeného území pokračuje na území CHKO Brdy (dle Plánu ÚSES CHKO Brdy)

Větev „Chynský potok“

- na styku údolí Skalice a Chynského potoka jižně od Věšína navazuje na lokální biocentrum RK 258 / LBC 03 Na velké vložené do regionálního biokoridoru RK 258
- vedena ve vazbě Chynský potok
- v řešeném území sestává z části jednoho lokálního biokoridoru – LBK VN01
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPO Věšín, s úpravami
- vně řešeného území pokračuje na území CHKO Brdy (dle ÚPO Věšín, ÚP-N Věšín a Plánu ÚSES CHKO Brdy)

Větev „Tochovicko-horčápská“

- na styku údolí Hrádeckého potoka a potoka Modřejky u Podtochovic navazuje na lokální biocentrum LBC TO01 Starovodské a v údolí Hrádeckého potoka jižně od Starosedlského hrádku navazuje na lokální biokoridor LBK SH01
- vedena ve vazbě na převážně bezejmenné potoky a přes mezilehlé rozvodí
- sestává z šesti lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK TO05, LBK TO06, LBK CT04, LBK HC01, LBK SH04, LBK SH03, LBC TO05 Zámecký luh, LBC TO06 K Lisovicím, LBC HC02 Za Kocandou, LBC HC01 Hlízák a LBC SH03 Za Kundratcem
- koncepčně z větší části v zásadě převzato z ÚPD obcí, z menší části nová větev

Větev „Svojšický potok“

- v údolí Svojšického potoka jihovýchodně od Nestrašovic (při jižním okraji řešeného území) navazuje na lokální biocentrum LBC NS01 Pod Oharskou horou
- vedena ve vazbě Svojšický potok a jednu z jeho zdrojnic
- sestává z pěti lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK SV01, LBK SV02, LBK KL01, LBK TV01, LBK TV02, LBC SV01 Pod Malinou, LBC KL01 Kletické, LBC TV01 Planík, LBC TV02 Mezi rybníky a LBC TV03 Na Bukovském
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí a z Revize ÚSES Příbramsko II
- poznámka: jde o relativně vzácnější typ tzv. „slepé“ větve ÚSES – LBC TV03 Na Bukovském je koncovým biocentrem této větve, bez dalších návazností; od zvažovaného pokračování větve přes rozvodí kolem Mýšlovic a Pazderny k Pazderenskému potoku bylo z vícero důvodů (absence přírodních biotopů, malý biogeografický význam aj.) upuštěno

Větev „Zbenický potok“

- na styku údolí Svojišického a Zbenického potoka v Kleticích navazuje na biokoridor LBK KL01
- vedena ve vazbě Zbenický potok
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK TV03, LBK ZB01, LBC TV04 Pod Cunátem a LBC ZB01 Podzbenické
- koncepčně v zásadě převzato z Revize ÚSES Příbramsko II a z ÚP-N Zbenice, s úpravami
- poznámka: jde o relativně vzácnější typ tzv. „slepé“ větve ÚSES – LBC ZB01 Podzbenické je koncovým biocentrem této větve, bez dalších návazností; od zvažovaného pokračování větve přes rozvodí k Bohostickému potoku bylo z vícero důvodů (rozvojové plochy v ÚP Pečice, malý biogeografický význam aj.) upuštěno

Větev „Soudný potok“

- v údolí Líšnického potoka jihozápadně od Těchnic navazuje na nadregionální biokoridor K 60V
- vedena ve vazbě Soudný potok, Ohařský potok a přes mezilehlé rozvodí
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK TN05, LBK HK02, LBK BK02, LBK CC03, LBC TN03 Pod Olovníkem, LBC BK01 U Sedlečka, LBC CC04 K Zalužanům
- koncepčně převážně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s úpravami a doplněním chybějících článků v k. ú. Kozárovice a Holušice u Kozáovic
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Ohař (Jihočeský kraj) – v ÚP Mirovice jako LBK2

Větev „Trnovecko-zalužanská“

- v údolí Trnoveckého potoka jihozápadně od Vystrkova navazuje na nadregionální biokoridor K 60V
- vedena ve vazbě Trnovecký potok, Zalužanský potok a přes mezilehlé rozvodí
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK VK04, LBK KV05, LBK ZY03, LBK ZY04, LBC VK02 U Trnovecké zátoky, LBC ZY03 Soldátek, LBC KV04 V listí, LBC ZY04 Vrbičky, LBC ZY05 Hejný
- koncepčně z větší části v zásadě převzato z ÚPD obcí a z menší části nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Šerkov (Jihočeský kraj) – v ÚP-N Lety jako LBK 7 a LBC 5; nutno doplnit úsek biokoridoru ve dně údolí Trnoveckého potoka v k. ú. Šerkov

Větev „Mlýnský potok II“

- na styku údolí Skalice a Mlýnského potoka u Počapelského Mlýna navazuje na regionální biocentrum RBC 877 Počapelský rybník a v údolí Mlýnského potoka jižně od Volenic navazuje na regionální biocentrum RBC 854 Špalková hora
- vedena ve vazbě Mlýnský potok (pravostranný přítok Skalice)
- sestává z devíti lokálních biokoridorů a osmi lokálních biocenter – LBK PO01, LBK PO02, LBK DE01, LBK MA02, LBK MA03, LBK HD01, LBK HD02, LBK HD03, LBK HD04, LBC PO01 U Počapel, LBC PO02 Pod Počapelskou horou, LBC DE01 Pod Simínským mlýnem, LBC HD05 Za Simínským, LBC MA01 Pod Hradcem, LBC HD01 Pod Hudčickou zastávkou, LBC HD02 Na mlakách a LBC HD03 U cikánky
- koncepčně zčásti převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev

Větev „Bubovický potok“

- na styku údolí Bubovického a Volenického potoka severovýchodně od Hudčic navazuje na lokální biocentrum LBC HD05 Za Simínským a v okrajové části lesního komplexu jihozápadně od Vševil navazuje na lokální biocentrum LBC PV01 V Pročevilském lese
- vedena ve vazbě Bubovický potok a dále podmáčenými polohami
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK HD06, LBK BU01, LBK PV01, LBK PV02, LBC BU01 K Martinicím, LBC BU02 Víkovec, LBC VB02 Volenické
- koncepčně převážně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s výraznými úpravami

Větev „Leletická“

- v údolí Mlýnského potoka mezi Volenicemi a Leleticemi navazuje na regionální biocentrum RBC 854 Špalková hora a v údolí Závišínského potoka západně od Leletic navazuje na lokální biocentrum LBC LL03 U Jamek
- vedena ve vazbě na převážně bezejmenné potoky a přes mezilehlé rozvodí
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK HD05, LBK LL06, LBK LL05, LBC HD04 Na Jedelském, LBC LL04 Leletické rybníky
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev

Větev „Závišínský potok“

- ve vazbě na Závišínský potok prochází jihozápadní částí řešeného území (mezi Hvoždany, Leleticemi a Vacikovem)
- v řešeném území sestává z pěti lokálních biokoridorů a čtyř lokálních biocenter – LBK LL01, LBK LL02, LBK LL03, LBK LL04, LBK RV02, LBC LL01 U Kůrkova Mlýna, LBC LL02 U Jarošova Mlýna, LBC LL03 U Jamek a LBC VA04 Za Minaříkovými rybníky
- koncepčně v zásadě převzato z ÚP Hvoždany, s výraznými úpravami
- vně řešeného území pokračuje jednak na území CHKO Brdy (dle ÚP Hvoždany a Plánu ÚSES CHKO Brdy), jednak v k. ú. Tisov (Jihočeský kraj) – v ÚP Bělčice jako LBK235 a LBK237

Větev „Kostřatský potok“

- v lesním celku u Slavětína (severozápadně od koupě) navazuje na regionální biokoridor RK 276
- v řešeném území sestává ze dvou lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK KU02, LBK KU01, LBC KU02 Na Telčovském a LBC KU01 Hořice-Hrby
- koncepčně nová větev (Koupě nemá platnou ÚPD)
- vně řešeného území (v k. ú. Podruhlí v Jihočeské kraji) větev zatím nemá přímé pokračování – nutno doplnit

Mezofilní větve místního ÚSES**Větev „Lhotecká“**

- v lesním komplexu severovýchodně od Rejkovic navazuje na lokální biocentrum RK 1176 / LBC 01 V Plešivci vložené do regionálního biokoridoru RK 1176
- v řešeném území sestává z části jednoho lokálního biokoridoru – LBK RE04
- koncepčně převzato z ÚP Jince
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Lhotka u Hořovic (ORP Hořovice) – v ÚP Lhotka jako LBK 1176-24

Větev „Rejkovická-východ“

- v lesním komplexu severovýchodně od Jinců navazuje na regionální biocentrum RBC 1423 Pod Plešivcem
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra – LBK RE01, LBK RE02, LBC RE01 Nad Křížovým pramenem
- koncepčně nová větev
- na hranici řešeného území navazuje na větev „Lhotecká“ (LBK 1176-24 v ÚP Lhotka – ORP Hořovice)

Větev „Rejkovická-západ“

- ve svahu údolí Litavky u Rejkovic navazuje na lokální biocentrum RK 1179 / LBC 01 Nad Chramostovým Mlýnem vložené do regionálního biokoridoru RK 1179
- v řešeném území sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK RE03
- koncepčně nová větev

- na hranici řešeného území navazuje na lokální biocentrum LBC 6 dle ÚP Felbabka (ORP Hořovice)

Větev „Ohrazenická“

- prochází napříč údolím Ohrazenického potoka v jižním výběžku k. ú. Ohrazenice u Jince
- v řešeném území sestává z části jednoho lokálního biokoridoru – LBK OH01
- koncepčně převzato z ÚP Ohrazenice
- vně řešeného území pokračuje na území CHKO Brdy (dle ÚP Jince a dle Plánu ÚSES CHKO Brdy)

Větev „Běřínská“

- na okraji lesního komplexu severně od Běřína navazuje na regionální biocentrum RBC 1423 Pod Plešivcem a v lesním komplexu severovýchodně od Čenkova na lokální biocentrum RK 1178 / LBC 03 Za Křížovatkami vložené do regionálního biokoridoru RK 1178
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK BE01, LBK BE02, LBK CP02, LBC BE01 Běřínská Vinice a LBC BE02 Pod Křížovatkami
- koncepčně částečně převzato z ÚP Jince a částečně nová větev

Větev „Čenkovská I“

- v lesním komplexu severovýchodně od Čenkova navazuje na lokální biocentrum LBC BE02 Pod Křížovatkami a jihovýchodně od Čenkova na lokální biocentrum K 62MB / LBC 06 Nad Bílou Hutí vložené do nadregionálního biokoridoru K 62MB
- v řešeném území sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK CP01
- koncepčně nová větev (Čenkov nemá platnou ÚPD)

Větev „Čenkovská II“

- v lesním komplexu východně od Čenkova propojuje lokální biocentrum RK 1178 / LBC 05 Písek vložené do regionálního biokoridoru RK 1178 a lokální biocentrum K 62MB / LBC 02 Provazec vložené do nadregionálního biokoridoru K 62MB
- v řešeném území sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK CP03
- koncepčně nová větev (Čenkov nemá platnou ÚPD)

Větev „Rosovická I“

- v lesním komplexu severně od Bukové u Příbramě navazuje na regionální biocentrum RBC 1396 Prameny Chumavy
- v řešeném území sestává z části jednoho lokálního biokoridoru – LBK DN02
- v řešeném území koncepčně nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Rosovice (ORP Dobříš) – v ÚP Rosovice jako LBK 2-I

Větev „Bukovsko-pičínská“

- v lesním komplexu severně od Bukové u Příbramě navazuje na regionální biocentrum RBC 1396 Prameny Chumavy a jihovýchodně od Pičína navazuje na lokální biocentrum RK SC06 / LBC 02 Katov vložené do regionálního biokoridoru RK SC06
- sestává ze sedmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK BP01, LBK BP02, LBK BP03, LBK BP04, LBK BP05, LBK PI01, LBK PI02, LBC BP01 Kouty, LBC BP02 Nad Maršovkou, LBC BP03 U Malé Bukové, LBC BP04 U Kamenného Dvora, LBC PI01 Nad Hlubokým rybníkem a LBC PI02 Ke Kotenčicím
- koncepčně částečně převzato z ÚPD obcí a částečně nová větev

Větev „Dušnicko-sádecká“

- v údolí Litavky mezi Lhotou u Příbramě a Trhovými Dušnicemi navazuje na lokální biocentrum RK 1182 / LBC 04 U Škrtilky
- v řešeném území sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK TD04, LBK LP02, LBK SA01, LBC LP02 Jalovčiny a LBC LP03 Na hůrce
- koncepčně částečně převzato z ÚPD obcí a částečně nová větev

- vně řešeného území (na území CHKO Brdy) větev zatím nemá přímé pokračování – nutno doplnit

Větev „Dušnicko-lhotská“

- v údolí Litavky severně od Trhových Dušníků navazuje na regionální biocentrum RBC 1397 Trhové Dušníky a severovýchodně od Lhoty u Příbramě na lokální biocentrum LBC LP02 Jalovčiny
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK LP03
- koncepčně částečně převzato z ÚP Lhota u Příbramě a částečně nová větev

Větev „Lhotsko-obecnická“

- severovýchodně od Lhoty u Příbramě navazuje na lokální biocentrum LBC LP03 Na hůrce
- v řešeném území sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK DV03, LBK OE01, LBK OE02, LBC LP01 Nad Lhotou a LBC OE01 Nad Obecníci
- koncepčně částečně převzato z ÚPD obcí a částečně nová větev
- vně řešeného území (na území CHKO Brdy) větev zatím nemá přímé pokračování – nutno doplnit

Větev „Trhovodušnická“

- v údolí Litavky jihozápadně od Trhových Dušníků navazuje na lokální biocentrum RK 1182 / LBC 04 U Škrtilky a v lesním komplexu mezi Trhovými Dušníky a Dubnem na lokální biocentrum RK SC04 / LBC 03 Pod vartou vložené do regionálního biokoridoru RK SC04
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra – LBK TD03, LBK TD02, LBC TD01 Květná
- koncepčně z malé části převzato z ÚP Trhové Dušníky, převážně však nová větev

Větev „Drásovsko-dlouholhotská“

- v lesním komplexu jihozápadně od Drásova navazuje na regionální biocentrum RBC 850 Marhelovka a v lesním komplexu východně do Jesenice navazuje na regionální biocentrum RBC SC05 Číčová-Babiny
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK VI04, LBK VI05, LBK ST05, LBC VI02 Na Višňovce a LBC VI03 Jezuitské mýto
- koncepčně z malé části převzato z ÚPSÚ Dlouhá Lhota, převážně však nová větev

Větev „Višňovsko-stěžovská“

- v lesním komplexu jižně od Drásova navazuje na regionální biocentrum RBC 850 Marhelovka a na okraji řešeného území severovýchodně od Dlouhé Lhoty navazuje na lokální biocentrum RK SC03 / LBC 02 Háj Na vrších vložené do regionálního biokoridoru RK SC03
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK VI02, LBK DV05, LBK DA02, LBK DA01, LBC DV03 Drásovský Chlum, LBC DA02 Halda u Skalky a LBC DA01 Vrší
- koncepčně nová větev

Větev „Hájsko-žežická“

- v lesním celku jihozápadně od Dubna a východně od Příbrami navazuje na lokální biocentrum RK SC04 / LBC 06 Prameny Kocáby vložené do regionálního biokoridoru RK SC04 a v lesním celku jihozápadně od Žežic navazuje na lokální biocentrum RK 257 / LBC 04 K Moulisce vložené do regionálního biokoridoru RK 257
- sestává ze sedmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK DO03, LBK PB03, LBK HA01, LBK JM04, LBK BD04, LBK ZE01, LBK ZE02, LBC HA01 Vršce, LBC HA02 Holanec, LBC JM04 Jestřabinec, LBC BD04 Hrby, LBC BD03 Na vodném, LBC ZE01 Žežická skalky
- koncepčně částečně převzato z ÚPD obcí a částečně nová větev

Větev „Lhotsko-lazská“

- severozápadně od Lhoty u Příbramě navazuje na lokální biocentrum LBC LP01 Nad Lhotou

- v řešeném území sestává z devíti lokálních biokoridorů a osmi lokálních biocenter – LBK LP01, LBK PL02, LBK PL01, LBK OR01, LBK OR02, LBK OR03, LBK BN02, LBK BN01, LBK LZ04, RK 1182 / LBC 02 Obecnice-Lhota, LBC PL02 Pod Dubovou, LBC PL01 K Orlovu, LBC OR01 Hájetina, LBC OR02 Makovcovy vršky, LBC OR03 U Kozičina, LBC BN01 K Lipovému luhu, LBC LZ02 Březina u Lázu
- koncepčně z menší části převzato z ÚPD obcí a z větší části nová větve
- vně řešeného území (na území CHKO Brdy) větve zatím nemá přímé pokračování – nutno doplnit
- poznámka: větve má jako celek spíše mezofilně-hygrofilní charakter (místy převažuje zastoupení vlhkých stanovišť nad hydricky normálními)

Větev „Jesenicko-slivická“

- na okraji lesního komplexu jihovýchodně od Jesenice navazuje na regionální biocentrum RBC SC05 Čičová-Babiny a severozápadně od Milína navazuje na lokální biocentrum RK 6014 / LBC 06 Kozí vrch vložené do regionálního biokoridoru RK 6014
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK JM03, LBK KY02, LBK MI03, LBC JM03 Ryšavý a LBC MI03 Slivická
- koncepčně v dílčích částech převzato z ÚP Milín a z Revize ÚSES Příbramsko II a zčásti nová větve
- poznámka: větve je prostorově přerušena plochou lokálního biocentra LBC KY04 Konětopské (biocentrum není funkční součástí této větve ÚSES)

Větev „Radětická“

- na okraji lesního celku mezi Bukem a Palivem navazuje na lokální biocentrum RK 281A / LBC 04 U Buku vložené do regionálního biokoridoru RK 281A a jihovýchodně od Radětic navazuje na lokální biocentrum RK 283 / LBC 03 Za Selci vložené do regionálního biokoridoru RK 283
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK RA03, LBK RA02, LBK RA01, LBC RA02 Ke Stěžovu a LBC RA01 Sýlina
- koncepčně v zásadě převzato z ÚP Radětice

Větev „Stěžovsko-káciňská“

- v lesním komplexu severozápadně od Stěžova navazuje na lokální biocentrum RK 281B / LBC 06 Jarolmčice vložené do regionálního biokoridoru RK 281B a v lesním komplexu jižně od Kácíně navazuje na lokální biocentrum RK 283 / LBC 08 V Jedličkách vložené do regionálního biokoridoru RK 283
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK ST03, LBK KC02, LBK SM09, LBC ST02 Na Hronově a LBC SM07 Na Spálené pile
- koncepčně nová větve

Větev „Jelenecko-nepřejevská“

- v lesním komplexu severozápadně od Jablonné navazuje na regionální biocentrum RBC 850 Marhelovka a v lesním celku u Horní Líšnice navazuje na lokální biocentrum LBC NP01 Hornolíšnické
- sestává ze sedmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK JA01, LBK JE02, LBK VI06, LBK JE01, LBK DH03, LBK DH02, LBK NP04, LBC JA01 Na Houpačce, LBC VI04 Točný vrch, LBC JE02 Jelenecký vrch, LBC JE01 V Černých vrších, LBC HH01 Na Křasovce, LBC DH02 Pod Nepřejovem
- koncepčně nová větve

Větev „Jelenecko-oborská“

- v lesním komplexu východně od Jelenců navazuje na lokální biocentrum LBC JE02 Jelenecký vrch
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK LU03, LBK OY01, LBK OY02, LBK OY03, LBC LU02 Kalnový Chlum, LBC OY01 Bohatá hora, LBC OY02 Nadvápenické

- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚP Obory a zčásti nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Lipiny (ORP Dobříš) – v ÚP Nečín jako LBK 15-Obory

Větev „Oborsko-lužská“

- v lesním celku na okraji řešeného území mezi Oborami a Višňovou navazuje na regionální biokoridor RK 282 (dle vymezení v ÚP Nečín – ORP Dobříš) a v údolí Vápenického potoka severovýchodně od Luhů navazuje na lokální biocentrum LBC TT02 Pod Chotinskou
- v řešeném území sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK OY07, LBK LU04, LBK LU02, LBC OY04 U Pánkovky, LBC LU02 Kalnový Chlum
- koncepčně nová větev

Větev „Vápenická“

- v lesním komplexu mezi Oborami a Vápenicí navazuje na lokální biocentrum LBC OY02 Nadvápenické a v údolí Vápenického potoka mezi Vápenicí a Velkou nad Vltavou navazuje na lokální biocentrum K 60T / LBC 02 K Vápenici vložené do nadregionálního biokoridoru K 60T
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK OY04
- koncepčně v zásadě převzato z ÚPD obcí, s dílčí změnou trasy

Větev „Velká-Třtí“

- v údolí Vápenického potoka mezi Vápenicí a Velkou nad Vltavou navazuje na lokální biocentrum K 60T / LBC 03 U Brusného vložené do nadregionálního biokoridoru K 60T a mezi Horním Třtím a Zduchovicemi navazuje na lokální biocentrum LBC ZU01 Hatě
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK OY06, LBK TT02, LBK TT01, LBC TT02 Pod Chotinskou a LBC TT01 Čepel
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev

Větev „Kamýcko-zduchovická“

- severozápadně od Kamýku nad Vltavou navazuje na lokální biocentrum K 60T / LBC 07 Nad Zduchovickým potokem vložené do nadregionálního biokoridoru K 60T a v lesním celku severně od Větrova navazuje na regionální biocentrum RBC 856 Na altánku
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK KK01, LBK NP06, LBK NP05, LBK VE02, LBC ZU01 Hatě, LBC NP03 U Kaliště a LBC NP02 V Bukovci
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev

Větev „Solenicko-líšnická“

- v údolí Líšnického potoka u Solenic navazuje na lokální biocentrum K 60T / LBC 14 Zavadilka vložené do nadregionálního biokoridoru K 60T a v lesním komplexu západně od Horní Líšnice navazuje na regionální biocentrum RBC 846 Dubenecká
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK SO01, LBK VE01, LBK NP03, LBK NP02, LBC VE01 Dolní Líšnice, LBC DL01 Líšnické údolí a LBC NP01 Hornolíšnické
- koncepčně nová větev

Větev „Smolotelská“

- v lesním komplexu mezi Smolotely a Líšnickým údolím navazuje na lokální biocentrum RK 284 / LBC 02 Nad Kolčavou vložené do regionálního biokoridoru RK 284 a v lesním komplexu východně od Drsníku navazuje na lokální biocentrum RK 283 / LBC 06 Požáry vložené do regionálního biokoridoru RK 283
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK SM01, LBK SM02, LBK SM03, LBK SM04, LBC SM01 Maková, LBC SM02 Veselá a SM03 Komínová
- koncepčně z menší části převzato z ÚP Smolotely a z větší části nová větev

Větev „Smolotelsko-bohostická“

- mezi Smolotely a Bohosticemi propojuje lokální biokoridor LBK SM02 a lokální biocentrum RK LBC BO01 Velká
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK SM10

- koncepčně částečně převzato z ÚP Smolotely, z větší části nová větev

Větev „Bohosticko-cetyňská“

- v lesním komplexu mezi Bohosticemi a Dolní Líšnicí navazuje na regionální biocentrum RBC SC01 Bukovice-Kramčice a východně od Pečiček navazuje na lokální biokoridor LBK SM03
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK BO02, LBK BO01, LBK CE01, LBC BO01 Velká a LBC CE01 Vůstrá
- koncepčně nová větev

Větev „Rtišovicko-pečická“

- na okraji lesního celku severovýchodně od Rtišovic navazuje na regionální biocentrum RBC 849 Kotalík a severovýchodně od Pečic navazuje na lokální biokoridor LBK CE01
- sestává ze tří lokálních biokoridorů a dvou lokálních biocenter – LBK RT03, LBK PK03, LBK PC03, LBC PK03 Nad Pytlovem a LBC PC02 Mrazice
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev

Větev „Pečicko-hvižd'ourská“

- na okraji lesního celku severozápadně od Pečic navazuje na lokální biocentrum LBC PC02 Mrazice a na okraji lesního komplexu jihovýchodně od Zbenic navazuje na lokální biocentrum LBC ZB02 Pteč
- sestává ze dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra – LBK PC02, LBK PC01, LBC PC01 Zásek
- koncepčně v zásadě převzato z Revize ÚSES Příbramsko II (z malé části i z ÚP Pečice)

Větev „Lazsko-modřovická“

- na okraji lesního celku severně od Lazska navazuje na regionální biocentrum RBC 513521 Mýto a v lesním celku mezi Strýčkovy a Nesvačily navazuje na lokální biocentrum LBC SY01 U Žitce
- sestává z šesti lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK LO02, LBK TK01, LBK TK02, LBK MO02, LBK CT03, LBK SY01, LBC KA01 Pastvinský, LBC TK01 Podvršiny, LBC TK02 Holovršské, LBC MO01 Jalovčí, LBC CT02 V borkách
- koncepčně z menší části převzato z ÚPD obcí a z větší části nová větev

Větev „Vysocko-chrástská“

- v lesním celku západně od Vysoké u Příbramě navazuje na regionální biocentrum RBC 874 Kosov a v údolí Skalice jihozápadně od Chrástu navazuje na regionální biocentrum RBC 876 Oslí
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK SY03, LBK SY02, LBK NY02, LBK OL02, LBC V01 Hliniště-Kopaniny, LBC MO01 Jalovčí a LBC CT01 Nad Chrástem
- koncepčně nová větev

Větev „Strýčkovsko-namnická“

- v lesním celku severně od Strýčkov navazuje na lokální biocentrum LBC VX01 Hliniště-Kopaniny na styku údolí Skalice a Nesvačilského potoka západně od Oslí navazuje na regionální biocentrum RBC 876 Oslí
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK SY04, LBK MO01, LBK CT02, LBK CT01, LBC SY02 K Vranovicím, LBC SY01 U Žitce a LBC OL01 Pod Nesvačily
- koncepčně nová větev

Větev „Dubová hora“

- lokální biocentrum LBC VN01 Dubová hora severozápadně od Věšína, přesahující do řešeného území z CHKO Brdy
- koncepčně převzato z ÚPO Věšín a ÚP-N Věšín
- ostatní části větve se nacházejí na území CHKO Brdy (dle ÚP-N Věšín a částečně dle Plánu ÚSES CHKO Brdy)

Větev „Pňovicko-martinická“

- nad údolím Skalice východně od Pňovic navazuje na regionální biocentrum RBC 876 Oslí a jihozápadně od Martinic navazuje na lokální biocentrum RK SC02 / LBC 05 Nad Simínem vložené do regionálního biokoridoru RK SC02
- sestává ze sedmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK PN01, LBK PN02, LBK HY01, LBK HY02, LBK HY03, LBK HY04, LBK MA01, LBC PN01 Chocholík, LBC PN02 K Pročevilům, LBC HY01 Pod Drahýšovem, LBC HY02 Turčín, LBC HY03 Čepírka, LBC BI03 Březnická Stráž
- koncepčně nová větev

Větev „Poříčsko-dobrovodská“

- v údolí Skalice severně od Zadního Poříčí navazuje na regionální biocentrum RBC 876 Oslí a v lesním celku mezi Starosedlským Hrádkem a Dobrou Vodou navazuje na lokální biocentrum RK 1610 / LBC 01 U Holandra vložené do regionálního biokoridoru RK 1610
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK PP01, LBK BI01, LBK SH06, LBK SH05, LBC BI01 U Višňovky, LBC BI02 Pod Vinicí a LBC SH04 Nad Novým
- koncepčně v zásadě nová větev

Větev „Nestrašovicko-těchnická“

- na okraji lesního celku severně od Nestrašovic navazuje na lokální biocentrum RK 1610 / LBC 03 Nestrašovická Stráž vložené do regionálního biokoridoru RK 1610 a v lesním komplexu východně od Bukovan navazuje na lokální biocentrum LBC TN03 Pod Olovníkem
- sestává ze sedmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK NS03, LBK SV03, LBK CC01, LBK CC02, LBK BK01, LBK HK03, LBK TN04, LBC SV02 K Řeteči, LBC CC01 V Touškovském lese, LBC CC02 Za mezerou, LBC CC03 Ke Pteči, LBC ZB02 Pteč, LBC TN05 Nad Soudným potokem
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev
- poznámka: některé části větve u Chraštic mají spíše hygroliní charakter (převažuje zastoupení vlhkých stanovišť nad hydricky normálními)

Větev „Poorlická“

- v lesním komplexu mezi Bohosticemi a hrází vodní nádrže Orlík navazuje na regionální biocentrum RBC SC01 Bukovice-Kramčice
- v řešeném území sestává z osmi lokálních biokoridorů a sedmi lokálních biocenter – LBK ZZ01, LBK ZZ02, LBK TN01, LBK TN02, LBK TN03, LBK KV01, LBK VK02, LBK VK03, LBC ZZ01 Za Lavičkami, LBC TN01 Čistá, LBC TN02 Nad Těchnicemi, LBC TN03 Pod Olovníkem, LBC TN04 Ke Šturmovkám, LBC VK01 Nad Anenským Dvorem, LBC VK02 U Trnovecké zátoky
- koncepčně z menší části v zásadě převzato z ÚPD obcí a z větší části nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Kožlů u Orlíka (Jihočeský kraj) – v ÚP Kožlů jako LBK 14 U Zábrdí
- poznámka: větev má potenciál i pro nadmístní úroveň ÚSES

Větev „Kozárovicko-zalužanská“

- v lesním komplexu východně od Kozárovic navazuje na lokální biocentrum RK SC02 / LBC 02 Na Čihadle vložené do regionálního biokoridoru RK SC02
- v řešeném území sestává ze sedmi lokálních biokoridorů a šesti lokálních biocenter – LBK KV02, LBK HK01, LBK KV03, LBK KV04, LBK ZY01, LBK ZY02, LBK ZY05, LBC KV01 Na Kozích hřbetech, LBC KV02 Doubek, LBC KV03 Březina u Kozárovic, LBC ZY01 U Sázky, LBC ZY02 U Nové Vachanky a LBC ZY03 Soldátek
- koncepčně z menší části v zásadě převzato z ÚPD obcí a z větší části nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Šerkov (Jihočeský kraj) – v ÚP-N Lety jako LBK 10

Větev „Vystrkovská“

- v lesním komplexu jihovýchodně d Kozárovic propojuje lokální biocentra LBC VK01 Nad Anenským Dvorem a LBC ZY03 Soldátek

- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK VK01
- koncepčně nová větev

Větev „Počapelská“

- v lesním celku jižně od Počapel navazuje na lokální biocentrum LBC TN04 Ke Šturmovkám
- v řešeném území sestává ze dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra – LBK PO03, LBK PO04, LBC PO03 K Ráztelům
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚP Počaply a zčásti nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Plíškovice (Jihočeský kraj) – v ÚP Mirovice jako LBK8 a LBK12

Větev „Volenicko-vacikovská“

- na okraji lesního celku jižně od Volenic navazuje na regionální biocentrum RBC 854 Špalková hora a v lesním komplexu severozápadně od Vacíkova (na jihozápadním okraji řešeného území) navazuje na regionální biokoridor RK 263
- sestává z šesti lokálních biokoridorů a pěti lokálních biocenter – LBK VB01, LBK VB02, LBK VA02, LBK VS03, LBK VA03, LBK VA04, LBC VB01 Malý Liz, LBC VA01 U Nouzova, LBC VA02 Na vrchu, LBC VU02 Štěrbina a LBC VA03 Pod Železnou pannou
- koncepčně v zásadě nová větev

Větev „Roželovsko-pozdýňská“

- prochází jihozápadní částí řešeného území (u Roželova a Pozdyně)
- v řešeném území sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK RV01, LBK HV01, LBK PZ01, LBK PZ02, LBC HV01 Ve Lnářských lesích, LBC PZ01 Baštinář a LBC PZ02 Binín
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚP Hvoždany a zčásti nová větev
- vně řešeného území pokračuje jednak na území CHKO Brdy (dle ÚP Hvoždany a Plánu ÚSES CHKO Brdy), jednak v k. ú. Březí u Blatné (Jihočeský kraj) – v ÚP Březí jako LBK232 a LBC30

Větev „Bělčická“

- prochází jižní částí řešeného území (západně od Koupě)
- v řešeném území sestává ze dvou lokálních biokoridorů a jednoho lokálního biocentra – LBK KU03, LBK KU04, LBC KU03 U Čepra
- koncepčně nová větev (Koupě nemá platnou ÚPD)
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Bělčice (Jihočeský kraj) – v ÚP Bělčice jako LBK245 a LBK246

Smíšené větve místního ÚSES

Větev „Rosovická II“

- v lesním komplexu severovýchodně od Bukové u Příbramě navazuje na lokální biocentrum LBC BP01 Kouty
- v řešeném území sestává z malé části jednoho lokálního biokoridoru – LBK BP08
- v řešeném území koncepčně nová větev
- vně řešeného území pokračuje v k. ú. Rosovice (ORP Dobříš) – v ÚP Rosovice jako LBK 6-0

Větev „Drahlínská“

- mezi Drahlínem a Malým Drahlínem navazuje na lokální biocentrum LBC DN02 U Malého Drahlína
- v řešeném území sestává z malé části jednoho lokálního biokoridoru – LBK BP08
- koncepčně v zásadě převzato z ÚP Drahlín, s posunem trasy
- vně řešeného území pokračuje dle ÚP Drahlín na území CHKO Brdy

Větev „Žirovsko-lížská“

- mezi Žirovy a Líhou propojuje lokální biocentra LBC PI04 V kněžském a RK SC06 / LBC 04 Pružina
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK PI07
- koncepčně převzato z Revize ÚSES Příbramsko I
- poznámka: biokoridor má v zásadě mezofilní charakter

Větev „Kozičínská“

- v údolí Litavky východně od Lázu navazuje na lokální biocentrum LBC LC01 Park Litavka a na okraji lesního komplexu jihozápadně od Kozičína navazuje na lokální biocentrum LBC OR03 U Kozičína
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK KZ01
- koncepčně nová větev
- poznámka: biokoridor má v zásadě hygrofilní charakter

Větev „Lazská“

- v údolí Litavky jižně od Lazce navazuje na lokální biocentrum LBC BN03 Mělniště a na okraji lesního komplexu severovýchodně od Lázu navazuje na lokální biocentrum LBC LZ02 Březina u Lázu
- sestává z jednoho lokálního biokoridoru – LBK LZ03
- koncepčně převzato z ÚP Láz
- poznámka: biokoridor má v zásadě hygrofilní charakter

Větev „Voltušsko-bezděkovská“

- v údolí Skalice u Starého Rožmitálu navazuje na regionální biokoridor RK 258 a v lesním komplexu západně od Bezděkova pod Třemšínem navazuje na lokální biocentrum LBC BV01 K Hradeckému hřebeni
- sestává ze čtyř lokálních biokoridorů a tří lokálních biocenter – LBK SR01, LBK RL04, LBK RL05, LBK BV01, LBC VU01 Pod Flusárnou, LBC RL05 Pod Štěrbinou, LBC RL06 Pod hradeckým hřebenem
- koncepčně z menší části převzato z ÚP Rožmitál pod Třemšínem a z větší části nová větev
- poznámka: většina větve má v zásadě hygrofilní charakter, místy s přechody do charakteru hydrofilního či naopak mezofilního

Větev „Rožmitálsko-nouzovská“

- v údolí Skalice u Rožmitálu pod Třemšínem navazuje na regionální biocentrum RBC 875 U Pátého Hamru a při okraji lesního komplexu severozápadně od Volenic navazuje na lokální biocentrum LBC VA01 U Nouzova
- sestává z pěti lokálních biokoridorů a čtyř lokálních biocenter – LBK RL03, LBK BV02, LBK VS01, LBK VS02, LBK VA01, LBC RL04 U Bezděkova, LBC BV01 K Hradeckému hřebeni, LBC VS01 Ve Vševiském lese, LBC PV01 V Pročeviském lese
- koncepčně zčásti v zásadě převzato z ÚPD obcí a zčásti nová větev
- poznámka: většina větve má v zásadě hygrofilní charakter, místy s přechody do charakteru hydrofilního a výjimečně naopak do charakteru mezofilního

8.4.3. Interakční prvky

Síť biocenter a biokoridorů je nezbytným základem ekologické stability krajiny. Úplná síť ÚSES nadto zahrnuje i soustavu interakčních prvků, zprostředkovávajících příznivé ekologické působení ÚSES především v těch partiích krajiny, kde je přímý vliv sítě biocenter a biokoridorů nedostačující.

Problémem interakčních prvků je skutečnost, že nejsou definovány v příslušných legislativních předpisech a že tudíž pro jejich vymezení nejsou stanoveny žádné závazné přístupy a postupy. Z tohoto důvodu není součástí Plán ÚSES přímo vymezení interakčních prvků, nýbrž doporučení možného přístupu k jejich vymezení:

- za stávající (existující) interakční prvky považovat všechny plochy s ekologicky aktuálně či potenciálně ekologicky významnou trvalou vegetací mimo plochy vymezených biocenter a biokoridorů a mimo rozsáhlejší lesní celky (např. koryta vodních toků či příkopů s doprovodnou vegetací, doprovodná vegetace účelových komunikací, porosty mezí, drobné remízy atd.) bez toho, že by bylo nutné tyto prvky konkrétně vymezovat v územně plánovací dokumentaci – až na výjimky jde o prvky v krajině dlouhodobě existující, bez většího ohrožení, a v posledních letech jich spíše přibývá než ubývá;
- systém interakčních prvků doplňovat především v rámci zpracování komplexních pozemkových úprav – zejm. zajištěním pozemků pro výsadby stromořadí či jinou doprovodnou vegetaci účelových komunikací (polních cest).

8.4.4. Přehled provedených změn ve vymezení místního ÚSES

Řešení místního ÚSES v Plánu ÚSES ve srovnání s řešeními v platné ÚPD obcí obsahuje četné koncepční změny i dílčí úpravy.

Konkrétní změny a úpravy řešení místního ÚSES jsou patrné ze srovnání zákresů skladebných částí místní úrovně ÚSES vymezených v Plánu ÚSES a zákresů původních vymezení skladebných částí ÚSES v platné ÚPD obcí, obsažených v Rozdílové mapě. Pro zvýraznění a zpřehlednění jsou soustavy územně souvisejících změn a úprav řešení sdruženy do číselně označených lokalit změn s atributovými popisy.

Popis konkrétních změn a úprav řešení je v Plánu ÚSES obsažen ve třech různě podrobných podobách.

Nejobecnější podoba popisu je odvozena z vymezení lokalit změn v Rozdílové mapě. Atributové popisy vymezených lokalit změn jsou převedeny do tabulky obsahující označení jednotlivých lokalit (odpovídající jejich označení v Rozdílové mapě), obecné popisy změn, obecná odůvodnění změn a základní doporučení, jak navržené změny uplatnit. Tabulka se soupisem lokalit změn a k nim vztažených popisů, odůvodnění a doporučení je obsahem tabulkové části Rozdílové mapy (Soupis změn, střetů a problémů).

Konkrétnější podobu má popis návrhů změn a úprav a jejich odůvodnění zpracovaný pro území jednotlivých obcí řešeného území a začleněný do přílohy této textové zprávy "Analýza a návrh změn řešení ÚSES pro jednotlivé obce".

Údaje o typu provedené změny či úpravy vymezení vztažené k jednotlivým skladebným částem ÚSES vymezeným v Plánu ÚSES jsou obsaženy v tabulkových popisech jednotlivých skladebných částí ÚSES v tabulkové části Plánu ÚSES.

Za změny jsou obecně považována řešení, která se od srovnávaného výchozího řešení liší některým z následujících způsobů:

- koncepčně – zejm. zcela nové skladebné části ÚSES či jejich soustavy, nebo naopak rušení skladebných částí ÚSES;
- změnou polohy konkrétní skladebné části ÚSES – přesunutím do nové polohy;
- výrazně odlišným vymezením konkrétní skladebné části ÚSES – posunutím, výraznou změnou tvaru vymezení apod.

Za úpravy jsou považována řešení, která se od srovnávaného výchozího řešení liší pouze v detailech vymezení (vesměs obecně charakterizovatelná jako zpřesnění vymezení).

Hranice mezi změnami a úpravami řešení není ovšem hranicí ostrou a rozhodování o tom, zda jde o změnu či úpravu vymezení může být někdy obtížné (a v zásadě i nepodstatné).

Typologicky lze provedené změny a úpravy řešení místního ÚSES členit na:

- vytvoření nových soustav skladebných částí ÚSES – nové celé větve ÚSES nebo jejich podstatné části;
- vymezení nových jednotlivých skladebných částí ÚSES – zejm. nových biocenter v trasách již dříve koncepčně existujících větví ÚSES;
- zrušení skladebných částí ÚSES – vesměs jednotlivých biocenter či biokoridorů, příp. i více vzájemně navazujících biocenter či biokoridorů;
- změny polohy skladebných částí ÚSES – územní přesuny biocenter či biokoridorů;
- změny vymezení skladebných částí ÚSES – výrazně změněná vymezení biocenter či biokoridorů bez změny jejich celkové polohy;
- úpravy vymezení skladebných částí ÚSES – zpřesněná vymezení biocenter či biokoridorů (např. úprava hranice dle reálně existujících rozmezí různých způsobů využití v krajině).

Tvorba nových soustav skladebných částí ÚSES jako nevýraznější typ změny se uplatňuje přednostně ve vazbě na dva základní přírodovědné principy vymezení ÚSES (tj. princip biogeografické reprezentativnosti a princip funkčních vazeb ekosystémů). Smyslem takto uplatněných změn je doplnění chybějících reprezentativních řešení ÚSES v území. V menší míře je jako hlavní princip pro tvorbu nových soustav skladebných částí ÚSES použitý princip zohlednění aktuálního stavu krajiny – využití aktuálně ekologických cenných partií území pro nově navržená funkční propojení.

Vymezení nových jednotlivých skladebných částí ÚSES zpravidla souvisí s uplatněním principu přiměřených prostorových nároků. Nejčastěji jde o odstranění problému původně příliš dlouhých lokálních biokoridorů pomocí vymezení nových lokálních biocenter.

Rušení skladebných částí místního ÚSES se uplatňuje tam, kde jde o skladebné části ÚSES s minimálním významem z pohledu jejich biogeografické reprezentativnosti (tj. bez většího aktuálního i potenciálního významu pro funkčnost ÚSES) a kde zároveň vzniká jejich vymezením zbytečný územní nárok či střet (zábor cenné zemědělské půdy, střety s jinými způsoby, záměry či limity využití území atd.). V některých případech přitom nemusí jít o absolutní rušení skladebných částí ÚSES, nýbrž o nahrazení některé ze základních skladebných částí ÚSES (tj. biocentra nebo častěji biokoridoru) doplňkovou skladebnou částí (tj. interakčním prvkem).

Změny polohy skladebných částí ÚSES mohou mít různé příčiny. Vždy však jde při jejich uplatnění o to, aby nové řešení bylo alespoň z hlediska jednoho ze základních principů vymezení ÚSES výhodnější (a zároveň nebylo ztlačitelně nevýhodnější z pohledu ostatních základních principů). Jako příklady běžnějších typů změn polohy mohou sloužit např. přesuny biocenter do ekologicky cennějších partií území při současném zachování reprezentativnosti stanovišť, nebo přesuny biokoridorů (nebo jejich částí) z tras méně stanovištně homogenních (více kontrastních) do tras se vzájemně navazujícími stejnými nebo příbuznými stanovišti (tras modálních).

Změny vymezení skladebných částí ÚSES mohou mít obdobné příčiny jako změny jejich polohy s tím rozdílem, že nevyžadují celkovou změnu polohy dotčených skladebných částí ÚSES. Nejběžněji jde o odstranění určitých nelogičností či zjevných výrazných nepřesností ve vymezení skladebných částí ÚSES - např. hranice biocentra původně vedená mimo reálně existující hraniční linii v krajině, přestože jde logicky o nejpřirozenější možnou hranici biocentra (typicky třeba rozmezí lesa a zemědělské půdy).

Úpravy vymezení skladebných částí ÚSES souvisí především s rozdíly mezi použitými mapovými podklady v Plánu ÚSES a v příslušné zdrojové dokumentaci, příp. i mezi použitými měřítky zpracování. Jako jeden z mnoha příkladů může sloužit např. úprava hranice biokoridoru, která je ve zdrojovém územním plánu vedená ve vazbě na parcelní rozmezí vodního toku a navazující zemědělské půdy a která ve zpřesněném vymezení v Plánu ÚSES kopíruje skutečné rozmezí mezi tokem s jeho břehovými porosty a okolní zemědělskou půdou stanovené dle ortofoto snímku.

U všech uvedených typů změn a úprav může být jejich příčinou také potřeba doplnění dosud chybějících návazností, resp. oprava nedostatečně přesných návazností - typicky např. na hranicích řešeného území.

8.5. Označení skladebných částí ÚSES

Označení většiny skladebných částí nadregionální a regionální úrovně ÚSES v Plánu ÚSES má svůj základ v jejich označení v ZÚR SČK. V případě původních regionálních biocenter je jejich označení dle ZÚR SČK upraveno do podoby RBC 874 Kosov, RBC 1397 Trhové Dušínky apod. V případě dílčích skladebných částí nadregionálních biokoridorů a původních regionálních biokoridorů (jejich dílčích úseků a vložených lokálních biocenter) tvoří upravené kódové označení biokoridorů obsažené v ZÚR SČK základní (první) část kódového označení v Plánu ÚSES (např. K 62MB, RK 1610), k níž je následně za lomítko přidána konkrétní identifikace dílčí skladebné části biokoridoru (např. RBK 05, LBC 02), v případě vložených lokálních biocenter navíc s doplněním jejich názvu. Úplné jednoznačné identifikační označení dílčí skladebné části nadregionálního či regionálního biokoridoru má tedy v Plánu ÚSES podobu odpovídající následujícím příkladům – K 62MB / NRBK 05, RK 1610 / LBC 04 Tušilkovo). Výjimku tvoří nadregionální biokoridor K 60V, který není dále rozčleněn do dílčích skladebných částí.

Pěti novým regionálním biocentrům a šesti novým regionálním biokoridorům je přiděleno provizorní označení RBC SC01 – RBC SC05 a RK SC01 – RK SC06, v případě biocenter dále s přidělením názvu a v případě dílčích skladebných částí biokoridorů s přidáním jejich konkrétního identifikačního označení za lomítkem podobně jako v případě původních regionálních biokoridorů (např. RK SC06 / LBC 05 Voňavka).

Označení lokálních biocenter je kombinací zkratky LBC, účelově vytvořené zkratky příslušného katastrálního území, přiděleného čísla a názvu biocentra – např. LBC OY03 Vápenické. Označení lokálních biokoridorů je kombinací zkratky LBK, zkratky příslušného katastru a přiděleného čísla – např. LBK PC01. Číselné řady LBC a LBK jsou utvořeny pro každý katastr zvlášť, tzn. že v každém z katastrů začínají od 01. Většina lokálních biocenter a biokoridorů se v rámci řešeného území nachází pouze na území jednoho katastru. Zasahuje-li vymezení některého lokálního biocentra či lokálního biokoridoru v rámci řešeného území do více katastrů, je LBC či LBK zařazen do číselné řady v tom katastru, kterému náleží jeho největší část.

9. Návrh managementu

Návrh základních managementových opatření je součástí tabulkových popisů jednotlivých skladebných částí ÚSES.

Managementová opatření pro konkrétní skladebné části ÚSES se odvíjejí od jejich funkce v systému. Obecně vyjádřeno by managementová opatření měla sloužit k zajištění celkové funkčnosti ÚSES a k zachování či posilování reprezentativnosti jeho jednotlivých skladebných částí, vztahených k abiotickým podmínkám a jejich reprezentativním ekosystémům.

V případě těch skladebných částí ÚSES, jejichž současný stav je vyhovující, nebo u nichž existuje reálný předpoklad příznivého samovolného vývoje, lze managementová opatření omezit na redukci příležitostně se vyskytujících negativních vlivů či jevů (např. šíření invazivních druhů rostlin).

V případě skladebných částí v nevyhovujícím stavu a zároveň bez reálného předpokladu příznivého samovolného vývoje (typicky např. na stávajících zemědělsky intenzivně využívaných pozemcích) je třeba provádět investičně náročnější management, počínaje projekčními pracemi a pokračuje realizacemi (výsadbami, výsevy atd.) a následnou péčí až po dosažení stavu, který bude vyhovující či umožní pokračování příznivého vývoje samovolnou cestou.

10. Potenciální rizika a ohrožení

Potenciální rizika a ohrožení tvorby funkčního ÚSES souvisí především s negativními vlivy lidské činnosti na přírodu a krajinu (viz kapitola 3.3) a s jejich případným přetrváváním.

Problematickou záležitostí mohou být zejména v zastavěných částech obcí a jim blízkých polohách též vlastnické vztahy k pozemkům, přesněji vyjádřeno případná neochota majitelů pozemků ke směně či poskytování pozemků pro potřeby ÚSES. S tím souvisí i eventuální využívání dotčených pozemků způsobem, který by ztížil či přímo znemožnil budoucí realizaci ÚSES (zejm. zastavěných a zpevněných ploch).

11. Závěr

Dokumentace **Plán ÚSES pro ORP Příbram** tvoří jednotný aktuální oborový podklad koncepčního vymezení územního systému ekologické stability (ÚSES) všech zastoupených úrovní (regionální a místní) v řešeném území pro příslušné orgány ochrany přírody.

Skutečnost, že je Plán ÚSES vytvořen pro celé řešené území na jednotné srovnávací bázi (formální i věcné), umožňuje sledování jednotné koncepce ochrany a realizace všech úrovní ÚSES jako spojitě funkčně prostorového systému ve všech jeho částech.

Plán ÚSES by měl sloužit orgánům ochrany přírody jako základní podklad uplatňovaný zejm. při aktualizaci stávající nebo pořizování nové územně plánovací dokumentace měst a obcí ve správním území ORP Příbram i Středočeského kraje a při zpracování pozemkových úprav. Uplatňováním jsou přitom myšleny nikoliv pouhé přenesení vymezení skladebných částí ÚSES z Plánu ÚSES do územně plánovací dokumentace, ale především ochrana celkové koncepce a diferencovaný přístup ke konkrétním vymezením skladebných částí ÚSES dle jejich role v systému, funkčnosti, vazby na stanoviště, stávající a cílové ekosystémy apod.

12. Použité podklady

- Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
- Metodická pomůcka pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability (Věstník MŽP 8/2012)
- Metodika vymezení územního systému ekologické stability (Příloha Věstníku MŽP 5/2017)
- Zásady územního rozvoje Středočeského kraje, ve znění aktualizací č. 1 a č. 2, (AURS, spol. s r.o., Praha, 2011, Ing. arch. Vlasta Poláčková, Praha, 2015, 2018)
- Územně plánovací dokumentace měst a obcí ve správním území ORP Příbram a v navazujících územích
- Územně analytické podklady pro správní území ORP Příbram – digitální data
- Dokumentace komplexních pozemkových úprav katastrálních území a jejich dílčích částí ve správním území ORP Příbram – digitální data
- Aktualizace a prostorová revize územního systému ekologické stability města Příbram (Ing. Ivan Dejmal, Praha, listopad 2007)
- Příbramsko I (Středočeský kraj, okres Příbram), Správní obvody obcí Buková u Příbramě, Pičín, Kotenčice, Suchodol, Dlouhá Lhota, Občov, Drásov, Dubenec a Dubno, Revize generelů místního územního systému ekologické stability (GeoVision s.r.o., Praha, září 2008)
- Příbramsko II (Středočeský kraj, okres Příbram), Správní obvody obcí Lazsko, Lešetice, Milín, Narysov, ostrov, Radětice, Těchařovice, Třebesko, Vrančice a Vysoká u Příbramě, Revize generelů místního územního systému ekologické stability (Plán ÚSES) (GeoVision s.r.o., Praha, pracoviště Plzeň, červenec 2009)
- Regionální a nadregionální úroveň ÚSES na území Středočeského kraje - studie územních systémů ekologické stability (U-24 s.r.o., Atelier pro urbanismus a územní plánování, Praha, 2009)
- Dokumentace původních generelů a plánů ÚSES pro dílčí části zájmového území z 90. let 20. století
- Plán ÚSES CHKO Brdy (U-24 s.r.o., Atelier pro urbanismus a územní plánování, Praha, 2016)
- Aktualizace plánu územního systému ekologické stability Jihočeského kraje (Löw a spol., Brno, 2019)
- Biogeografické regiony České republiky (Culek, M., Grulich, V., Laštůvka, Z., Divíšek, J., Masarykova univerzita, Brno, 2013)
- Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., AOPK ČR, Praha, 2005);
- Zeměpisný lexikon ČR, Hory a nížiny (Demek, J., Mackovčín, P. ed., AOPK, Brno, 2006)
- Klimatické oblasti Československa. (Quitt, E., Geografický ústav ČSAV, Brno, 1971)
- Zeměpisný lexikon ČSR, Vodní toky a nádrže (Viček, V. a kol., Academia, Praha, 1984)
- Internetové prezentace mapování biotopů (Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky)
- Aktuální data Katastru nemovitostí – hranice katastrálních území a parcelní kresba KN
- Letecké ortofoto snímky – prohlížeč WMS služba ČÚZK
- Základní mapy ČR – ArcGIS server ČÚZK
- Geologická mapa 1 : 50 000 – ArcGIS server ČGS

